

کامیاب گردانیدند - و بحکم والا در منزل خاندوران بهادر نصرت جنگ که با فروش و اوانی سیمین و دیگر اشیا آرایش داده برای او آماده ساخته بودند فروز آوردند - آنچه تا ادراک دولت ملازمت سراسر میمنت باو مرحمت شد یک لک روپیه نقد بود و همین قدر جنس از ادوات و آلات مذکوره و اسب و فیل و اقمشه و جز آن - او دویمین پسر نذر محمد خان است از ابناء ششگانه او که بالفعل زنده اند - بر نائی است بلند بالا ضعیف بنیه گندم گون کوسج سی و سه ساله مدمن انیون و دیگر مخدرات *

کشایش قلعه کهمرد و حصار غوری بتائید ربانی و تیسیر اسمانی که همواره دستیار این دولت اقبال مال است و پیشکار این سلطنت ابد اتصال

هزاران سپاس والا اساس ایزد کار ساز را که ازان باز که بجلوس سعادت مانوس جهان را فروغ تازه و جهانیان را فراغ بی اندازه روی نموده - مبارزان نبرد آزما و کذاوران پیگار گرا بهر جانبی که روی توجه نهاده اند بهروزی در استقبال است و فیروزی در دنبال فتح کهمرد و غوری و قندز و کشایش بانج بامضامات و بلوکات در کمتر فرصتی و مختصر مدتی چنانچه نگارش می یابد شاهد صدق این مقال است - تفصیل این اجمال آنکه چون پادشاهزاده والا تبار مراد بخش و امیر الامرا بروفق حکم مقدس قلیچ خان و خلیل الله خان و میرزا نور صفوی را با فوج برانغار و طرح

و شتر ندارند - و دودست پیشخانه مکمل مصحوب او ارسال نمودند - مرحمت خان در موضع گلپهار باو رسیده مثال عنایت تمثال با آنچه از پیشگاه نوازش باو ارسال یافته بود رسانید - او در برابرین عواطف جلیه و عنایات سنیه بکمال انکسار و استکانت تسلیمات بجا آورد - و از دید این مراحم علیه خاطر از تفرقه و ابرداخت - و چون بحوالی کابل رسید مرحمت خان او را در قریه پای منار فرود آورده بدولت تقبیل عتبه سپهر مرتبه فایز گشت - و روز دیگر بیست و پنجم ماه مذکور رفته او را بجلکاری ماهر و آورد - باین آن روز که ساعت ادراک سعادت حجاب دانی و دولت درجهانی او بود بحکم والا مدار المہامی علامی سعدالہ خان و صدر الصدور سید جلال تا آن سرخیابان پذیره شده بآستان خواقین پناه آوردند - و در خوابگاه مقدس دولتخانه میمنت آشیانه کابل که دران مجلس فرنگی ترتیب یافته بود بشرف ملازمت پادشاه سلیمان جاہ رسانیدند - او اداب ملازمت از کورنش و تسلیمات و پابوس بجا آورد - خدیو قدر دان دست حق پرست را بر سرش گذاشته چون گویم سرش را بآسمان برداشته باقسام عواطف پادشاهانه دل غم دیده و خاطر محنت رسیده او را تسلیه فرمودند - و چون مجلس خاص بود نه عام حکم شد که بنشینند - و بعنایت خلعت خاصه با چارقب طلا دوزی بتکلف و جیعہ مرصع و خانجر مرصع باپهلوانکاره و شمشیر مرصع و سپربند و بار مرصع و منصب شش هزار و دو هزار سوار و فیل از حلقه خاصه بایراق نقره و جل مخمل زر بغت ماده فیل با حوضه نقره و انعام پنجاه هزار روبیہ نقد

خلافت آورد - پاشاد هزاده عالی نژاد بر وفق هدایت شهنشاہ پایه شناس قدرتدان بعد ازان که او درون خیمه آمد تا کنار بساط رفته معانقه نمود - و دست او را گرفته آورد - و پهلوی مهسند خویش نشانید - و باصناف شفقت و دلجوئی و اقسام مهربانی و خوشخوئی باعث جمعیت خاطر پراگنده او گشت - و چون خسرو بعد از انقضای مجلس بمنزل برگردید از طرف خون یک قبضه چمدهر مرصع و نه تقوز پارچه نفیس و نه اسپ و یک فیل و ماده فیل با حوضه نقره و از خزانه والا نه با لشکر ظفر اثر بود بموجب امر اقدس پنجاه هزار روبیه برای او فرستاد - و امیرالامرا نیز هفت اسپ و هفت تقوز پارچه ارسال نمود - و بعد از تقدیم لوازم مهمانداری قباد پسر اسد خان کابلی را همراه او ساخته روانه درگاه معلی گردانیدند - و چون این ساجری از عرایض بادشاهزاده والا گوهر و امیرالامرا بعرض حجاب بارگاه گردون اشتباه رسید - و نیز در یافته آمد که خسرو از هندو کوه عبور نموده بیاروی بخت بهزاران آرزومندی مرحله پیمای قبله مرادات ورة گرای وجهه حاجات است -

چهاردهم [جمادی الاولی] مرحمت خان را بمهمانداری و آوردن او بدرگاه عالم پناه - و تعلیم آداب ملازمت و تلقین لوازم خدمت - و تدبیر مراسم معیشت - رخصت فرمودند - و شخص فرمان تنایت عنوان و چهار اسپ مسرج ازان میان یکی سیمین با زمین طایر بیست تقوز پارچه از نواد اقمشه هندوستان و یک پانسی و چهار قلی با چوبهای نقره و غلافهای مخمل برای سواران چه بعرض مرقس رسیده بود که مرکبی جز اسپ

رسیدن خسرو پسر دروم نذر محمد خان از بدخشان بسعادت استلام مباحث جهانبانی و اندوختن اسباب دولت و کامرانی

چون احشام بی احتشام المان که همت پست این گروه فتنه
پژوه از جوان مردی و مردمی بیگانه است فرصت شورش و فساد
یافته حدود بلخ و بدخشان را بتاخت و تاراج بهان خانه دین و
دولت خود ویران گردانیدند - چنانچه نگاشته آمد - خسرو در قندز
تا قوت مقاومت و مکنات مدانعت آن بد صورتان ده سیرت داشت
بسرامت جان و مال پرداخت - بود ازان که از یغمای گاه و بیگاه
و دست انداز راه و بی راه اکثر اندوختهایی او خصوصاً اسپ و
شتر و گوسفند که گزین ترین امتعه آن دیار است بغارت بردند
و مکان قندز و آن نواحی از دخول و خروج معاقل و دواب از خوردن
آب و علف باز ماندند - و خسرو را از هیچ طرف حتی پدر که او
نیز گرفتار تپاول و تعدی این جماعه سفاک بی باک بود
امید دستگیری نماند - راه سلامت و جاده عافیت جز آنکه باین
درگاه خلائی پناه ملتجی شود ندیده سال گذشته عرضه داشتی
منبری از حقیقت در ماندگی و پریشانی خود - و منبری از کیدیت
ستمگاری و مردم آزاری این گروه ظلم پژوه بملتزمان قوانم سرور
جهانبانی - و مکتوبی به امیرالامرا مصحوب مجبوهایی پنهانی
بکابل فرستاد - او بحجاب عتبه فلک رتبه ارسال نمود - چون آورنده
عرضه و مکتوب شایسته اعتماد نبود چندان التفات ندموند - و

کوشش و تلاش کردند - و تا آخر روز بچد و کد تمام و اهنمام قام تا يك كروه كه برف انبوه بود بعرض دو گز راه ساختند - و شب بدواير خویش باز گشته روز ديگر كه غره جمادی الاولی مطابق بیدعت و ششم خرداد بود نیز تا سه بهر بکوفتن بقیه برف اشتغال نمودند - پایان این روز اصالت خان با همردان خود ازان کتل که مفصل قلم رو بادشاهی و منک بدخشان است گذشته آن جانب کتل که داخل سراب است فرود آمد *

دوم [جمادی اولی] بهادرخان و راجه بیتهداس با کندیوران هر اول از کتل گذشته بار پیوستند - و پادشاهزاده والا گهر و امیرالامرا بیدعت و نهم ربیع الثانی از گلبدار روانه گشته از کتل آن که هر آغاز دشواری و ناهمواری راه است گذاره نمودند - و پادشاه زاده عالی نسب تا اشکر از مصاعد و مهابط بدشواری نگذرد و در نوریدن را درنگ نرود امیرالامرا را با مردم او پیش فرستاده از عقب کوچ بر کوچ منازل رخنه و بازارک و پرهور و سفید چپی و جاهي که بهسید دولت خان مشهور است درنورید *

هفتم جمادی الاولی مطابق سی و دوم خرداد پدای کتل طول رسید - همان روز امیرالامرا که یک منزل پیش بود و روز دیگر هشتم ماه مزبور مطابق غره تیر پادشاهزاده والا دودمان از کتل عبور نمودند *

جوانغاریک منزل از عقب می آمده باشد تا لشکر از جسر
انهار و مضایق جبال آسانی بگذرد - و آن روز کنار پل
در بند را مضروب خیام ساختند - و فردای آن برای عبور عسکر
مقام نمودند *

بیست و ششم [ربیع الثانی] در موضع پروان و بیست
و هفتم در گلپهار که تا اینجا راهها هموار بود دایره شد - روز دیگر تا
مردم به سهولت از پل گذاره شوند در گلپهار توقف نمودند - درین روز
کجج هراول و نوج طرح دست راست که باستعمال راهی شده بودند
پائین کتل طول رسیدند - و اصالت خان بالایی کتل بر آورده
در یافت که فراز کتل مقدار یک کمره بارتفاع دو گز پادشاهی و نشیب
آنکه بدخشان رویه امت تا نیم کمره بعضی جا نیم گز و برخی جا
کما بیش برف دارد - و بسرعت تمام بیلداران سرکار پادشاهی را
با چندین هزار مزدور که مردم امیرالاسرا از بلوکات کابل گرد آورده بودند
تعیین نمود - که برف را از هر راه برداشته باطراف بیدارزند -
و کوچه که شتر با بار به آسانی بگذرد بسازند - و باقی را چنان بکوبند
که اسب و شتر بروی تواند گذشت - و چون انجام این کار از بیلداران
و مزدوران زود تر صورت پذیر نبود فردای آن بهادر خان و راجه
بیتهداس و اصالت خان بکتل برشته و همگی مردم خود را از سوار
و پیاده برپاک کردن راه و کشودن گذرگاه داشته خود باهتمام آن
پرداختند - و مردم لشکر بهر دست افزاری که یافتند برف را
برکنده بدامن و دست بر کنار راه می ریختند - و سرداران اخلاص
شعار و سپاهیان جداکار خصوصا بهادر خان و تابندگان او نهایت

روانه شدن پادشاه زاده عالی. نسب مراد بخش
 از چاریکاران بتسخیر بدخشان و راهی ساختن
 سه فوج از افواج هفتگانه از راه آب دره بر که مرد
 و غوری و عبره نمودن آن گرامی نژاد و امیرالامرا
 با چار فوج دیگر از کتل طول و در آمدن بحدود
 بدخشان بحراست ذی الجلال بیهمال و کلاعت
 اقبال پادشاه والا اقبال

درین منزل پادشاه زاده والا تبار بر طبق ارشاد معلی قلیچ
 خان را سردار فوج برانغار و خلیل الله خان سرگروه طرح دست
 چپ و میرزا نوز صفوی سرکرد و التمش را با افواج سه گانه
 براه آب دره بجانب کهمرد و غوری راهی گردانید - و چون راه آب
 دره در شدت زمستان زیاده از یک ماه برف ندارد تا باین موسم
 چه رسد - و راه کتل طول که خدیو دوربین بعد از تحقیق آنرا از
 دیگر سبیل بدخشان به جمیع جهات بهتر دانسته مقرر فرموده بودند
 که عساکر جهانکشا به تسخیر بدخشان ازین طریق در آیند - از
 کثرت برف کتل منزبور و انبوهی لشکر دشوار گذار بود - مراد قلی
 سلطان کهمربا دیگر کهمربان که در جوانغار بودند و چندی دیگر
 نیز از راه آب دره روانه گشتند *

بیست و چهارم ربیع الثانی پادشاه زاده والا تبار و امیرالامرا
 از چاریکاران کوچ نمودند - و مقرر ساختند که رستم خان با فوج

پانزده هزارى ده هزار سوار هفت هزار سوار دو اسبه سه اسبه
مقرر فرمودند *

يازدهم [جمادى الاولى] صدر الصدور سيد جلال باضافه
پانصد سوار بمنصب شش هزارى و هزار و پانصد سوار بلند
پايه گرديد - مير خليل ولد اعظم خان را بعنايت خلعت و
منصب هزارى سه صد سوار از اصل و اضافه و خدمت توزل
سرافراز ساختند - چون عمارات دولت خانه سعادت آشيانه صورت
انجام گرفت و منازل آن بكار پردازى نقاشان چيره دست
باقسام نقش و نگار مزين گرديد - از منزل علي مردان خان بآن
مغانى رفيعه تشريف فرمودند *

هزدهم [جمادى الاولى] مير شمس باضافه پانصدى پانصد
سوار بمنصب سه هزارى سه هزار سوار و فوجدارى و تيولدارى
بدر - و از اصل و اضافه نوازش خان بمنصب هزارى چار صد سوار
سرافراز گشتند *

بيست و چهارم [جمادى الاولى] فد ايخان بساط حيات در نوردين *

امیرالامرا تشريف بردند که تا اتمام همگی معانی دولت خانه والا در اینجا بگذرانند - از تعیناتیان دکن سیادت خان بقلعه داری دولتآباد از تغیر پرهیتراج راتپور معین گردید - و حکم معلی صادر شد که پرهیتراج بدارالخلافه اکبرآباد آمده باتفاق باقی خان بصیانت قلعه آن پیرنازد - کفر راسنگه ولد راجه جیسنگه بعهده مالی مرورید نوازش یافت *

غره جمادی الاولی پادشاه حق آگاه به ضریح مقدس حضرت گیتی متدنی فردوس مکانی انارالله برهانه و مرقد مذکور ثانی رابعه رقیه سلطان بیگم بردالله مضجعها رفته بعد از ادای آداب زیارت ده هزار روپیه باهل احتیاج و استیفاق عطا فرمودند - لطف الله پسر سعید خان بهادر ظفر جنگ بعنایت خلعت واسپ مباهنی گشته رخصت قندهار یافت - تا خان مذکور اورا نیایه در حصار قندهار گذاشته باستلام سده سدره مقام سعادت اندوز و مصوب او خلعت خاصه بپشان عنایت نموده فرستادند *

دوم [جمادی الاولی] بعرض مقدس رسید که روشن قلم فرمان نویس که از بیماری و ناتوانندی در حسن ابدال مانده بود بسفر آخرت رخت هستی بریست - خدمت از بمیر صالح برادر او مغفوض شد - چون بموقف عرض اقدس درآمد که کوکب برج خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر برای تنظیم ضوابط گجرات و تنبیه متمردان آنجا جمعی کثیر نوکر گرفته و خرجش زیاده بر دخل است *

چهارم [جمادی الاولی] از جمله سواران منصب آن گرامی گوهر هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه گردانیده منصب آن والا تبار

و اصالت خان را که از چگونگی راه طول آگاه شده بود با جوتی که همراه داشت برای پاک کردن برف راه مذکور رخصت نمود - و خود با دیگر سران افواج نصرت امتزاج بیست و یکم [ربیع الثانی] از پای منار روان شد - و بدو کوچ به قرا باغ و از آنجا بیک کوچ بچاریکاران رسید *

بیست و دوم [ربیع الثانی] عالمی و راجه جسونت سنگه و چندینی دیگر که پیشتر بکابل آمده بودند و جمعی از منصبداران تعینات آنجا پذیره شده سعادت اندوز ملازمت گشتند - درین روز میمنت افروز پادشاه دین و دنیا در دولت خانه که سال دوازدهم جلوس اقدس هنگامی که کابل بفروغ ماهیچہ ریایات نصرت سمات منور بود امر جهان مطاع به بنای آن در آورته باغ و باغ مهتاب بصدر پیوسته و از آن باز تا حال کارگذاران آن صوبه در انجام آن میکوشیدند نزول اجلال فرمودند - بحیات خان داروغگی گرز برداران منصب دار و اخندی مغوض شد - میرزا محمد پسر کالن میربدیع مشهدی مهربار شمع ملت شمس حقیقت بضغة الرسول فلهذة البیتول امام رضا از مشهد آمده بتقبیل عقبه سیده فایز گردید - و بعنایت خلعت و خنجر مرصع و منصب هزارمی ذات و چار صد سوار و انعام ده هزار روپیة سرعزت برافراخت - چون لختی منازل دولت خانه معلی تمام نشده بود و برخی چنانچه بایند صفا نیافته - خدمت داروغگی عمارت بغازی بیک مقرر نمودند *

و بیست و ششم [ربیع الثانی] بمنزل عالمی مردان خان

رفتن توقف داشت - و انتظار تخفیف برف می کشید - پادشاه
 حقیقت آگاه پانزدهم این ماه علامی سعدالله خان را از باغ صفا که ورود
 میهنیت آورد خدیو عالم آرا نمودار بهشت برین بود برسم استعجال پیشتر
 روانه کابل گردانیدند - و لختی مقالات بزبان وحی ترجمان تلقین
 فرمودند - تا آن زواهر جواهر دین و دولت را آویزه گوش هوش پادشاه
 زاده و الاعتبار گرداند - و فرمان دادند که بجمعی که سه ماه پیشگی
 و مساعدت نیافته باشند زر داده و بانجام دیگر مهمام مبارزان لشکر
 اسلام پرداخته چنان کند که هیچ کس را عذری در روانه شدن
 نماند - و همه را پیش ازان که کابل ورود اعلام ظفر اتسام محیط
 جلال و سرور افضل شود راهی سازد - و در حین رخصت علامی
 را بمنزحمت خلعت خاصه و اسپ از طویل خاصه با زین طلا نوازش
 نموده مصحوب او برای پادشاه زاده گرامی نژاد یک لعل کلان
 منظم با دو مروارید که بر سر می بندند و پنج اسپ از طویل خاصه
 از انجمله یکی با زین طلای میثاکار - و بامیر الامرا علی مردان خان
 دو اسپ از طویل خاصه با زین طلا و مطلا عنایت نموده فرستادند علامی
 از باغ مسطور در دو روز بکابل شتافت - و فراوان جد و جد بکار داشته در
 عرض پنج روز که از وصول او بکابل تا نزول اقدس بساحت آن فاصله
 بود - همگی مهمات را رو براه کرد - و چون موکب جلال منزل بمنزل
 ره نور دیده بدواحهی کابل رسید همگی گذروران عسکر را فرصت نداده
 با عتمام روانه ساخت - چنانچه پادشاه زاده را لاتبار باتفاق امیر الامرا
 بر طبق حکم معلى هژدهم این ماه [ربیع الثانی] بهادر خان
 را اس را که یاد لیران نوح هراول پیشتر راهی گردانید -

پنج هزار سوار هزار سوار. داغ برساند - اگر حاصل جاگیرش دوازده ماه است سه صد سوار سه اسبه و ششصد دو اسبه و صد یک اسبه - و اگر یازده ماه است دو صد و پنجاه سه اسبه و پانصد دو اسبه و دو صد و پنجاه یک اسبه - و اگر ده ماه است هشتصد دو اسبه و دو صد یک اسبه - و اگر نه ماه است ششصد دو اسبه و چار صد یک اسبه - و اگر هشت ماه است چار صد و پنجاه دو اسبه و پانصد و پنجاه یک اسبه - و اگر هفت ماه است دو صد و پنجاه دو اسبه و هفتصد و پنجاه یک اسبه - و اگر شش ماه است صد دو اسبه و نهصد یک اسبه - و اگر پنج ماه است تمام یک اسبه - و هر که سواران منصب او دو اسبه سه اسبه مقرر شده باشد بقدر سواران دو اسبه سه اسبه ضعف سواران برادر دبی داغ کند - مثلاً پنج هزاری پنج هزار سوار تمام دو اسبه سه اسبه که حاصل تیولش دوازده ماه باشد ششصد سوار سه اسبه داغ نماید - و هزار و دویست سوار دو اسبه و دو صد سوار یک اسبه و علمی هذا القیاس - و چون هنگام تعیین مواجب جهانکشا حکم معلی صادر شده بود که بمنصبداران نقدی و احدیان تیر انداز و برق اندازان سوار و تغنگچیان پیاده و دیگر شاگرد پیشه سه ماه پیشگی و بجاگیرداران که داغ آنها موافق حاصل جاگیر مقرر است بر وفق چارم حصه حاصل تیول که آن نیز سه ماه می شود برسم مساعدت زر از خزانه والا تنخواه دهند - تا از مهر خرج عسرت نکشند - و بعضی وجه مذکور در دارالسلطنه نیافته بودند - و لشکر فیروزی چه ازین رهگذر و چه بجهت استماع بسیاری برف بر کتل طول و دشواری عبور ازان

نهم [ربيع الثاني] از باغ مذکور نهضت فرمودند - و فرمان شد که راجه جسونت سنگه و کنور رامسنگه ولد راجه جیسنگه و گروهی دیگر از بندگان بارگاه خلافت از عسکر فیروزی یک منزل پیش می‌رفتند - تالشکر بآسانی از کتل خرید و دیگر مضایق آن کهسار عبور نماید - درین تاریخ چون بعرض مقدس رسید - که ایام زندگی سرانداز خان قلماق حارس حصن دارالسلطنه لاهور سپری گردید - شغیع الله برلاس را بعنایت خلعت و منصبت هزاری ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه بر نواخته بمراسم قلعه دارالسلطنه رخصت فرمودند - امام ویردی پسر جمشید بیگ از ایران آمده بتأییم سده بنیده دولت اندوز گشت - و بشرف بندگی درگاه عرش اشتباه فایز شده بمرحمت خلعت و انعام پنجهزار روپیه مفتخر گردید - بخواجه ظریف هزار روپیه مرحمت شد *

از ضوابط این دولت والا آنست که از بندهای منصبدار هرکه در یکی از صوبجات هندوستان بهشت نشان جاگیر داشته باشد اگر او از تعییناتین همان صوبه باشد تابیدنان خود را مطابق سیوم حصه بداغ رساند - چنانچه سه هزار ذات و سه هزار سوار هزار سوار داغ کند - و اگر در صوبه دیگر از صوبجات هندوستان بمپه می مامور شود موافق چارم حصه چنانچه چار هزار ذات و چار هزار سوار داغ نماید - درحین که عساکر قاهره از پیشگاه خلافت به تسخیر بلخ و بدخشان معین گشت از انرو که این مملکت از هندوستان دور است خدیو دانا مقرر فرمودند که تا این یساق در میان است بندها پنجم حصه تابیدنان داغ کند - چنانچه پنجهزاری

جشن قمری وزن

روز پنجشنبه هشتم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و ششم موافق
چهارم خرداد در باغ مذکور پیشکاران دولت عظمی به ترتیب موافق
جشن قمری وزن انجام سال پنجاه و ششم و آغاز سال پنجاه و هفتم
از سنین عمر جاوید طراز خدیو هفت اقلیم پرداختند - آن عنصر
مقدس را بطلا و دیگر اشیاء معبوه بر سخته آمد - و از وجوه آن
جهانی کامیاب خواہش گردید - درین روز نشاط افروز علامی سعد الله
خان را باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری سه هزار سوار بلند
پایه گردانیدند - و هزار سوار دیگر از منصب راجه جهورت سنگه
دو اسبه سه اسبه مقرر فرموده او را بمنصب پنجهزاری پنج هزار
سوار دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه سرافرازی بخشیدند -
و خواص خان را باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری سه هزار
سوار - و مہدیس داس راتہور را باضافه پانصدی ذات بمنصب سه
ہزاری دو هزار سوار و بعنایت نقارہ - و حکیم محمد داؤد را باضافه
پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی دوست سوار مریر
افراختند - بحکیم مسیح الزمان ده هزار روپیہ - و بقاضی محمد
اسلم چهار هزار روپیہ - و بہریکی از میرکب شیخ و خواجہ ابوالخیر
سه هزار روپیہ - و بخواجہ عبد الرزق صد مہر عذایت شد - میر صالح
ولد میر عبد الله مشکین قلم بمرحمت خلعت و از تغیر رشیدای
خوشنویس بخدمت داروغگی کتابخانہ معلی سرافراز گردید - لعلخان
گن سمندر و سایر نغمہ طرازان سرکار والا بانعام مقرر نوازش یافتند *

عرض اخبار هرج و مرج توران و اختلال احوال نذر محمد خان از ماوراءالنهر بهرات و از انجا بقندهار و از قندهار براه کابل بایلغار آمده بود سعادت اندوز ملازمت گشت - و بعنایت خلعت واسپ و دوهزار روپیه نقد مباحی گردید - درین تاریخ بعرض اقدس رسید که حاجی محمد جان قدسی مشهومی را که بمغایر گزاری خدیو اورنگ آرای فرهنگ آما عز امتیاز داشت بعارضه اسهال در دارالسلطنه لاهور پیمانته عمر برآمود *

پنجم [ربیع الثانی] ظلال چتر گردون سا بر بلده پشاور گسترده منزل امیر الامرا را که در ارک خطه مذکور بنا نهاده است شرف نزول بخشیدند - و چون مکانی که شایسته دولتخانه خاص و عام و دولتخانه خاص باشد نبود - و نیز عمارت مذکور از آن رو که بطرز ایران بروی کار آمده پسندیده طبع دشوار پسند نیفتاد *

ششم [ربیع الثانی] از انجا بباغ ظفر خان تشریف فرمودند - و طرح رسته بازار مسقف پشاور را که امیر الامرا آنرا بگنج بر آورده با دو چار سویی سرباز بطرح مثنی بغدادی ساخته - و هنگام عبور موکب معلی بنظر فیض گستر در آمد - و شرف تحسین یافت - نزد مکر متخان ناظم دارالملک دهلی که اهتمام عمارت قلعه مبارک که از محدثات حضرت خاقانی است و ابیذیه فیض امکنه که در آن قلعه طرح فرموده اند بدو مفوض است فرمودند - تا مطابق آن درون قلعه بازاری از در جلو خانه دولتخانه خاص و عام تا دروازه که جانب دار السلطنه و شده مرتب گردانند *

والا که بقدر غن تمام بصدرور پیوسته بود - بیست و ششم [ربیع الاول]
 موافق بیست و چهارم اردی بهشت با امیرالامرا از پشاور کوچ
 نمود - امیرالامرا از نخستین منزل برای انجام بعضی مهم
 ضروریه خصوصاً فرستادن جمعی سربراه جدکار برای ساختن طرق
 و بستن جسور از کابل تا کتل، طول و بر گرفتن برف کتل
 مسطور از خدمت پادشاهزاده والا نژاد رخصت شده در پنی
 روز بکابل رسید و ابدال بیگ و عبد الغنی بیگ را با عمله
 و فعلة تعیین نمود که بر سر آب دشوار گذار استوار پلی بر بندند -
 و جمعی کثیر از مجال آن حدود برای برداشتن برف کتل
 مزبور گرد آورند - و پادشاهزاده عالی تبار نیز کوچ بر کوچ راه
 نور دیده نهم ربیع الثانی بکابل در آمد - پس ازان که بهادر خان و
 راجه بیتله داس با بسیاری از راجپوتیه و قلیچ خان و رستم خان
 و خلیل الله خان و غیر اینان که براه جنگش شتافته بودند در کابل
 پادشاهزاده گرمی دودمان پیوستند - آن عالی نسب از کابل
 کوچ نموده موضع پای منار مضرب خیم گردانید *

بیست و ششم [ربیع الاول] رایت اقبال از حسن ابدال

نهیست نمود *

غرة ربیع الثانی از آب نیلاب براه پل عبور فرمودند - میرزا
 محمد ارباب سمرقند که در هفدهم سال اورنگ آرائی از مکه
 مکرمه براه سورت آمده در دارالخلافه اکبر اباد شرف استلام عتبه
 گردون مرتبه اندوخته بود - و مشمول عواطف گشته بموطن خود
 مراجعت نمود - و از هوا پزوهی اولیاء این دولت خدا داد برای

نهم [ربیع الاول] کنار دریای بهت معسکر دولت و عظمت گشت - شیخ یحیی گیلانی را بانعام چهار هزار روپیة کامیاب گردانیدند *

یازدهم [ربیع الاول] موکب گیهان نوزد براه پل کشتی از آب بهت عبور نمود - چون صحابی دولت خانة والا که بر کنار آب برپا شده بود گلہای پلاس بر ساحل دریا در کمال رنگینی و ابنوہی بنظر انور در آمد - طبیعت اقدس بتماشای آن نشاط اندوخت *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مبلغ دوازده هزار روپیة مقرر بفضلاء و صلحا عطا کردند *

پانزدهم [ربیع الاول] حکیم محمد داؤد و کنور رام سنگہ بعنایت اسپ با زین مطلا بلند پایگی یافتند - میر صالح داروغہ قراولان باضافہ منصب و مرحمت اسپ نوازش یافت *

بیست و سیوم [ربیع الاول] دولت خانہ باغ حسن ابدال بورود اقدس فروغ آمود گردید - و در روز درین منزل خلد آئین مقام شد - پادشاهزادہ عالی نسب سراد بخش خلعت خاصہ ارسال فرمودہ فرمان دادند کہ با عہاکر نصرت مآثر از پشاور بسرعت ہرچہ تمامتر جانب کابل و از انجا بصوب مطلبی کہ وجہ ہمت علیا است بشتابد - پادشاهزادہ والا تبار کہ پچس از دستوری یافتن از پدشگاہ خلافت برای آمودگی لشکر فیروزی بیست روز در سرزمین ککھران و پنج روز در حسن ابدال و بیست روز در پشاور توقف نمودہ بود - بعد از ورود یولینچ

هزارگی ذات و هزار سوار فرق طالع برافراخت - ملا عبد الحکیم
را خلعت و دريست مهر عنایت نموده بسیدالکوت موطن او
رخصت فرمودند *

بيست و هفتم [صفر] اعلام ظفر طراز از جهانگیر آباد بمنزل
پیش بلندي گرا شد - و چون حرم محترم فروغ افزاي نودمان
خلافت مهين بادشاهزاده بلند قدر را عارضه شديده طاري گشته
بنو حکم مقدس بصددور پيوست - که آن دره التاج جهانباني
تا حصول صحت بيمار و وصول پيرايغ طالب در جهانگیر آباد توقف
نمايند - و حکيم مومنا بمعالجه دستوري يافت - و سلطان نظر
را بجهت وقایع نگاری با مهين پور خلافت گذاشته داروغگی ناغ
از تغلیز او بهير محمود صفاهاني مفوض ساختند *

بيست و نهم [صفر] دولت خانه حافظ آباد محط
جلال گردید *

سیوم ربیع الاول از دریای چناب براه پل کشتي عبیره فرمودند -
درین تاریخ میرک شينخ را بمنصب هزارگی ذات و پنجاه سوار از
اصل و اضافه بر نواختند *

چهارم این ماه [ربیع الاول] که بر ساحل آب چناب دایره
بود چهار شیر یکی نر و سه ماده در پيشه نواحي دزیا شکار خاصه
شد - درین روز راجه جسونت سنگه بمرحمت جمدهر مرصع با
پهلکناره و اسب عربي با يراق طلا تارک عزت برافراخت -
و نور الحسن از اصل و اضافه بمنصب هزارگی چهار صد سوا
نوازش يافت

ازهار حدایق آمال و آمانی بنسایم یزدانی شگفته و خندان یاد *

انتهاض رایات جهان کشا از دار السلطنه

لاهور یدار الملک کابل

روز پنجشنبه هژدهم ماه صفر مطابق شانزدهم فروردین بعد از سپری شدن یازده و نیم گری خاقان ممالک گیر مقارن دولت و اقبال و مقتدر حشمت و جلال بر گلگون فلک خیرام ثریا ستام از دار السلطنه لاهور بصوب دار الملک کابل توجه فرمودند *

نوزدهم ماه مذکور از نواحی دار السلطنه جعفر خان بصوبه داری پنجاب و بهرام برادر او بخدمت بخشیدگری و واقعه نویسی آنجا و نامدار ولد خان موسی الیه بمنصب پانصدی ذات و صد سوار سر برافراخته - و هر کدام یه رحمت خلعت نوازش یافته مرخص گشتند - و قلعه داری ارک لاهور بشر انداز خان تفویض یافت *

بیستم [صفر] جهانگیر آباد بنزول اقدس منزل سعادت گردید - فردای آن که روز شرف نیر اعظم بود اعظم خان را که پانصد سوار از تابینان خویش با پسر خود ملتفت خان بهم بلخ و بدخشان روانه نموده بود بسبب کفرسن از سفر کابل باز داشته حکم فرمودند که بکشمیر رفته تا معادلت رایات فیروزی بران نزهت کده اقامت گیرند *

بیست و چهارم [صفر] کنور رامسنکه ولد راجه جی سنگه پانصد سوار از وطن آمده دولت تلذیم آستان کیوان مکان دوخت - و یک فیل پیشکش نمود - و بغلیت خلعت و منصب

زاده برخوردار کامکار نامدار بلند مقدار بهین گوهر درج دولت و
 عظمت - مهین اختر برج شوکت و مملکت - تفاوت اصناف طبیبین -
 سلاله اصناف ظاهرین - پرداخته می شود - مهین متعال و قادر
 ذوالجلال این جلوس میمون را بران صفوی دودمان صفوی - علامه
 خاندان مرتضوی - مبارک و فرخنده گرداند - و از شناخت مقدار
 و ادای حقوق فریق دیاس گزار - و ترجم و مغفوزات بارشاد بیان عظیم الشان
 الرَّاهِمُونَ يَرْحِمُهُمُ الرَّحْمَنُ اَرْحَمُوا مَنْ فِي الْاَرْضِ يَرْحِمَكُمُ مَنْ فِي السَّمَاءِ
 و ترک تعصبات و اغماض عین از مآثم بر حسب اقتضاء حکمت
 و اعراض و صفح از جرایم بر طبق تقاضای مصلحت - محمله ایتمار
 بمأمورات بهدایت اوامر الهی - و انزجار از منهیات بدالات کلمات
 نواهی - حظی وافی و نصیبی کافی کرامت فرماید - و از تقدیم
 مراسم شبانی - و اقدام بر لوازم پامبانی که مقصود از مملکت
 و فرمان فرمائی - و معنی ابهت و کشور کشائی - امت - بهر کمال
 عزایت کند - و چون بموجب کلام با نظام صحیح اللفظ حسن المعنی
 منظور. هر قدر اهل بیان - اشرف بنی عدنان - کُنْكُمْ رَاعٍ وَ كُنْكُمْ
 مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ - روز پاداش هوال بقدر مکنف شد - و پرورش
 باند از قدرت رود - دستکاری از سخط باری در اجل بتوفیق حق
 آن مربوط باید دانست - و رسیدن به برخورداری باقتضای صدوقه
 وَ اَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَكُفُّ فِي الْاَرْضِ - بتأدیه آن موقوف باید شناخت -
 پوشیده نماید که چون از کمال و داد و اتحاد آن ملک و منصوبان
 آن دولت را از خود میدانیم - و یقین که تحقق این معنی از آن
 جانب بطریق اولی خواهد بود - بذایران نکارش می یابد - که

جاودانی بوده از چشمه سار راستی و راست گفتاری - و غذای
 روحانی از شاخسار درستی و درست کرداری - و خاطر حق بین
 حقیقت گزین را در افاضه آن جز مراعات نسبت پدر فرزندی
 و محافظت قول نبی هادی - که نص مشحون بحکمت الدین
 النصیحه باشد - غرض منظور نظر فراز پرواز نه - و اتباع اقایل نادانان
 دانا نمای هنگامه جو - و سفیران چهل انتمای بی صرفه گو - که
 همت پست این همدشیدنان بد مهرشت گرمی بازار خویشتن است
 نه اندیشه مال کار و بی نعمت خویش - بافراط در ارتکاب آنچه
 اجتناب ازان منتج آگهی و هوشیاری در دنیا - و مثمر فلاح و
 نجات در عقبی - است - و تکرر ازان همه کس را زیبا لا سیما
 از طبقه فرمان روایان معدلت اقتضا - و صدر نشینان ارایک اعتلا - که
 غایه وجود این برگزیده های پزردگار - و بزرگ کرده های آفریدگار -
 افتظام سلسله کائنات و محافظت و نگاهداری مخلوقات است - نه
 بالذات فانی پیوستن - و در مستلذات جسمانی فرو رفتن - و
 محتاج بنگهبان گشتن - وقوع یافته - بر مقدمه مقرر و وجوب تلقی
 تقدیرات مقدر بی مثال - و عادات حاکم بی زوال - از تعقیب هر
 نوشی به نیشی - و هر بهاری بخزانگی - و هر قبولی بدبوری -
 بصبر مستتبع اجرو رضای مستوجب حسن جزا حواله می رود - و
 بنابر مودت قدیمه و خلعت پیوسته که در عالم اشباح ظل معرفت
 ازلیه عالم ارواح است - و میان خواقین خلافت تزئین این والا
 خاندان و سلاطین نصیفت آئین آن عالی دودمان نسلا بعد نسل
 بتوارث حب متحقق - بمبارکباد جلوس میمنت مانوس آن فرزند

اصحاب ابرار او که آبروی دین - و سبب لمعان نور یقین - و حافظان
شریعت غرا - و ناقلان طریقت بیضا - و رازعان قواعد اسلام - و
هادمان احساس کفر و ظلام - اند - خصوصا خلفاء راشدین مهتدیین -
که عناصر اربعه دین حنیف - و چار رکن ملت منیف - و فانیان
بقای مطلق را قاده و قدوه - و مستهلکان خلق را ساده و اسوه اند -
و هر کدام بموجب مخصوص محکمۃ قطعیه الدلله - و احادیث صحیحۃ
یقینیه الافاده معنیه متصله - بروایت عدلی از عدلی - و حکایت
ثقه از ثقه - بسبب اختصاص بسجده رضیه - و شیمه مرضیه - بمنزلتی
متفرد و منقبتی متوحد - و بقدری که قدر آنها خداوندان قدر
دانند - ممتاز - و بفضلی که فضل آنها خداوندان فضل شناسند
منماز باد - بر آگاه دل مآل سگال حقیقت پیوند - و بخرد حق شناس
هوشمند - مخفی نیست - که خالق اشباح - و باری ارواح - را جل
شانه و عظم برهانه - در ایقاع هر فعلی دقایق حکم است که نظر
دور بین را بادرک آن آشنائی نه - و در ابداع هر امری لطایف
مصلح است که گوهر شب چراغ خرد را در درک آن روشنائی
نه پیداست - که علم حادث را بقدم مجازستی و متناهی را
بغیر متناهی مناسبتی نیست - پس پیش آمد مکروه به تسلیم
و رضا اولی - و استقبال مرغوب بشکر و سپاس احرری - لهذا در
واقعۃ هایل و حادثۃ نازله رحلت خسرو جم جاه جعل الله الجنة
مثواه - ازین دار بی مدار پر خمار - بنز همت سرای بقا و قرار -
که بمقتضای عدم استماع مواعظ بلند و نصایح سودمند - مندرجه
در نامه مرسل معکوب صغیرخان که در معنی آب حیات

نمیلۀ اوحد را بار - و نعلالای جزئلۀ او عند زاکر - نه احسان جسدیمش
 را رادی - و نه افصال فخمیمش را صادی - و فراوان مذت انعم
 بی عوض و مفضل بی غرض را رسد که امتیاز بخشید نوع انسان
 را از هرچه باوقی وجود رسیده در بد و تکوین و ایجاد - باضافۀ نعمت
 ادراک و استعداد - پس برگزید جمعی را بتفاوت درجات بروفق
 استعدادات بکرامت فرمودن مرتبۀ رسالت و عنایت نمودن
 منزلت سفارت برای بیان سبیل رشاد و تبیان طریق سداد عطا
 فرمود - سلاطین عدالت آئین و خواقین صواب گزین را خلعت
 خلافت و کسوت فیضیت بجهت اجرای مامورات ناموس اکبر نقل
 و امضای مقتضیات قسطاس عدل عقل - وضبط و ربط بلاد - و اصلاح
 حال عباد و دفع فتنه و فساد - و درود نامحدود - و سلام غیر
 محدود - از حضرت معبود - بر نقطۀ دایرۀ وجود - دایرۀ نقطۀ کرم
 و جود - صاحب حوض منورود - مالک مقام محمود - مخصوص و
 منفرد از گروه قدسی شکوه انبیا و رسل برسالۀ کافه و دعوت عامه
 و تقوی بدلائل متکاثره - و معجزات مستمره وافره - و تخیلی بغضایل
 علمیه فایده از احصا - و عملیۀ خارجه از استقصا - قافله سالار رهنمایان
 رهنمای قافله سالاران - مبشر منعوت - جامع جوامع نعوت -
 موخر مقدم - پس آیندۀ پیش قدم - و برآل اطهار او که مرایای
 حقایق معارف - و منبع دوارف عوارف - و مخزن اسرار نبوت - و
 مظهر سرایر ولایت - اند - و بموجب خطاب مستطاب - اِنَّمَا یُرِیدُ اللّٰهُ
 لَیَذْهَبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ اَہْلَ الْبَیْتِ وَ یُطَهِّرَکُمْ تَطْهِیرًا - ساحت مسجد
 ایقان از دناعت مبری - و از لوث دناست معری - است - و بر

متصور نیست - و آنچه قصارای آرزوی اکثر سلاطین عالمیّه و
 قصوای امید بیشتر فرمان گزاران والا دستگاه است - بدندان این
 درگاه خلایق پناه را میسر است - بعد از ارتحال شاه مذکور
 نه پهنیدند که سلسله مضامین و رابطه موالات که از دیوبند باز موکد
 است یکباره گسیخته شود - بنابراین مقرر ساختند که جان نثارخان را
 که از خانه زادن آداب دان مزاج شناس است بتعزیه شاه صفی و
 تهنیت پسر او که بنام جدش شاه عباس مسمی است بفرستند •
 و هژدهم این ماه [صفر] او را بخلعت و چند مهر مرصع
 و باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزاری پانصد سوار و دو اعیان
 یکی عربی با یراق طلا دیگری از خانه زادن سرکار والا با زمین مطلا
 و فیل سرافراز ساخته دستوری دادند - و حکم شد که متکفّن
 مهمات سرکار گردون آثار طلب دو ساله او و همهران او را نقد از
 خزانة عامرة تن کنند - و مصحوب او گراحي مراسله مذهبی از مراسم
 تعزیت و مذهبی از لوازم تهنیت که علامی سعد الله خان بامر ارفع
 اعلی انشا نموده و نقلش درین صحیفه اقبال نگارش می یابد -
 بالختی مرصع آلات و پنجهزار پارچه از انواع استعده نفیسه ممالک
 محرومه که قیمت مجموع سه لک و پنجاه هزار روپیه بود از انجمله
 مرصع آلات یک لک روپیه و سایر استعده دو لک و پنجاه هزار روپیه
 برسم ارمغانی ارسال فرمودند *

نقل نامه

هزاران ستایش و گوناگون نیایش ذاتی را سزد که نه در کبریایی

عده آتشک به مرحمت خلعت و خدمت برین خدمتانی از تغیر عاقل
خان و باضافه پادشاهی من سوار به منصب جزایر و پادشاهی
دویمت سوار هر افتخار بر افتراخت - حسین بیگ خویش
امیر امرا را بشلعت و منصب جزایر ذات و پادشاهی سوار از امر
و اضافه نوزش نموده آخته بیگی گردانیدند - سید پسر را
بعذایت خلعت و خدمت نوزک از تغیر جان نثار خان و اضافه
منصب بر نواختند - به نذر شویست دو مهر یکی دو من تولگی و
دیگری صد تولگی و دو روپیه بهمین وزن انعام شد *

هفدهم [مفر] بهامت مختار حکم شد که پیشخانه را بصوب
کابل بر آورند - چون مسعود قاسم مینر آتش به یساق بلخ بروین
گشته بود مظفر حسین بشلعت و خدمت داروغگی توبه شده و کلب
واله و کونوالی اردوی معلی سرینندی یاوت *

ارسال جان نثار خان برسم رسالت به ایران

چون پیوسته میدان خواقین این دودمان ساطعین نشان و
فرمان روایان منسله صفویه ابواب اتحاد و ودان مفتوح بود - و
بآبیداری ارسال اسفار و سفرا و اهدای تحف و هدایا چمن اخلاص
این دو خاندان و الا مکن شاداب و سیراب - هر چند شاه صفی در
اواخر ایام سلطنت از قلت تجربه و دیگر موجبات غفلت و غرور
مصدر بعضی اندیشهایی بی جا و سگالشهایی نا سزا که باعث
رنجیدن بل زنجاندن باشد گشت - اورنگ آرای جهانبانی حضرت
خاقانی با آنکه استغنا و استعلا به مرتبه است که مزیدی بران

گزارش نوروز

درین هنگام که بخت بیدار و دولت کارگزار مرده نصرت و نوید
فیروزی میسرسانید - بعد از گذشتن دو گوی از شب چهار شنبه
میوم ماه صفر سنه هزار و پنجاه و شش *

جمشید سریر چرخ چارم * بخشنده نور هفت طارم
لوائی اعتدال به بیت الشرف برانراخت - فردای آن خدیو
چو گسترد سریر کامرانی را بجلوس مقدس پایة آسمانی بخشیده
دست انعام و افصال و بر و نوال برکشودند - و نذر شوائت ایلچی
نذر محمد خان را بعنایت خلعت و انعام بیست هزار روپیه کامیاب
گردانیدند - میر ابوالحسن ملازم عادلخان را بخلعت و اسب با زین
نقره و فیل سریر انراخته رخصت پنجپنور فرمودند - و برای
سرینندی عادل خان خلعت خاصه و جمدهر مرصع گرن ابها باپهلکتاره
و سپر خاصه مرصع بد و بار و صد پارچه از نفایس اقمشه احمد اباد
و کشمیر همراه او فرستادند - مطلب ولد معتمد خان از تغیر میر
عبد الکریم بخدمت بخشیدگری و واقعه نویسی و داروغگی عمارت
و میر بحرئی دارالخلافه و اضافه منصب سربرافراخته بدان صوب
مرخص شد - خلیل الله خان را بخلعت و جمدهر مرصع و اسب
از طوبیله خاصه با زین مطلا برنواخته رخصت لشکر فیروزی دادند -
و عاقل خان را بعنایت خلعت و بخشیدگری دوم و منصب دو
هزار و پانصدی ذات و هزار سوار از اصل و اضافه و خدمت عرض
وقایع صوبجات از تغیر ملا علاء الملک میباهنی گردانیدند - و ملا

شد - درین ایام مرشد قلی فوجدار دامن کوه کانگره قلعه تاراگده را
 حسب الحکم از تصرف منسوبان راجه جگمت سنگه برآورده متصرف
 شد - تفصیل این اجمال آنکه بعد از درخواست هواخواهان دولت
 روز افزون اگرچه معاصی و اجرام راجه مرزور که از ضلالت و
 جهالت چندی سر از طاعت اولیائی سلطنت بلند صولت برتافته
 بود بعفو مقرون ساخته قلعه را بعد از اتمام خدراں بوی
 مرحمت فرموده بودند - و بالتماس او عمارات درون حصار باز گذاشته
 چنانچه در اثناي وقایع نال پانزدهم نگارش یافت - اما چون
 گذاشتن چنین معقل حصین و مویل متین که از ارتفاع کوه
 و صعوبت راه تسخیر آن متعذر است بدست مرزبانان فرصت
 جوی شورش خو از دور بینی و جنم گزینی بعید بود بعد از فوت
 راجه فرمان معلی بنام مرشد قلی عز صدور یافت که پیش از
 آگاهی متعلقان راجه بتاراگده رسیده آنرا از تصرف منسوبان او
 بر آورد - و هفدهم فدائی خان نیز از پیشگاه قوایم سریر جهانبدانی
 بایلغار رخصت یافت که در انصرام این مهم کوشیده مردم را از انجا
 گسیل سازد - و حقیقت بایستادگان سده سنیه معروض دارد تا یکی
 از بندگان معتمد بنگاهبانی آن فرستاده آید - مرشد قلی پیش از
 وصول فدائی خان بدوازده روز قلعه را متصرف گردید و پس از
 پیوستن فدائی خان حصار را با برخی اشیا بدو سپرده روانه دامن
 کوه کانگره شد و چون اینمعدنی از عرضه داشت فدائی خان بمسامع
 حقایق مجامع رسید بهادر کذبو را بعزایت خلعت و اسب سربلند
 گردانیده به نگاهبانی آن حصن حصین دستوری دادند *

پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و بخطاب
جان نثار خان بلند پایگی یافت *

هفتم [محرم] فدائی خان از گور کپه‌ز آمده باستلام سده
سزیه سعادت اندوز گردید - و یک فیل پیشکش گذرانید -
عزایت الله ولد ظفر خان بعزایت فیل سربور افراخت - بخواجه
فیض الله برادر خواجه حسن ده بیدی در هزار روپیه - و بمیر
هاشم و خال محمد و صادق بیگ و فولاد بیگ چار هزار روپیه
عزایت شد - و ده هزار روپیه مقرر این ماه به محتاجان عطا
فرمودند - چون بعرض مقدس رسید که بعضی تنهی دستان
ضربه پنجاب از گرانعی غله اولاد می فروشند مظهر اتم رحمت
الهی فرمان داد که هر که فرزند بفروشد بها را از سرکار خاصه
شریفه باز داده فرزند را نیز با و نگذارند - و بشمول این مرحمت
جمعگی کثیر از اندیشه قوت و شدت جوع و محنت جدائی
فرزندان که درین نشاء اصعب مصایب امت رهائی یافتند - و
حکم جهان مطاع بضدور پیوست که هر روز در ده جا لنگر ساخته آش
مبلغ دویست روپیه بغفرا قسمت نمایند *

پانزدهم [محرم] بمنزل مهین پور خلافت بورود میمنت
آمود نمودار بهشت برین گردید - آن والا گهر مراسم پا انداز و نثار
بتقدیم رسانیده جواهر و مرصع آلات و اقمشه نفیسه برسم پیشکش
گذرانیدند - ازان میان متاع قریب یک لک روپیه شرف
پذیرائی یافت *

بیست و دوم [محرم] بمیر عبد الله صفوی دویست مهر مرحمت

سید عالم و شیخ الہدیہ و سیزرام کور و روپ سنگہ و رام سنگہ راتھوران
 وصف شکن ولد میرزا حسن صفوی و سید محمد ولد خاندوران
 بہادر نصرت جنگ و گوئلداس سیدسودیہ و گردھر داس و راجہ اسر
 سنگہ نوروی و رای سنگہ جہالا و سید شہاب و سید محمد و سید
 نورالعیان سادات بارہہ و ارچن و خوشحال بیگ کاشغری و شادمان
 پہلیوال بمرحمت خلعت و اسپ - و دیگرن ببعضی بمرحمت
 خلعت - و اختی بعدایت اسپ - عزافتار اندوختند - و شیخ الہدیہ
 باضافہ پانصدی ذات بمنصب دوهزاری هزار سوار و بخطاب
 اخلاص خان نامور گردید - و خدمت دیوانی لشکر نصرت اثر
 بکفایت خان - و خدمت بخشیکری بہ ملتفت خان - و داروغگی داغ
 و تصحیح بہ شمس الدین واد مختار خان مقوض گردید - بہادر
 خان را کہ در پشاور بود خلعت خاصہ و جمدھر مرصع با پہلوکثارہ
 و اسپ از طوباء خاصہ با یرق طلا و فیل از حلقہ خاصہ مصحوب
 اصالت خان فرستادہ سر بلند گردانیدند - و دوهزار اسپ از سرکار
 خاصہ ہمراہ لشکر کردند - کہ برخی بہ احدیان و تغنکچیان اسپ
 طالب و تزمہ بامرا و منصب دارانی کہ اسپان درکار داشتہ باشند
 برسم مساعدت بدهند - تا از تا بینان اینان اسپ ہرکہ سقط شود
 عوض بیابد - و از اصل و اضافہ منصب راو روپسنگہ چندراوت
 ہزاری ذات و هزار سوار - و منصب رای سنگہ جہالا ہزاری
 ذات و ہفت صد سوار مقرر گشت - بعینہ احوال در محلش گزارش
 خواہد یافت *

غرة محرم سنه ۱۰۵۴ یادگار بیگ ولد زبردست خان باضافہ

حصار آنرا و بعد ازان حصن غوري را بتصرف در آورند - و بعد از کشایش اين دو قلعه بملازمت پادشاهزاده گراسي نژاد برسند و پادشاهزاده و الاتبار و امير الامرا بانواج چارگانه از راه طول راهي گشته بتسخير قندز و توابع آن بپردازند - و چون ولايت بدخشان بتصرف اولياء دولت درآيد تسخير بلخ و حبه همت گردانند - هنگام رخصت پادشاهزاده عالي نسب را بعنايت خلعت خاصه با نادرى طلا و زر و يك لعل بيش بها باد و مرواريد كه بر سر مى بندند و طره مرصع الماس گران ارز و جمدهر مرصع با پهلوكثاره و شمشير مرصع و باضائه هزار سوار بمنصب دوازده هزارى ده هزار سوار دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه و بمرحمت صد اسب ازان ميان دواسپ از طويله خاصه يكى با زين مرصع ديگرى با زين طلايى ميناكار و فيل از حلقه خاصه با يراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده فيل و هفت لك روپيه نقد بعنوان مساعدت سر بلند ساختند - و امير الامرا علي مرادن خان بعنايت خلعت خاصه و جيقه الماس ذهين و خنجر مرصع با پهلوكثاره و شمشير مرصع و دواسپ از طويله خاصه با زين طلا و مطلا و فيل از حلقه خاصه با يراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده فيل مختار گشت - و به اسمعيل بيگ پسر او خلعت و جيقه مرصع و فيل - و به نه كس از همراهانش خلعت عنايت فرمودند - و فليح خان و رستم خان و نجاب خان و اصالت خان و راوستر سال بمرحمت خلعت خاصه و جمدهر مرصع و اسب و نظر بهادر بخلعت و اسب و فيل - و ميرزا نوذر بعنايت خلعت و اسب و نقاره - و شاه بيگ خان و ميرزا خان و لهر اسب خان و

خوشحال بیگ کاشغری و جبار قلبي کهر و غصنفز ولد الله ویردي
 خان و خواجه عنايت الله و خواجه عبدالعزیز ولد صفدر خان و هاشم
 بیگ کاشغری و تولک بیگ کاشغری و رستم بیگ کولابی و بهو جراج
 و محمد زمان ارالت و میر مقتدی و الله دوست کاشغری و ابراهیم
 حسین ترکمان و هفت صد سوار احدي و تفنگچی مستقیم گشت
 و التمش به میرزا نوذر ولد میرزا حیدر بن میرزا مظفر صفوی
 و لهر اسپ خان ولد سہابت خان و سید محمد ولد خان دوران
 بہادر نصرت جنگ و صفی قلبي ترکمان و کرشاسپ و خدا دوست
 ولد سردار خان و جمعی دیگر از بندهای منصبدار محکم گردید *
 و روز شنبه سلخ [شهر ذي الحجه] مطابق بیست و نهم
 بہمن پادشاهزادہ و الاتبار و امیر الاسرا را با اکثر امرائی کہ دولت
 اندوز حضور بودند رخصت نموده مقرر فرمودند کہ در ملک کہران و
 حسن ابدال و آتک و آن حدود ہرجا علیق و قضیم وافر باشد
 فروکش کنند - و بعد ازان کہ نوروز عالم افروز کوه و صحرا سبز گرداند
 و ہوای کبل و کوهستان آن نواحی با اعتدال گراید برخی از لشکر
 نصرت پیکر در خدمت پادشاهزادہ جہانیان براہ پشاور و لختی
 براہ بنگش بالا و پایان روانہ شدہ در کابل بیک دیگر بہ پیوندند
 تا ہم گاہ و غلہ بغراوانی می رسیدہ باشد و ہمچنین حشری گران
 و لشکری بی پایان از مضایق و مزائق مصاعد و مہابط شوامخ
 جبال بآسانی گذارہ شوند - و پس ازان کہ مواکب کواکب شمار در کابل
 فراہم آیند قلیچ خان و خلیل الله خان و میرزا نوذر با انواع سہ گانہ
 کہ بسرکردگی اینان متعلق است از راہ آب درہ بہمرد رفتہ نخست

گویند اس خاندورانی و سید اجمیری و باوی چوهان و راوت نراین
 داس سید سونیه و هزار سوار تغنگچی انتظام یافت - و سرداری مسلمانان
 به بهادر خان و پیشوائی راجپوتان بر راجه بیتهلداس مقرر گردید -
 بیرانغار بچار صد و شست کس از امرا و منصبداران که از انجمله است قلیچ
 خان و شاه بیگ خان و راجه دیدی سنگه بندیل و اهتمام خان و خنجر
 خان و ترکناز خان و مقصود بیگ علی داشمندی با سایر داشمندیان
 و هفتصد سوار احدی و تغنگچی منتظم گشت - و باشلیقی این فوج
 بقلیچ خان تفویض یافت - و جوانغار بدو صد و پنجاه کس از امرا
 و منصبداران که از انجمله است رستم خان و دولت و خان ولد الف
 خان و مراد قلی سلطان ککهر با اکثر ککهران و نور الحسن بخشی
 احدیان و دو هزار سوار احدی و تغنگچی انضباط گرفت - و طرح
 دست راست به اصالت خان و سه صد و هفتاد و نه تن از امرا و
 منصبداران که از انجمله است راجه رایسنگه ولد مهاراجه و راجه
 راجرپ و راجه جیرام و راجه انوپ سنگه و سید اسدالله و شادمان
 پکهای و ال و جگرام و راجه بهروز و عجب سنگه ولد ستر سال و
 سید چاد و چتر بهوج چوهان و کشن سنگه کچهوا و نذیر بیگ
 عبد الله خاسی و جلال الدین محمود دروازی و خوشحال بیگ
 ولد عوض خان قاضیال و سید محمد مهدی و هفت صد سوار احدی
 تغنگچی منضبط گردید - و طرح دست چپ بخلیل الله خان
 و دو دست و پنج کس از امرا و منصبداران که از انجمله است
 راجه پهار سنگه بندیل و سعادت خان نبیر و زین خان و چندر من
 بندیل و صف شکن ولد میرزا حسن صفوی و خلیل بیگ و

نواز خان بن عبدالرحیم خانخانان و شیخ فرید ولد قطب الدین
 خان کوکۀ حضرت جنت مکانی و شاه خان و ذوالقدر خان و شیخ
 الهدیه ولد کشور خان بن قطب الدین خان کوکۀ و ملثقت خان
 ولد اعظم خان که با پانصد سوار از تابندگان پدر معین گشته بود و
 هزار احدی استقامت گروست - و قرار یافت که هنگام آرایش
 صفوف مبارزت امیر الامرا در یمین و نجابت خان در شمال قیام
 نموده نبرد آرا گردند - و فوج هر اول به چار صد و هفتاد کس از
 امرا و منصبداران که از انجمله است بهادر خان و راجه بیتهداس
 و راسنر سال هادا و مادهوسنگه هادا و نظر بهادر خویشگی و مهیس
 داس ولد دلپت را تهور و سید عالم برادر سید هزیر خان و سیورام
 کور و روپ سنگه ندیره کشن سنگه را تهور و رامسنگه را تهور و حیات
 ولد علی خان ترین و جمال خان نوحانی و محکم سنگه و گوپال
 سنگه و گوکلداس سیدسودیۀ و عللول ترین و گردهر داس کور و راجه
 امر سنگه نوروی و سید شهاب ولد سید غیرتخان و رایسنگه جبالا
 و ارچن کور و سید نورالعیان ولد سید سیف خان و سید محمد
 ندیره سید قاسم و مهیس داس دیگر که او نیز را تهور است و محمد
 قاسم ولد هاشم خان بن قاسم خان میر بحر که بخدیت میر آتشی
 مفتخر است و احداد مهمن و سجان سنگه سیدسودیۀ و کشن سنگه
 تونور و رادروپ سنگه چندراوت و کرپا رام کور و اوگرشین و اندرسال
 و تلوکچند و چندز بهان نروکا و سنگرام کچهاوه و سید شاه علی و
 سید مقبول عالم و همیر سنگه سیدسودیۀ و بهار نوحانی و پرتپی
 سنگه کچهاوه و پیم چند ندیره رای منوهر و دانداس میرتیه و

حق ناظر از نظم و نسق سواد اعظم هندوستان بهشت نشان وضبط
 و ربط ممالک و مسالک این چار دانگ عالم بجمعیّت گبرائید - و
 ارکان امارت نذر محمدخان متزلزل شد - و بنیان حکومتش متذبذب
 و در بلخ هرج و مرج پدید آمد - و از قلمت استقلال آقا و کثرت
 استبداد اینی هر دربی درباری و هر سری سرداری گشت - و گروه
 ظلم پزوه اوز بکبه و المان بی ایمان بسفک دماء ابرار و هتک استدار
 اختیار و کسر ناموس و امر احرار آن دیار دست تطاول و تعدی کشوده
 آنچه یهود و نصاری بر اهل اسلام نه پسندند بروی کار آوردند -
 چنانچه قبل ازین بتفصیل گزارش یافت - و اینمعهی بر پیشگاه
 عدالت خدیو اسلام و خداوند انام بشهادت ثقات بثبوت پیوست
 باغاثت مغمومان ستم کشیده و اعانت مهمومان جور دیده که بر
 ذمت همت پادشاهان والا جاه لازم و مستحکم ست پرداخته پادشاه
 زان و الا گهر مراد بخش را با پنجاه هزار سوار نبرد جوی هنر
 خورده هزار پیاده از تنگچی و باندار و توب انداز بتسخیر آن
 دیار و تنبیه گروه بی هنجار تعیین فرمودند - و تقسیم انواع فیروزی
 در صفوف هفتگانه بحضور اقدس چندین قرار یافت - در هر کدام از
 قول و هراول دوازده هزار سوار و دو هزار پیاده - و در هر یک از
 برانغار و جوانغار شش هزار سوار و دو هزار پیاده - و در هر کدام از
 طرح جانب راست و چپ شش هزار سوار و هزار پیاده - و در
 التمش دو هزار سوار - و فوج قول بوجود پادشاهزاده والا گوهر و چار
 صد کس از امرا و منصبداران که از انجمله است امیر الامرا علی
 مردان خان و نجابت خان ولد میرزا شاهنخ و میرزا خان پسر شاه

و مرحمت اسب سر بلند ساختند - و ضبط چوبین قلعه که پدر او میان
سراب و اندراب ساخته بود بعهده او باز گذاشته حکم فرمودند که
از جمله هزار و پانصد سوار و دو هزار پیاده که بکمک پدر او
مرحمت شده بود مواجب پانصد سوار و دو هزار پیاده از خزانه
کابل تن می شده باشد *

نهیضت مساکر فیروزی بفتح بلخ و بدخشان

همت جهانکشی خدیو دین و دولت و نهیت عالم آرای
خداوند ملک و ملت از سر آغاز جلوس اقدس خصوصا ازان باز
که نذر محمد خان پایی خسران پیما از اندازه بیرون گذاشته بقصد
تاخت کابل آمد - و بهزاران بدنامی و ناکامی برگردید - بر تسخیر
بلخ و بدخشان که هم ملک موروثی این دردمان خواقین نشان
است و هم مفتاح کشایش سمرقند که مستقر سریر عرش نظیر قطب
الدنیا و الدین حضرت صاحب قرآن انار الله برهانه بوده مصروف
بود - و همواره در فکر ترتیب سواد این مهم و سرانجام اسباب این یساق
می بودند لیکن از آنجا که زمان امضای این امنیت در مشیت
الهی که هر شانی را بزمانی و هر زمانی را بشانی باز بسته است
نرسیده بود بسبب منوج بعضی عوایق در حجاب توقف مانده
بود - و نیز ازین رو که تبیح جهاد این دولت دیر بنیاد بی باعث
از بواعث شوعیه بر ارباب اسلام از نیام بر نیامده است بتاخت و
تاراج روزیکه که در زمی اسلام بودند - و هنوز افعال شنیعه و اعمال
قبیحه ایقان بروی روز نیفتاده بود نمی پرداختند درینولکه خاطر

برآمده - پیشکش ندر شوایت بیست و هفت اسپ و هزده شتر
بنظر اقدس در آمد - و او بغنایت خنجر مرصع و همراهن او بانعام
نه هزار روپیه کامیاب گشتند .

پانزدهم [ذی الحجه] شاه بیگ خان بسکم معلی از
میوات آمده دولت استلام سده سنیه دریافت - بیست و هفت
اسپ پیشکش پردل خان از نظر اشرف گذشت - چون محمد
حسین ولد میر فتح صفاهانی تیوالدار پنج تمبر پیشگان کاشیال
را که پا از دایره اطاعت بیرون گذاشته خراج گزار می نمودند
با جمعی از تعیناتیان صوبه کشمیر مالش به سزا داده بود کاشیال
به جاگیر او مرحمت شد - و بمیر فتح که پدر و برادر او در دولت
صفویه باین اسم موسوم و مشهور بودند ملقب گشت - و بغنایت
خلعت و اسپ نوازش یافته بکاشیال مرخص گردید - بخواجه ونا
که با ندر شوایت بارادری بندگی درگاه خلائق پناه آمده بود دو هزار
و پانصد روپیه انعام شد *

بیست و چهارم [ذی الحجه] بمنزل امیر الامرا علی مردان
خان تشریف گرامی ارزانی داشتند - او بلوازم پاندا و نثار و سپاس
این نوازش والا پرداخته مرصع آلات و افراس نجیده و اقمشه
نفیسه برسم پیشکش گذرانید - و متاع يك لك روپیه بعز پذیرائی
رسید - چون بعرض مقدس رسید که راجه جگت سنگه در پشاور
رخت هستی بربست راجروپ پسر کلان او را بارمال خلعت و
و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار از اصل و اضافه و
خطاب راجگی و انعام محال وطن که به پدرش نیز عنایت شده بود

باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار و پانصد سوار
و ميرزا نوذر صفوى باضافه پانصدى ذات بمنصب سه هزارى
دو هزار سوار - و مهديس داس راتهور باضافه پانصدى ذات
بمنصب دو هزار و پانصدى دو هزار سوار - و عاقل خان باضافه
پانصدى صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدى هشت صد سوار
و حيدات خان باضافه پانصدى صد سوار بمنصب دو هزارى
شش صد سوار - و انبرده ولد راجه بيتهداس باضافه پانصدى ذات
بمنصب هزار و پانصدى هزار سوار - و از اصل و اضافه گردهرداس
کور بمنصب هزارى هفت صد سوار - و خوشحال بيدگ کشغري
بمنصب هزارى چار صد سوار - و هريكى از شغيح الله برلاس و رحمت
خان بمنصب هزارى دوست سوار مباهاى شدند - پيشکش
شايشده خان الماس بزرگى بوزن صد و شانزده سرنم بنظر اقدس
در آمد - ازین الماس شانزده رتبه سائیده آمد - و وزنش صد رتبه
ماند - و قيمت صد هزار روپيه مقرر گرديد - و خان مذکور بارسال
خلعت خاصه و اسب از طويله خاصه با يراق طلا و فیل از حلقه
خاصه نوازش يافت - و نگارنده مکالم و معالى اين دولت سامى
را بعنايت ماده فیل سر عزت بر افراختند - باصحاب غذا و ارباب
طرب مبلغ مقرر انعام شد •

هشتم [ذى الحجه] زير دست خان بخلعت و ضبط
سيوستان سربلند گرديد - روز عيد اضحیٰ بعیدگاه تشریف
فرموده بادای نماز پرداختند - و بعد از مراجعت بدولت خانه
والا رسم قربان بتقدیم رسید - و درنهاب و ارباب دامان روزگار بزرنگار

مطابق مرسوم بهمن جشن فرخنده شاهی در آن ماهی سال
 پنجاه و چهارم و ابتدای سال پنجاه و پنجم از زندگانی جانوران
 حضرت خاقانی منعقد گردید. و آن ذات مقدس بطاعت و بکرانچناس
 معبوده - تسجیده آمد. و بوجود آن اهل استغاثه و احتیاج کسریاب
 گشتند. درین روز نشاط امروز امیر لاسرا علی سردار خان حکم ازین
 از پشاور آمده به تائیم عقبه ملک رتبه دایز گشت. و هزار سهر نذر
 گذرانید. و بعنایت خلعت خاصه با بیم آستین سر عزت براراخت
 چون نذر شوییت ایلچی نذر محمد خان نوحی دارالسلطنه رسیده
 بود جسمین بیک و شفیع الله که بخدمت توژک قیام دارند بیکم
 اشرف اقدس رفته او را بدرگاه معلی آوردند. او بعد از استلام داده
 سیده نامه خان را بانه قطع لعل و سی و سه اسپ و بیست و
 یک شتر و دیگر اشیا که برسم ارمه نئی مرستاد بود و قیمت مجموع
 آن سی هزار روپیه شد بنظر اقدس در آورد. و بعنایت خلعت و
 بکده مرصع و بیست هزار روپیه نقد و مبلغ چار هزار روپیه دیگر
 از زر سرخ و سفید نثار وزن مقدس کاهوا گشت. درین گرانمی جشر
 علامی سعد الله خان باضافه هزاری ذات بمنصب شش هزاری
 دو هزار سوار و بعنایت فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و طلا
 فیل و صدره الحانور سید جلال باضافه هزاری ذات بمنصب
 شش هزاری سوار - و راجه بیتهداس باضافه پانصد سوار
 بمنصب پنجاه هزاری چار هزار سوار سر بلندی یافتند. راجه پهار سنگه
 که بمنصب سه هزاری سه هزار سوار هزار دو اسپه سه اسپه سواران
 است هزار سوار دیگر و نیز دو اسپه سه اسپه مقبر گشت. نظر بهادر

و ا- پان را بصحرا باز گذاشته زینها را در چاه انداخت - و خود بزی
 فقر در باغ حافظ رخنه پنهان شد - و آن دو همراه گمراه نیز تغیر
 لباس نموده بگوشه خزیدند - پیر کمال چون از پس رسیده آن
 پی گم کردهای دین و دولت را ندید به یادگار بیگ که تا سهرند
 هیچ جا خبر در نیافته کیفیت واقعه معروض داشته بود - و احتیاطا
 برای تفحص آن شوریده حال مایده - خبر کرد - بعد ازان که باتفاق
 جست و جوی نمودند مردم یادگار بیگ افغانی را که رفیق آن بی
 توفیق بود گرفته نزد او آوردند - او بعد از تهدید آن بخت برگشته
 را در باغ حافظ رخنه نشان داد - یادگار بیگ او را گرفته با افغان
 مقید و مسلسل بدرگاه عالم پناه آورد - و مغلی که با او همراه بود
 بدر رفت - از روی سیاست پادشاهانه که قوام جهان و نظام جهانیان
 بآن باز بسته است او را محبوس گردانیدند - و یادگار بیگ از اصل
 و اضافه بمنصب هزارچی ذات و چار صد سوار سر بلند گشت *

نهم [ذي القعدة] حیات خان را بعد از آنکه با سپ با زمین نقره
 بر نواختند - و هر کدام از خواجه عبدالرحیم و خواجه محمد رضا
 و خواجه محمد نازل و جمعی دیگر از خواجه زانهای اسمعیل اتائی
 را که با اصالتخان از بدخشان آمده بودند داخل بندها گردانیده
 بخلعت و منصبی متعصب حال سر بر افراختند - و بهمین اینان چارده
 هزار روپیه مرحمت شد *

جشن شمسی وزن

روز مبارک دوشنبه چهارم ذی الحجه سال هزار و پنجاه و پنجم

چهارم [ذي القعدة] يادگار بيگ منصور مقهور را که در سمرند دستگیر نموده بود بدرگاه واثا آورد - گزارش اين ماجری آنکه بعد از فرستادن يادگار بيگ بتعاقب آن مصروف الباقیت پس از چندی بعرض مقدس رسيد که او بسوی لکهی جنگل گريخته - و بدست کوروی آنجا گرفتار آمده - بنابران فرمان شد که شفيع الله برلاس که بخدمت تورک می پردازد با جمعی از يساوان رفته او را بياورد - و از آنرو که کوروی مذکور از نسبت بذوت خانچهان که رکن رکين اين دولت بلند صولت بود بران بی هنجار آشفته کار که از دولت در گریز بود و با بخت در ستیز در نگاهبانی چنانچه باید تنگ نگرفته بود - پیش ا رسیدن شفيع الله از آنجا نیز فرار نمود - پس ازان که شفيع الله بآنجا شتافته کوروی مزبور را بجهت غفلتی که از وی کار آمد بغضب پادشاهی که نمونه قهر الهی است تهدید نمود او به پیر کمال عم خود کوروی پرگنة تهره مکتوبی باستعجال تمام فرستاده که درین حادثه جان و مال و عرض و ناموس در مقام تلف است اگر بعد از تجسس و تفحص ظاهر شود که بآنجا نب آمده است مراسم جد و جهد بتقدیم رسانیده بهر روشی که دانند او را بدست آرند - و خود با شفيع الله بصوب سیوهان که دران سونیز گمان گریختن بود رفت - اتفاقا پیر کمال بعد از تگادو بسیار یوسیلته پی شناسان دریافت که آن رهگرایی ضلالت از نواحی تهره بجانب سمرند شتافته است - بنابران سرعت تمام باجمعی که داشت از پی او روان شد - و منصور بی شعور با مغلی و افغانی که همراه داشت بمحلت بسیار حوالی سمرند رسید

آن جانب درون هشت نشمین خوشنمای زیب آگین ساخته اند
و جانب بیرون هشت پیشطاق هر یکی بطول هفت گز و عرض
چار و ارتفاع یازده بطرح نیم مثن - ازاره این عمارت جانب درون
از سنگ مرمر است - و جانب بیرون از سنگ ابری - و روی کارش
اکثری از سنگ مرمر است و لختی از سنگ ابری و سنگ زرد و
دیگر سنگهای گوناگون - در چبوتره و صورت قبر که بر فراز آن است
انواع احجار رنگین پر چین نموده اند - و آیات قرآنی و اسماء الهی
بطریق پرچینکاری دران ارتسام یافته - فرش عمارت مپبور باحجار
متلونه بآئین گره بندی انجام پذیرفته - بر در گذین چبوتره است
مثن بقطرشصت ذراع که سراسر از سنگ سرخ است - و در جهات
اربعة آن چهار حوض - هر کدام بطول نه ذراع و عرض هفت و نیم -
و این عمارت در وسط چار چننی مرتب گشته که طول و عرض
آن سه صد ذراع است - از جدران اربعة محیط این چار چمن دیوار
شرقی همان دیوار غربی چرک جلوخانه روضه حضرت جنت مکانی
است - در ضلع غربی این مقبره مسجدیست نزه - و شرقی آن
عمارتی قرینه مسجد - در وسط ضلع جنوبی دروازه است رفیع تمامعی
این عمارت بصرف سه لک روپیه در عرض چار سال مهیا گشته *
• دوم شهر ذی القعدة عرضه داشت سرو جویبار سلطنت پادشاه
محمد شاه شجاع بهادر مشتمل بر نوید تولد پسر خجسته اختر از
دختر اعظم خان و التماس نام با هزار مهر نذر بدرگاه خواستین پناه
رسیده نشاط افزای خاطر خورشید مأثر گشت - آن فلذة الابد را به
زین العابدین موسوم گردانیدند *

گرفتید - قاضی طاهر آیت خانی بشدت بخشایگری در اقامه
نوبسی صوبه احمد آباد مبداهیه گشته دستوری یافت - یوسف
آقای علمبرداران خانی بعد از آنکه قبیل مبداهت اندوخت - بهایر
عبد الله والد مدیر عارف عفو می شد صد اشرافی و بشوایت زین الدین
علی دویست اشرافی و به شاه محمد والد شاه بیگ خان کابل
صد اشرافی انعام فرمودند - به لعل خان گن - حاکم هزار روپیه
مرحمت شد *

بدست و بهم [شوال] لطف الله والد سید خان بهادر ظفر
جنگ باضاوت پادشاهی دویست سوار به نصب هزار و پانصدی
به قصد سوار سر بر افراخت - درین تاریخ نور متل زند تاسی فانی
پدر و نمود - او دختر اعدام الدوله و همشیره حقیقی آصف خان
خانخانان سپهسالار بود - بعد از آن که به عقد نکاح حضرت جنت مکانی
در آمد تصرف مفرط در مزاج آنحضرت کرد - و زمام حل و عقد
مهام ملکی و مالی آنچنان بدست اختیار و قبضه افتادار او در آمد
که گزارش تفصیل آن سزاوار این صمیمه مکارم و معالی نیست -
و چون خاقان ملک طینت اورنگ خلافت را بجلوس اقدس زینت
بخشیدند بمقتضای شیده کرده سالیانه او دولک روپیه مقرر
گردانیدند - او پهلوی مرقد یمین الدوله آصفخان در مقبره که
در زندگانی برای خود بنا نموده بود مدفون گشته - مرقد خان مزبور
که غربی روضه حضرت جنت مکانی متصل جلوخانه که پیش دروازه
روضه منوره است واقع شده - گنبدیست که از سطح تا پایکار مژمن
است بقطر پانزده ذراع - و از انجا تاشقه قاب کاری - در اضلاع هشجانه

گستر بعد از آگاهی برین واقعه یادگار بیگ ولد زبردست خان را
با جمعی از گرز برداران بتر اثر و سپهرند رویه فرستادند . چه ظن
غالب آن بود که بجانب وطن گریخته باشد و حکم شد که بسرعت
هرچه تمامتر شتابانده هر جا آن گمراه خبر تباہ را بیابد مقید ساخته
بپایه اورنگ خلافت بیاورد - و چون ازان بی اختیار چنین حرکت
بی جا بر روی کار آمد هر کدام از در پسر حره خان مزبور رسید شیر
زمان و سید مغرور را باوجود عفو سن نظر بر خدمات پدر و عنایت
خاصی که بران خان مرحوم مغفور داشتند بمنصب هزاری ذات
و در صد و پنجاه سوار سرافرازی بخشیدند - و سید فیروز برادر زاده
اورا باضافه پادصدی شصت سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار
سوار سربلند گردانیدند - و از تابندگان آن قدیم خدمت سی کس در
زمره بندگان درگاه کیدوان جاہ مشروط گشتند - ازان میان بهار نوحانی
بمنصب پادصدی ذات و صد سوار - و دیگران بمنصب درخور
سرافرازی یافتند *

درین تاریخ سید سائر - بن خان جهانی را بقصداری برخی
برگشت خاندان گوالیار نه در تیون سید خان جهان مرحوم بود - و سید
عالم برادر اورا بحضرت دادم گوالیار و اضافت بمنصب افتخار بخشیدند *

در صد و دوم شوال ابراهیم پادشاهزاده بخت بیدار برای خرچ
عمارتی که در آن زمانیکه در شلی نزد یک قلعه مبارک مشرف بر دریای
چون اساس نهاده بودند در لک روپیه انعام شد و بداراری سماء عظمت
عمارت آنین زمینهای عنایت فرمودند - مهیسا
از اصل و اضافه مقتضی

فرمودند که باهل استحقاق و احتیاج خصوصا زاویه گزینان
برساند - از اصل و اضافه حیات ولد علیخان ترین بمنصب
هزارى ذات و هزار سوار - و رایسگنه جهالا بمنصب هزارى
ششصد سوار سربلندی یافتند *

دوازدهم [شوال] معقود خان بخلمت و صوبه دارى اوردیسه
از تغیر محمد زمان طهرانی سربرا فراخت *

چهاردهم [شوال] رای تودر مل باضافه پانصدی دریست سوار
دو اسبه سه اسبه بمنصب هزار و پانصدی هزار و دریست سوار در
اسبه سه اسبه مباحی گردید - و بسهند مرخص گشت - کشن سنگه
نبیره راجه مانهنگه بمنصب پانصدی دو صد و پنجاه سوا
سرافراز شد *

هزدهم [شوال] از اصل و اضافه ذو القدرخان بمنصب دو هزارى
ذات و هزار و هشتصد سوار - و راجه جیرام بمنصب هزار و پانصدی
ذات و هزار سوار - و روپ سنگه را تهور بمنصب هزارى ذات و هزار
سوار و گوگلداس سیدسویه بمنصب هزارى ذات و هشتصد سوا
سربلند گشتند *

شب بیست و دوم [شوال] سید خان جهان که بعارضه فالج تا
ماه صاحب فراش بود بسفر واپسین رخت هستی بریست - پادش
قدردان بر رحلت آن بنده تمام اخلاص راسخ الارادت تاسف فرسوا
از جناب احدیت آمرزش مسئلت نمودند - چون سید منصور پس
تیره اختر آن مرحوم بی ظهور باعفی بتخیلات باطله و توهمه
لواطیله مقارن فوت پدر از درگاه عرش اشتباه فرار نمود خدیو عداله

درین ماه [رمضان] سی هزار روپیه برسم هر سال بمحتاجان و مستحقان عطا شد *

غره شوال خدیو حق پوست بر فیل آسمان هیکل به نمازگاه تشریف برده بعد از ادای آن بدولتخانه مقدس مراجعت فرمودند - و در ذرات و محیی بزر نقار جهانی کامیاب گردید - درین روز گوهر بحر خلافت پادشاهزاده والا مقدار محمد شاه شجاع بهادر را بار سال چهار اسپ از طویلۀ خاصه یکی با زین طلای میثا کار سر بلند ساختند - شصت اسپ پیشکش پردلخان قلعه دار بهمت بنظر اقدس در آمد - حق نظر بدخشی و قاسم بیگ میر هزار اندراب و میرک بیگ خنجانی و دولت بیگ اندرابی و سه کس دیگر از کدخدایان احشام حدود بدخشان که با اصلخان باستان عرش مکان آمده بودند هر یک بخلاعت و منصب در خور سرافراز گشت - و پنجهزار روپیه بهمه اینان مرحمت شد *

ششم [شوال] محمد جعفر خویش سارو تقی وزیر فرمانروای ایران که بارادۀ عبودت بدرگاه گردون اشتباه آمده بود دولت کورنش دریافت - و بانعام دو هزار روپیه سر برافراخت *

هشتم [شوال] پادشاهزاده والا تبار مراد بخش چهل اسپ و چهار صد شتر پیشکش نمود - به میر ابو الحسن ملازم عادلخان پانزده هزار روپیه و بهمرهان او دو هزار روپیه انعام شد - چون در پنجاب غله از خشک سالی رو بگرانی نهاده بود مبالغه ده هزار روپیه از خزانه خیرات بصدر الصدور سید جلال حواله

مذکور گردانیدند - درین روز بادشاهزاده عالی نسب سراد بخش
بحکم والا از ملتان آمده شرف ملازمت دریافت - و هزار مهر نذر
گذرازد - و بعنایت خلعت خاصه سر بلند گردید - سید خانبهان نیز
استلام عقبه خلافت نموده هزار مهر نذر بنظر اشرف در آورد - راجه
جسونت سنگه که از وطن آمده بود بدولت زمین بوس رسید -
علامی سعد الله خان باضلع پانصد سوار بمنصب پنج هزاری ذات
و دو هزار سوار و بعنایت علم و نقاره - و اصالتخان باضاده هزار
پانصد سوار بمنصب چار هزاری سه هزار سوار سر بر افراختند -
بمیرزا نونر صفوی و حکیم محمد داود اسپ مرحمت شد - مهیس
داس را تهور قلعه دار ارک لاهور دولت ملازمت اندوخت - عبدالکافی
برادر اصالت خان بخطاب نوازش خان برنواخته آمد *

بیست و یکم [رمضان] مرشد قلی علیمردان خانی بعنایت
خلعت و اسپ و خدمت فوجداری دامن کوه کانکره از تغیر خنجر
خان سرانراز گردید - خواجه رحمت الله ده بیدی که برهنمائی
بخت بیدار از نزد عبدالعزیز خان بعزیمت بندگی درگاه والا آمده بود
سعادت کورنش دریافت - و حقیقت ریختن اوزبکان بر عبدالعزیزخان و
تاراج نمودنش که پیش ازین نوشته شد با مقدمات دیگر چون دران
مجلس حاضر بود بتفصیل بعرض معلی رسانید - و بعنایت
خلعت و منصب ششصدی ذات و صد و پنجاه سوار و انعام چار
هزار روپیه مفتخر و مباهی گشت - خواجه فتح الله نقشبندی از
ماوراءالنهر آمده در سلک بندهای درگاه خواقین پناه منسلک
گردید - و بانعام دو هزار روپیه نوازش یافت *

از کشمیر بدانجا آمده بودند و برخی از تیول و سواطین باسلام عتبه
علیه رسیدند. میرزا نوذر پسر میرزا حیدر بن میرزا مظفر صفوی
را بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و
پانصدی دو هزار سوار سرعزت برافراخته قوش بیگی گردانیدند
و لهر اسپ خان را باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و
پانصدی هزار و پانصد سوار - و یادگار بیگ ولد زبردستان خان را بعزایت
اسپ مر بلند ساختند *

بیست و ششم [شعبان] از پهنبر داک دهان و صید کنان بدار
السلطنه توجه فرمودند *

غره رمضان رستم خان که حکم شده بود که در رهتاس توقف
نماید بفرمان اقدس آمده دولت ملازمت اندوخت *

میدوم [رمضان] از دریای چناب براه پل عبور واقع شد - درین
روز نجابت خان و اصالتخان و چندی دیگر از بندهای درگاه که
همراه ایشان رفته بودند از کابل رسیده بدولت ملازمت فایز گردیدند
و اصالتخان صد اسپ ترکی پیشکش نمود - و چون ساعت سعادت
اشاعت دخول بدار السلطنه لاهور نزدیک نبود سید جلال جعفر
خان و دیگر بندها را از راه راست بدار السلطنه رخصت نمودند
و بذات اقدس با برخی از ملتزمان بساط حضور و جماعه که ناگزیر
صید و شکار اند روزی چند در نواحی حافظ آباد بشکار پرداخته
ازان راه متوجه شهر گشتند *

پانزدهم [رمضان] سایه چتر آسمان بر دار السلطنه
استرده دیده آرزو مندان قدوم مقدس را بتوتیاء غبار موکب معلی

و خدمت اینزدی در هدیره پور ابر شورش آغاز نهاده ترشح نمود : شب
 هنگام بارش در گرفت فردا در عین باران کوچ شد و تا وصول بسرای
 سوخته که در اینجا رباط پخته موسوم بشیر نمر از مرکز گردون قباب
 محفوظه الطاب الهی نواب بیگم صاحب بنایاومه باران تند باریدن
 بعد ازان برف آغاز باریدن نمود - پس از رسیدن به پای کتل
 پیشتر پتال نخفیف یافت - در حین نزول به لدهی که ظفر خان بحکم
 اقدس در وسط بلندگی کتل مذکور بتنازگی ساخته است برف
 در بعضی جاها یک وجب و در برخی محال یک و نیم وجب حجم
 داشت - جمعی که یک روز پیشتر تا پیشخانه آمده بودند بعرض
 ارفع رسانیدند که از نصف شب تا دو پاس روز پیوسته بالای
 کتل برف بارید - و دران شب و رز و فردای آن که کوچ شد تا فرد
 آمدن از کتل سرمای شدید بود - درین منزل ظفر خان را خلعت
 و اسب با زین نقره مرحمت نموده بکشمیر سرخص ساختند *
 نوردهم [شعبان] از پوشانه گذشته در بیرم کله فرود آمدند *
 بیست و چهارم [شعبان] لدهی که اسلام خان مابین نوشهر
 و بهنیر حسب الحکم ساخته بود منزل اقبال گشت - درینجا
 مهین پور خلافت که از بهنیر برسم پذیره آمده بودند بادر اک
 دولت ملازمت کامیاب گردیدند - علامی سعد الله خان بعنایت
 اسب از طویلله خاصه با ساز طلا نوازش یافت - روز دیگر بهنیر
 مضرب خدام فلک رفعت گشت - اعظم خان که از متبره آمده بود
 بشرف تلذیم سده سنیه رسیده هزار مهر نذر گذرانید - و صدر الصدور
 سید جلال و جعفر خان و جمعی دیگر که بعضی بحکم اقدس پیشتر

را با صدر الصدور سید جلال و چندین دیگر برای راست پیشتر به بهنبر راهی گردانیده با دولت جاودانی و سعادت دو جهانی از راه شاه آباد نهضت فرمودند تا تماشای یزایغ آن سرزمین بهشت آئین پرداخته از شاه آباد به هیره پور و از آنجا به بهنبر متوجه گردند - سید فیروز از اصل و اضافه بمنصب هزاری چارصد سوار سربرافراخت - بطالب کلیم که در ستایش پادشاه دوران قصیده گفته بود دو سیست مهر انعام فرمودند *

نهم [شعبان] بصاحب آباد نزول فیض موصول فرموده سه روز بعشرت کامرانی گذرانیدند - و از آنجا رکضت نموده شاه آباد را بمقدم مینیت لزوم نمودار خلد برین گردانیدند *

چهاردهم [شعبان] مقام شب - شب هنگام تماشای چراغان کنار خیاض و انهار آن مکان نزه مسرت و نشاط افزود - و ده هزار روپیه مقرر به نیازمندان رسید *

پانزدهم [شعبان] از آنجا کوچ کردند *

هفدهم [شعبان] هیره پور مرکز اعلام نصرت طراز گردید - و در اثناء راه تماشای آبشار اوهر فرح بخش خاطر اقدس گشت - چون بعرض ایستادگان پیشگاه حضور رسید که دیندار خان حارس قلعه کابل را ایام زندگی بسر آمد قلعه داری آن بامد الله برادر او تعویض نموده ادرا از اصل و اضافه بمنصب هزاری ذات و هفت صد سوار نوازش فرمودند - راجه کورسین کشتواری را از اصل و اضافه بمنصب هزاری چارصد سوار بر نواخته دستوری مراجعت وطن دادند - درین روز بعد از نزول مظهر اتم

فریدون پیش از کومکیان دیگر با جمعی از تایلان اسیرالاسرا
به راجه پیوست - و از بکن قابو جو از شذیدن انصداک راه و برگشتن
راجه بقصد جدال و غزم قتال هجوم نمودند - راجه خود در قول
جا گرفته راجروپ پسر کتن خود و فریدون را با جمعی دیگر همراه
ساخت - بعد از گرمی هنگامه زد و خورد بسیاری از اوزبکیه بی
حمیت به تبغ خونریز و سفان مرگ انگیز مبارزان - پناه نصرت
دستگاه راه گرای نیستی گشتند - و جمعی از کنداوران دولت ظفر
طراز خصوصاً چندی از راجپوتان راجه مردانه جان فشانی نمودند
ادبار پڑوهان تاب نیاورده قدم در وادی فرار گذاشتند - و دوران
عسکر اقبال بچسارت و جلالت در پی تاخته قریب دو کوه تعاقب
کردند - اوزبکیه از عراس آنکه مبادا مردم قلعه سر راه بگیرند و
جمعی از عقب شتافته راه پرهال گردانند - فراز کوه برآمده راه
سلامت بل نداشت پیمودند - و بخواری و زیانکاری رو بمان
نهادند - و راجه آن روز در پای قلعه منزل نمود روز دیگر براه طول
راهی گشته پائین کتل دایره کرد - و بامداد از کوه برف که در آن
دو سه روز برف آن فی الجمله رو بکمی نهاده بود گذشته بحدود
پنجشیر درآمد *

مراجعت موبک معلی از نزهت گاه کشمیر بدار السلطنه لاهور

چهارم شعبان ریات اقبال از نزهت آباد کشمیر بصوب دارالسلطنه
لاهور ارتفاع یافت - خدیو هفت اقلیم مهین پادشاهزاده را بمقدار

جمعی از غنیم مقتول و لختی مجروح گشتند - ازین طرف نیز
چندی زندگانی فانی در کار خدیوین و دنیا کردند - اوزبیکه
از دید حماست و حمیت این ناموس پرستان سود این جسارت
بخش خسارت ندانسته بمساکن خویش برگزیدند - و چون راجه
حقیقت این ماجری بامیر الامرا فکشته کومک و سرب و باروت
بجهت ذخیره قلعه طلبیده بود امیر الامرا سرب و باروت همراه
راجروپ پسر او فرستاده سه چهار هزار سوار از کومکیان کابل و تابینان
خود مصحوب ذوالقدرخان و طی بیگ و اسحاق بیگ و فریدون غلام خود
یکومک تعیین نمود •

بیست و سوم رمضان شب هنگام نزدیک دو هزار سوار از بیک
و پیادهای هزاره با کفش قلماق بر جمعی که راجه بنگاهبانی راه
بردهنده دره باز داشته بود ریختند - و چندی از ابطال طرفین
بعد از کشش و کوشش هلاک گشتند - و اوزبیکه درین مرتبه
نیز بهزاران خواری و خاکساری راه فرار سپردند - راجه از
استواری قلعه چوبین و آذوقه و دیگر لوازم قلعه داری خاطر
فراهم آورده چندی از راجپوتان معتمد خود را با پانصد تفنگچی
و چار صد راج پوت بمحافظت حصار گذاشته بیست و پنجم
رمضان از راه کتل پرنده بصوب پنجشیر مراجعت نمود - و از آن رو
که در اثنای راه نوردی برف و باد و دمه باعث اتلاف و اهلاک
بسیاری از اسب و آدم شد - و از کثرت برف لشکر از کتل نیارست
گذشت - ناگزیر در میان راه آن شب بتعب تمام گذرانید - و
پامداد بجائی که هیمه وافر بود برگزیده منزل کرد - درین هنگام

کرده اظهار فرمان پذیري و دولتخواهي نمودند پرداخته بواسطه
پارش برف در آنجا سه روز توقف کرد - و چارم روز رو باندراب نهاد -
و در وسط مراب و اندراب قلعه محکمي از چوب که دران سرزمین
فراوان است برافراخت - و بروج آن را از سنگ ساخته دو چاه
کلان میان آن کند - درین اثنا کفش قلماق و جمعی از اوزبکان که
نذر محمد خان بمحاربه راجه فرستاده بود رسیده سپاه خود را سه
فوج گردانیدند - دو فوج از سواران و یکی از پیاده ها - و چون قراوان
این خبر بر راجه رسانیدند از قلعه برآمده او نیز لشکر خود را سه
فوج ساخت - و دو طرف دهنة دره که راه دخول غنیم بود گران
چوبها بعرض راه بنهجي که سواران بدشواري بگذران افکنده محکم
گردانید - و پیاده های تغنگچی و تیر انداز در پس آن باز گذاشته
از یکسو خود با فوجی و از طرف دیگر بهار سنگه پسر او با جوتی
بقصد نبرد قیام نمودند - و جمعی را از تغنگچیان بمدافعه پیاده های
هزاره که بکوه بر شده بودند فرستاد - و چون لشکر اوزبک از سه
جانب رسیده راجه و پسرش از دو سو دست جرات و جسارت به
انداختن تیر و تغنگ کشوند - سپاه اوزبک ستیز و آویز جان
بازان هندوستان را تاب نیارده ره گرایی فرار گشتند - و تغنگچیان
فرار کوه نیز بضر و بندق سرکوب قلعه را از دست پیاده های هزاره
گرفتند - و تعاقب نموده از کوه فرود آوردند - اوزبکیه در جانی که
تغنگ نرسیدنی رو بروی راجه فراهم آمده از خیره چشمی ایستادند
راجه آن دو فوج سوار و پیاده نزد خود طلبیده با همگی سپاه
یکبار بران گروه فرصت پزوه حمله آورد - بعد از التهاب نایره جدان

جمعیت، بسیار از سوار و پیاده از وطن طلبیده - و امیدوار است که علوفه جمعیتی که بر ضابطه منصب بنده زیاده باشد از سرکار پادشاهی مرحمت شود - و ملتئم او حسب الالتماس امیرالامرا بشرف پذیرائی رسیده بود - و تذخواه طلب یک هزار و پانصد سوار و دو هزار پیاده که زیاد آورده بود از خزانه کابل مقرر گشته - بنا بران راجه بسرانجام سپاه و دیگر ضروریات این مطلب پرداخته پنجم رمضان از امیرالامرا مرخص شده بکاری که مامور بود رو نهان و از کتل طول گذشته لشکر همراه را دو جوق ساخت - یکی را با بهار سنگه پسر خود برسم منغلای پیشتر فرستاد - و دیگری را با خود گرفته باراده تاخت خوست متعاقب روان شد - و چون از باب و کلانتران و کدخدایان خوست برین عزیمت مطلع گشته سه چهار گروه پذیره شدند - و راجه را دیده بزبان استلانت و استکات اظهار ایلی و ابراز یکدلی کرده گزارش نمودند که اگر یکی از بتدگان خدیو داد گر درین حدود استوار حصاری ساخته از روی استقامت اقامت گیرند و از ما جز خدمتگزاری و جان سپاری امری دیگر بروی کار آید نهی و غارت گنجائی دارد - از آنجا که راجه را مقصدی جز اطاعت و انقیاد این جماعه و ضبط آن حدود نبود - همانجا دایره کرد - و ایشان را بعنایت پادشاهی امیدوار ساخته برای بناء قلعه مکانی استفسار نمود - برگزارند که اگر میان سراب و اندراب قلعه ساخته شود این هر دو جا با خوست منضبط خواهد شد - فردای آن راجه کوچ نموده و این جماعه را همراه گرفته بسراب رفت - و باستمالت ارباب و اهالی آن که استقبال

به علیمردان خان امیر الاسرا منشور لامع الذور شرف صدور یافت که شایسته آن بود که خود با تمام لشکر ظفر پیکر به بدخشان میرفت. و به تسخیر آن می پرداخت. که درین وقت که نذر محمد خان بخود در مانده بود فتح بدخشان بعون آسمانی بکمال آسانی میسر میشد. و فرمان شد که امیر الاسرا از سنگ تراش و درود گرد بیلدار و غیر اینان هر قدر در کار باشد برای ساختن راه طول که بهترین نشان داده بودند روانه سازد. - نجابت خان و اصالت خان یا همراهان به تلتیم مدد سنیه فایز گردند. - و بهادر خان با امیر الاسرا در پشاور قشلاق کند. - و راجه رایسنگه با سایر راجه پوتان در انک و رستم خان در رهناس و قلیچ خان با همراهان در بهیهره که تیول اوست زمستان بگذرانند. - و لشکر را آسوده گردانیده آماده کار باشند که هرگاه وقت سواری باشد افواج جهان کشا به تسخیر بلخ و بدخشان تعیین خواهیم فرمود *

شتافتن راجه جگت سنگه بحدود سراب و اندراب و ساختن چوبین قلعه و پرداختن به نبرد اوزبک

چون راجه از کار طالبی و خدمت پزهری بعرض مقدس رسانیده بود که کمترین آرزو دارد که نمصدر خدمتی شود. و میخواست که از راه طول که بهترین طرق بدخشان است بآن ولایت در آمده بضبط خوست و سراب و اندراب پردازد. - والوسات و اویماقات آن سرزمین را باطاعت و انقیاد در آورد. - و اگر از گمهری و نا بخردی از ایللی و فرمان پذیري سر بر تابند مالش بسزا دهد. - و بدین سبب

مداخل و مخارج و مضایق و مزائق آگهی پدید آید - و هم بر
 حقیقت ملک و غنیم اطلاع حاصل گردد - و هم از الوسات آنجا
 هر که اختیار دولخواهی نماید او را بکابل راهی ساخته شود - و
 هر که بمخالفت پیش آید او را بقتل و نهب و غارت تنبیه داده
 آید - و باین رای صائب امیر الامرا باستصواب هواخواهان دولت
 ابد میعاد قریب ده هزار سوار از بندهای پادشاهی و تابینان
 خویش و بهادر خان همراه اصالت خان تعیین نمود - این گروه کار
 پرده جریده با آذوقه هشت روزه در کمال استعجال از راه هندوکوه
 راهی گشتند - و از پروان بآهنگران و از آنجا بسال اولنگ و صباح آن
 از کتل هندوکوه گذشته به دوشاخ و ازان منزل پنجم زجب به
 خنچان در آمده ازان قصبه بچهار باغ و روز دیگر باندرا اب و فردای
 آن بقریه خانقاه و از آنجا بنوبهار و ازان مکان بسراب و از آنجا پای
 کتل طول و از آنجا از کتل مسطور گذشته در جلگی پایان کتل و
 از آنجا باشدین و ازان مقام باسرر و از آنجا به رخه که حاکم نشین
 پنجشیر است و از آنجا بکلبهان رسیدند - و در ذهاب و ایاب بسیاری
 از اسب و شتر و گاو و گوسفند غنیمت گرفتند - و احشام علی
 دانشمندی و ایلانچق و کورمکی را با خواجه زادهای اسماعیل
 اتائی و مودودی و قاسم بیگ میر هزار اندراب همراه گرفته
 مراجعت نمودند - و چون کیفیت وقایع مزبور و حقیقت سبل از
 عرایض امیر الامرا و اصالت خان بشرف اصغاء خدیو دین و دولت
 رسید گرفتند قلعه کهمرد و سرانجام نا کرده برگشتن و رفتن
 اصالتخان باین طرز و برگشته آمدنش بهی نا پسندیده افتاد - و

دادند که از راه پنجشیر به بدخشان روانه شوند - درین میان بهادر خان و چندین دیگر از بندهای درگاه معلی که بکومک امیرالامرا مقرر شده بودند بدو پیوستند - در حین که موضع گلپهار مرکز اعلام ظفر اقسام گشت دولت بیگ تپانه دار پنجشیر باجماعه که از حقیقت آن راه آگاه بودند از پنجشیر رسیده بر گزارد که این راه صعب المروار است اگرچه شتر سبک بار می تواند گذشت اما گذار چنین سپاه گران از عقبات و مضایق و رسیدن بسرحد بدخشان بغایت دشوار است - و یازده جا از آب پنجشیر که بی یل گذشتن ازان متعذر است باید گذشت - و در فهاب و ایاب آذوقه باید برداشت - و نیز از لاغر می ستوزان سپاه بواسطه تردد در کوهسار و سبل ناهموار و قرب ایام بارش برف و سختی سرما هنگام این یساق نیست - بنابراین دولت خواهان نزد امیرالامرا فراهم آمده بر گزاردند که اگر درین وقت همگی لشکر ازین راه بملک بدخشان در آید - هرآینه از قلت غله و کاه و شدت راه اکثر ذواب از کار خواهد رفت - و وقت آن قدر نمانده که کار چنانچه باید بانجام رسد - اگر در آغاز بر آمدن از کابل که اسپان سپاه تاب تردد و توانائی حرکت داشتند بقصد کشایش کهمرود راه نور دیده نمی شد و همت بر انجام این یساق گماشته می آمد نقش مراد بر وفق آرزو صورت میگرفت - اکنون مصلحت وقت این است که از لشکر جمعی که اسپان تازه زور داشته باشند بر چیده بسرگردانی یکی از بندگان کار طلب باید فرستاد که سبکبار گشته و آذوقه چند روزه بر اسپان خود برداشته به ایواز و شبگیر بسرحد بدخشان در آیند تا هم بر

کندر حق باش فکر بر اصلی هست

عبد الرحمن دیوان بیگنی و تردیعلی با جمعی از اوزبکیه بر سر
که همدرد می آیند - قلعه نشینان بی آنکه کار بر اینان تنگ شود
ایمان گرفته چون گویم نیل بدنامی و شومساری بر رو کشیده از قلعه
بر می آیند - از آنجا که پیمان و ایمان این ناخوش شناسان چون ایمان
شان نادرست است الوسات و اویماقات سر راه باشاره این نادرستان
دست قتل و نهب و غارت بر می کشایند - و جمعی مقتول و
برخی مجروح می گردند - و سرمست و چندی دیگر زخمی بضحاک
می رسند - بعد از سنج این مقدمه چون خلیل بیگ نزد اصالت
خان رفته گزارش نمود که مصلحت مقتضی نیست که چنین
لشکر گران درین کوهستان درآید - چه طریق از تنگی چنان دشوار
گذار است که اکثر جاها بیش از یک شتر و یک سوار نتواند
گذشت و شش هفت روزه راه از آمدن افواج منصوره که نمافده
و از ضحاک تا که همدرد آذوقه نیست مگر آنکه بردارند - و تا تهانه
جا بجا نگذارند آمدن غله و مترو دین بعسکر نصرت پیکر صورت
نخواهد بست - و نذر محمد خان بواسطه قرب که همدرد به بلخ همگی
سپاه بلخ را بکه همدرد فرستاده اگر برای محافظت مسلک در هر
تهانه جمعیت کم نگهدارند فایده مترتب نخواهد گشت - و
مردم بسیار از لشکر جدا کردن لایق نمی نمایند - اصالت خان نزد
امیر الامرا آمده این مقدمات معقوله را باز نمود - صلاح دران
دیدند که چون با لشکر عظیم از کابل برآمده ایم پس هیچ تسخیر
که همدرد بهنگامش باز گذاشته رو بکشایش بدخشان باید نهاد - و قرار

بیست و ششم این ماه [جمادی الاولی] امیرالامرا بازدیشته آنکه
 عسکری که بکومک او مقرر شده دیر خواهد رسید و قابو از دست
 خواهد رفت باتعیناتیان صوبه و تأییدان خود بهزیمت تسخیر بدخشان
 از کابل برآمده باصالت خان پیومت - پس از نور دیدن دو منزل
 نکاشته خلیل بیگ و اسحق بیگ از ضحاک رسید - که صد سوار احدی
 باشت افغان از مردم سرمست که بادولت خویش او را و همراهان
 او را بالختی ناگزیر قلعه به کهمرد می بردند - سه کروه از بامیان
 نور دیده زمام دور بینی و حزم گزینی از دست دادند - و بخاطر
 فراهم غافل خوابیدند - ناگاه پاس اخیر شب قریب چارصد سوار
 اوزبک بر اینان تاختند - از طرفین برخی مقتول و چندی مجروح
 گشتند - لشکر ضحاک به شنیدن این واقعه بن اوزبک تاخت آورده
 ازان رو که هنگام گریز باد بگرد اوزبکیده نرسد اثری از ینان در نیامده
 بضحاک برگردید - امیرالامرا بعد از اطلاع برین ماجری اصالت خان
 را بسرعت هرچه تمامتر با پنج شش هزار سوار پیش از خود فرستاد
 و خود نیز کوچ بر کوچ از عقب راهی شد - و در غور بند همه عساکر
 باهم پیوسته روانه پیش شدند - پس از نور دیدن چهار منزل خبر
 رسید که قلعه کهمرد را باز اوزبکان متصرف گشتند *

گزارش این واقعه بوسم اجمال آنکه چون تقدیر ایزدی
 و قضاء سرمدی بران رفته بود که در سال آینده همگی ولایت
 بلخ و بدخشان داخل ممالک محروسه گردند و بالفعل وقت روائی
 این امنیت نرسیده بود - و بحکم *

* بدیت *

نادادن کاسهائی فرع است دلیل

اطراف کهمرد اشتغال نماید - چون خلیل بیگ بعد از رسیدن
ضحاك دریافت كه گزاردۀ فروغ راستی دارد بکشودن قلعه مقید
گشت - چندی كه دران حصار بودند بمجرد رسیدن این سه
هزار سوار هزیمت را غنیمت دانسته راه اذبار پیش گرفتند - و
قلعه كهمرد را بی آنكه شمشیر از نیام بر آید یا تیر بخانۀ كمان
در آید بندهای درگاه جهان پناه متصرف گشتند - و از انجا كه
كه خلیل بیگ و همراهانش كار دیده و پیکار ورزیده نبودند از
آسیمه سرفی اوزبكه و در ماندگی نذر محمد خان به پسر و نوكران
خود بغرور افتاده قلعه را بی آنكه چنانچه باید استحکام دهند و
لختی احتیاطا توقف نمایند سرمست نپذیرد مبارز خان و دولت
و چندی دیگر از خویشان او را با پنجاه سوار تفدگی باز گذاشته
بضحاك برگردیدند - كه از انجا آذوقه و دیگر ناگزیر قلعه داری سرانجام
نموده روانه سازند - امیر الاسرا بعد از آگاهی بر کیفیت خال روانه
شدن خود را تا وصول امرائی كه بكمك او معین شده بودند
موقوف داشته مقرر گردانید كه اصالت خان با همراهان پیشتر
بصوب غوربند برآمده در نواحی كابل فروکش كند اگر اخیانا اوزبكه
بسوی كهمرد بیایند به غوربند و ضحاك رفته و خلیل بیگ و
اسحاق بیگ را همراه گرفته آن گروه شورش پڑوه را مالش دهد
و الا تا آمدن من دران نواحی درنگ نماید *

نوزدهم جمادی الاولی سال گذشته اصالت خان از كابل
برآمده در جلكی میان قریب ما هرو پای میفارتا رسیدن خبر
ارزیگ توقف نمود *

آن صوبه به استصواب امیرالاسرا و تسویه مسالك و امداد ادوات
يساق بلخ و بدخشان در سنه آتیه که پیش از نهاد خاطر خورشید مآثر
پادشاه گیتی کشا بود و تعیین بهادر خان و رستم خان و قلیچ خان
و نجابت خان و راجه رایسنکه و نظر بهادر و جمعی دیگر نزد امیر
الاسرا تا در کمین فرصت بوده هر گاه وقت مقتضی باشد بدخشان
را تسخیر نمایند نگاشته آمد - اذنون بگزارش مقصود می پردازد
چون امالتخان بکابل رسیده بصوابدید امیرالاسرا بسر انجام سپاه و
ساختن راه و دیگر مهمات پرداخت •

سلج ربيع الثاني سال گذشته خلیل بیگ تهانه دار
غوربذن نزد امیرالاسرا و خان مزبور آمده برگزارد که چنین
استماع افتاده که تردید علی قطبان و حارسان قلعه کهمرد درینولا
با سبحان قلی پسر نذر محمد خان بکومک بهرام خان و
محماربۀ محمد بیگ که از قبل عبد العزیز خان بتسخیر حصار
شادمان آمده بود رفته اند - و در قلعه قلیلی مانده اگر لشکری
با بنده همراه کنند قلعه بزودی و آسانی مستیر می گرداند
امیرالاسرا از کمی غله و کاه در اطراف ضحاک و کهمرد فرستادن
لشکر گران بدانسو مصلحت ندیده هزار سوار از منصبداران و
هزار دیگر از احدیان صوبه کابل با اسحاق بیگ بخشی آتصوبه
و هزار دیگر از تابیدنان خود با فرهاد غلام خویش مصحوب خلیل
بیگ بکشودن قلعه کهمرد روانه ساخت - و قرار داد که بضحاک
شتافته صدق و کذب این خبر باز جوید - اگر بصحت پیوندد
به تسخیر قلعه پردازد - والا در اینجا توقف گزیده بتاراج احشام

که پسر صالح خواجه برادر هاشم خواجه است و پسرزاده عبد العزيز خان و مانند سنگی خواجه و محمد صادق خواجه باشاره نذر محمد خان از بلخ نزد عبد العزيز خان و نظریه و بیگ ارغلی رفته برسم صالح مقرر ساختند که بعد ازین بدستور زمان امام قلی خان خانقاهی سارواو الذهر بعد از عبد العزيز خان باشد - و خطبه در اینجا بنام او بخوانند - و بلخ و بدخشان را با مضامین به پدر باز گذارد - عبد العزيز خان از ترمذ بقرشی رفت - و از اینجا که نذر محمد خان از اوراز بی بواسطه فرار او و برگردانیدن پسران و لشکر بی آنکه تلاشی و پرخاشی در میان آید منصرف گشته بود - پسران برات حافظ را که اوراز بی کشته بود بران داشت تا او را بخون پدر از هم بگذرانند - اینان او را هنگامی که با چار پهلوان مجلس خان برخاسته متوجه خانه بود کشتند - و او و پسران او از غردلی یا بی توفیقی نیاورستند بر یکی از آنها زخم برسانند - اگرچه خان بعد از آشتی برخی از آزار و پیگار پسر و مردم او آسوده بود لیکن چون روز بروز امارات دو رؤی و دو رنگی از بنگان و هراس جان و مال و عرض و ناموس در از دیار بود ترک صید و شکار نموده چندین درون حصار بلخ خافه نشین گشت - انجام کار به بی بی که گزارده آید از بلخ بسوی ایران گریخت *

گذارش واقعه که مرد و تاخت اصالت خان و

دیگر سوانح

سابقاً فرستادن اصالت خان بکابل برای پرداخت احوال لشکر

گشته به نبرد پرداختند - و چون از هیچ جانب اثر غلبه بروی کار نیامد و روز بانجام رسید هر دو لشکر بقرار گاه خود برگزیدند - روز دیگر بمردم بلخ رسید که نظر بی عبد العزیز خان را ظایده - اوزار بی به کهن سالان عسکر بلخ مشورت نمود که اکنون آمدن خان ناگزیر است - یکی از معتمدان را به بلخ روانه باید کرد تا خان را بر کیفیت این واقعه آگاه ساخته گزارش دهد که این مطلب درنگ بر نمی تابد - هر کدام از پدر و پسر که در رسیدن صفت نماید در نیل مقصود پیش دهتی خواهد نمود - همگنان این رای را پسندیده طاهر بکاول را نزد خان فرستادند - پس از آنکه طاهر به بلخ رسیده این پیام را بخان برگزارد خان گفت که مثل تو خیرخواه کردانی خالی گذاشتن بلخ چگونه تجویز نماید - درین هنگام که همگی اوزبکیه با هم اتفاق و التیام دارند اگر این گروه فرصت پژوه احشام المان را از خود ساخته با عبد العزیز خان به بلخ در آیند علاج آن صورت پذیر نیست - و چون خان در رفتن بایسون مصلحت وقت ندید - و عبد العزیز خان به سپاه خود پیوست اوزار بی بی آنکه جنگ نماید تا بظهور چیرگی ازان طرف چه رسد - بهرام و سبحان قلی و محمد یار همشیره زاده نذر محمد خان را با لشکری که همراه داشتند برداشته به بلخ آورد - و عبد العزیز خان باراده کشایش ترمذ بانجا رفت - جمعی که از لشکر بلخ فرار نموده بحصار ترمذ که دران هنگام نگهبانی نداشت در آمده بودند در بروی عبد العزیز خان بر بستند - او تسخیر قلعه را پیش نهاد همت ساخت - درین میان چندی از اعیان خواجها مثل عبد الغفار خواجه

مرحوم حاکم حصار بعدد العزیز خان نکاشت که بمقرب لشکر بلخ
بر سر حصار می آید اگر فوجی بدهد معین شود خاطر بجمعیت
می گراید - او شفیع درمان حاکم قرشی را با گروهی بطریق یلغار
روان نمود - نذر محمد خان پس از آگاهی بمیانقلی پسر خود را
با تردی علی که بعد از عبد الرحمن او را دیوان بیگمی خود گردانیده
بود به نبرد شفیع درمان فرستاد - او از آب آمویه عبور نموده
در پای حصار بایسون آتش شلیک بر امروخت - شفیع درمان
دستخوش هراس گشته در قلعه بایسون تحصن گزید - لشکر بلخ
قلعه را احاطه نموده به تسخیر آن پرداخت - شفیع درمان تاب
مقاومت در خود نیافته بمیانقلی و تردی علی پیغام داد که اگر
مرا امان دهید از قلعه برآمده نزد عبد العزیز خان بروم - و آن مقامان
را با خود همداستان ساخته در اصلاح جانبدن بکوشم - و بعد از آن که
امان یافته نزد عبد العزیز خان شتافت - سیونج بی دیوان بیگمی
او را با جمعیت بسیار از عسکر بخارا همراه گرفته دیگر بار بصومعت
تمام به بایسون آمد - نذر محمد خان این معنی در یافته امام
قبیله چوره اناسی و طاعمر بکاول که از غارت ایوان برگشته آمده
بود و نظریسابل و جمعی دیگر را از بلخ برسم کومک تعین نمود
و هر دو لشکر در بایسون برابر هم فروز آمدند - و هر دو در معسکر
بآئین اوزبکیه خندقها حفر نموده از خاک آن حصار بی برکشیدند -
درین اثنا عبد العزیز خان نظری بی بروتی اتالیق خود را
بکومک لشکر خویش راهی گردانید - و نذر محمد خان نیز بهرام را
با اوزبکی بکومک مردم خود روانه کرد - و هر دو سپاه رده آرا

هرچه بدست می افتاد گرفته برمی گشتند - این کافران کلمه گو
و مسلمانان کافر خو از سفک دما و هتك استار و قتل سادات و علما
و زهاد و تحریق مصاحف و تخریب مساجد و تعطیل بقاع
خیر و ضیاع بزو اسرحرایر و ذراری و کسراعراض و نواامیس و
دیگر اقسام تطاول و تعدی و انواع ایذا و اهانت بر اهل اسلام
چندان بروی کار آوردند که .

* بیت *

شاد الا به در مرگ نه بینی مردم * بگر جز در شکم مام نیابی دختر
بی زحمی و مردم از ارمی این ظلم پیسجان جورسگال نبذی از واقعه
جوزجانان که در سمت غربی بلنج بمسافت یک روزه راه واقع است و ساحت
حصار که حشری از شقاوت گزینان بتاخت آن دو مکان رفته به نهب
و قتل و احراق پرداخته اند بوضوح می پیوندند - چون این طائفه
ضاله بر جوزجانان مستولی گشتند درویشی سید ابراهیم نام که دران
موضع منزری بوده بایزد پرستی اشتغال داشت و قطان آن چو در او را
از اصحاب وجد و حال دانسته کمال ارادت و عقیدت بار داشتند
قریب چار صد کودک از دبستانهای آن نواحی فراهم ساخته و هر
کدام را مصحفی در گردن انداخته مصحوب خود نزد آن گروه سفاک
بی باک بر سبیل شفاعت برد - باشد که باستعفاء این بی گناهان دست
از اضرار مسلمانان آن دیار باز دارند - و زراندوزان ظلم پرست او را با
اطفال و مصاحف بمسجد در آورده در اطراف آن هیمنه بسیار چیدند
و از هر جانب آتش زده جمله را سوختند - و در حصار اصفاف افعال
فکوهیده از سوختن مصاحف و کشتن سادات و هلاک ساختن اطفال در
زیر سم ستوران مکرر ازین فتنه سگالان بروی کار آمده - درینولا محمد یار

فهم مال

از بواعث عظیمه اختلال ملوک و دولت نذر محمد خان سربرکشیدن گروه المان است از گریبان بغی و طغیان - چون ایالت ماوراءالنهر بعبد العزیز خان قرار یافت - آن بد نهادان ده نژاد بتجربیک اعیان لشکر بخارا که در استیصال نذر محمد خان می کوشیدند - و بحرص اندوختن حطام ناپایدار روزگار بتاخت بلاد و امصار و محالی که نذر محمد خان و فرزندانش و منتسبان او در تصرف داشتند پرداختند در ماه جمادی الثانیه سنه هزار و پنجاه و پنج جنت المان که سابق نوکر نذر محمد خان بود با بهیاری المانان از آب آمویه عبور نموده بر اند خود که قاسم پسر خسرو با محمد قلی اتالیق خود از قبل نذر محمد خان میبانت آن به تقدیم می رساند - رفته دست غارت بکشد - و در شعبان این سال دیگر باره با قریب ده هزار سوار بزاقچه و توابع آن که میان بلخ و شیرخان واقع است تاخت - نذر محمد خان از اصغاء این ماجری تردیعلی قطغان را با لشکری که در بلخ حاضر بود بمدافعه او فرستاد - چون المانان از نهب خاطر واپرداخته بودند و بمجرد آگهی از اینجا باقامت گاه خود برگشتند نذر محمد خان بقباد میرآخور که باجمعی در ترمذ بود بر نکشت که بکلیف بشتابد و سر راه این جماعه بگیرد - او ببال استعجال شنانده هنگام عبور فساد کیشان از آب جیحون هنگامه ستیز و آرز گرم گردانید - از فیه طایفه لختی مقتول و برخی مجروح گشتند - و بقیه السیف راه فرار سپردند - و قباد به ترمذ معاودت نمود - و همچنین جوق جوق دیگر و زر اندوزان این طایفه از آب مذکور می گذشتند - و از مال زیرستان اطراف بلخ و بدخشان

باز نموده بود درینولا عبد العزیز خان بیگ اوغلی و محمد یار
 سرار را با فوجی به تسخیر حصار فرستاد - بیگ اوغلی بمحاصره پرداخته
 از استواری و استحکام قلعه چون دریافت که بجنگ و پیکار کشایش
 پذیر نیست براه خدمت در آمد - و بوعده گرفتن قلعه خانی و
 حکومت همرفند از عبد العزیز خان بهرام یار حواله نموده هردو را مقید
 او برات دستگیر نمود - و قلعه به محمد یار حواله نموده او را
 بهمرقند برد - و تمامی امتعه بهرام را بتصرف در آورده او را
 با اسب و قهچچی به بلخ روانه گردانید - درین میان عبد الرحمن
 که بعد از گرفتن قلعه کهرم آوازه وصول اصالت خان به خنجان
 بقصد نهب و غارت شغفته از کهرم بغوری شتافته بود - و در اینجا
 عارضه بروی طاری گشته باعتقاد جمعی باجل موعود و بگمان
 برخی بقمزمصنوم که با لتوی جیدهچی حاکم غوری بخورد اوداد
 رخت هستی بر بهشت - قرین این حال نذر محمد خان خبر رسیدن
 راجه چگت سنگه بحدود مراب و اندراب و مرتب ساختن حصار
 چوبین بنهچی که پیشتر گزارده خواهد شد یافته کفش قلماق
 را با گروهی دیگر بدان صوب فرستاد - و بعد از آنکه او کاری نتوانست
 ساخت اوزار بی را برفتن آنجانب و سردارچی لشکر تحریر نمود
 او در ابتدا ازین مهم سربر تافته آخر بگفت وگوی بسیار راضی
 گشت - درین اثنا خبر آوردند که راجه چگت سنگه قلعه
 مزبور را استحکام داده بجانب پنجشیر که در عهده ضبط او
 مقرر بود معارفت نمود - و کفش قلماق با همراهان خائب و
 خامر بصوب بلخ برگشت - ناگزیر رفتن اوزار بی بدرنگ افتاد -

نذر محمد خان برین معنی آگاهی یافته سبحانقلی پسر خود را با اوراز بی. که بخان نسبت مصاهرت داشت و او را بعد از یلنگتوش اتالیق خود ساخته بود - و تردیعلی قطغان - بکومک بهرام فرستاد - این جماعه به نبرد محمد بیگ شتافته او را سیهزم گردانیدند - و او پسر روح از میدان گریخته خود را بسمرقند رسانید - و سبحانقلی و اوراز بی و تردیعلی با همریان به ترمذ برگشته اقامت نمودند - و خواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان را از ترمذ بنظم ده نو فرستادند - عبد العزیز خان فرهاد بیگ را بحکومت چارچو معین ساخته از سمرقند بدانصوب دستوری داد - اسد بیگ اندجانی که از قبل نذر محمد خان بمراسم آن می پرداخت قلعه برروی او کشید - فرهاد بیگ آنرا محاصره نمود - نذر محمد خان این معنی دریافتد عبد الرحمن دیوان بیگی را باطایفه بکومک اسد بیگ فرستاد - اتفاقا همین که عبد الرحمن یک منزل از بلخ پیش رفت به نذر محمد خان خبر آوردند که افواج پادشاهی بقلعه کهمرد در آمدند - چنانچه گزارش خواهد پذیرفت - ناگزیر خان عبد الرحمن را برگردانیده به گروتن حصن کهمرد تعیین نمود - و سبحانقلی و اوراز بی برنگاشت - که اقتزاع کهمرد ناگزیرتر از مهم حصار دانسته ببلخ مراجعت نماید - و بعد از برگشته آمدن ایشان تردیعلی را که ضبط کهمرد بدو مفوض بود نیز روانه آنصوب ساخت - امده بیگ از نارسیدن کومک و شدت محاصره متوجه آمده ناچار قلعه چارچو را بفرهاد بیگ سپرد - و خود به بلخ آمد - و از آنرو که محمد بیگ بسمرقند رفته حقیقت واقعه بعبد العزیز خان

دیگر اموال قرشی را گرد گرفته اند - او را ز بی و تردی علی
قطغان را با جمعی بمدافعه ایدان تعیین نمود - و پس ازان
که این طایفه و خیم العاقبه بسعی ایدان متفرق گشتند خان
فرست غنیمت دانسته و رهائی از چنگ فتنه پژوهان مغنم
شمرده ببلخ شتافت - و در سه روز بآنجا رسید - و قریب پانزده
هک روپیه از نقد و جنس که در بخارا گذاشته آمده بود بتاراج
رفت - قلایلی عبد العزیز خان متصرف شد و اکثری لشکریان
و المانان و ییچی بودند - و نظر بی در حدود اند خود واقع
خجند از گفتی میبود که همه بصواب دید او بود شفته
از آنجه نهیب و خانی میبود که همه بصواب دید او بود شفته
از روی به بخارا و خدمت اتالیقی مذبذب بوده گاهی
یلنگتوش رسیدن نمی نمود - و او پاسخ میداد که من دل از
نوکری برگرفته ام دیگر گرد سپاهی گری نمیگردم - و گاهی بیگ
اوغلی را دریغوا که نظر بی در رسید او را اتالیق و میونچ بی را
دیوان بیگی گردانید - و بهرام که در حصار بود از آنرو که بدولت بی
اتالیق خود اتفاق نداشت راه سازش با اعیان حصار کشوده
بمد ایدان دولت بی را برادر - و او ناچار از حصار بسمرقند
رونهاد - عبد العزیز خان از شنیدن این خبر محمد بیگ
قباچاق را دستوری داد که به سرعت هرچه تمام تر رفته ده نوزا
که از مضافات حصار است بتصرف درآورد - و چون محمد بیگ
به ده نو رسید و خواجهای حصار نگذاشتند که آنرا متصرف
گردن ناگزیر معارفت نموده بشهر صفا که در تبول او بود رفت -

فهم سال

بدرنگ افتاد و لشکری که باستظهار آن این کار پیش توان برد
دست بهم ندان - و نذر محمد خان سزاولان سخت زوی تذخه
تعیین نموده بود که او را باورکنج روانه سازند - ناگزیر بدان صوب
راهی گردید - و همین که صوفی سلطان از طالقان به بلخ نزدیک
آمد نذر محمد خان به نذر شواست که در بلخ بود بر نکاشت که او
را بمجنون رحمدن دستگیر نماید - صوفی سلطان برین ماجرا آگاهی
یافته همگی مردم و بنه و بار خود را گذاشته تنها بسمرقند گریخته
نزد عبد العزیز خان رفت - گروهی از لشکر بخارا که در ظاهر
بعبد العزیز خان راه وفاق نور دیده در باطن از عدم اعتماد بغاقت
می ورزیدند آمدن او را فوز عظیم دانسته خواستند که اگر
فرصت یابند در سمرقند بخانی بردارند - و الا از اینجا بر آورده بیدرونها
این مطلب بانصرام رسانند - و به بخارا رفته آنرا بتصرف در
آورند - درین میان یکی از هوا خواهان عبد العزیز خان اینمعنی را
دریافته باو میگوید - او در باب قتل صوفی سلطان با بیگ اوغلی
و سیونج بی مشورت نموده بامدادان همین که مشارالیه آمد خود
را در باره او بیشتر مهربان و نموده تنها از مجلس برخواست
و باشاره او چند غلام قلماق او را بحجره در آورده کشتند - پس از
در روز غازی بیگ پسر باغی روز خون گرفته را که سنج سلطان
ولد سکندر سلطان بن امام قلمی خان را نموده بودند نزد عبد العزیز
خان آورد - خان او را نیز بقتل رسانیده خاطر از آن فتنه و اپرداخت -
نذر محمد خان که در قرشی بود چون دید که الامان دست
ارت کشوده کلاهائی بردند و باز او نهیب

خان خوانده نشون میدان ما و شما کار بمخالفت خواهد انجامید -
 و از آنرو که درین باب مبالغه بسیار نمودند همان روز که جمعه غره
 ربیع الاول سال هزار و پنجاه و پنجم هجری بود خطبه خانسی
 ماوراءالنهر بنام او بر خواندند - پس از ادای نماز جمعه باقی یوز
 با پسران نزد او آمد - و خچند و اورا تپه و برخی دیگر محال که
 پنج لک خانی حاصل داشت قبول او قرار یافت - و او را به خچند
 رخصت کرد که سنج را که بر انگیخته دست فتنه پرست او بود
 بحضور بفرستد - و عبد العزیز خان ازان مکان راهی گشته دهم
 بهیچ الابل بسمرقند در آمد - هنوز روزی چند برین نگذشته بود
 که سانحه صوفی سلطان پسر ترسون سلطان برادر جانی خان بروی
 کار آمد - تبیین این مقال آنکه - سابقا نذر محمد خان بصوفی
 سلطان یرلیغ فرستاده بود که از طالقان باورکنج بشتابد - و مقرر
 گشته بود که نظری نیز از بلخ باورکنج رفته با تعلق صوفی سلطان
 در میان آن بکوشد - و چون نظری در رفتن آنصوب تغافل می
 ورزید نذر محمد خان از قرشی پیغامهای درشت میفرستاد -
 چنانچه این معنی رفته رفته باعث افزایش دو رویی و بی اخلاصی
 او شد - و بخود مقرر نمود که هرگاه صوفی سلطان بیاید او را
 بدست آورده و فوجی از اعوان و انصار خود فراهم ساخته لشکر بخارا
 را آگاه سازد که در روزی که آنها بر طبق قرار داد بر عبد العزیز
 خان ریخته او را از میان برگیرند - او در همان تاریخ به نذر محمد
 خان رسیده کار او نیز بانجام رساند - و صوفی سلطان را بر مهند
 حکومت ماوراءالنهر نشانند - اما از آنجا که آمدن صوفی سلطان

امام قلی خان بعد الرحمن در آویخته گفتند که باعث فساد و سبب عذاب توئی ما ترا از میان بر گرفته گرد فتنه فرو می نشانیم عبد العزیز خان او را بخود گرفته گفت که نخست مرا بقتل آرید - بعد ازان او را - و خسرو بیگ و فرهاد بیگ باندیشه آنکه اگر عبد الرحمن بکشتن رود نذر محمد خان پدر ایشان را که در بلخ بود عرض او خواهد کشت - بدو پیوسته گفتند که شما اولجه بسیاری بدست آورده اید عبد الرحمن اولجه ما باشد او را بما واگذارید - درین اثنا بیگ اوغلی آمده آن گروه را بزجر تمام از کشتن عبد الرحمن باز داشت - و خواه نا خواه او را از دست تسلط ایشان بر آورد - عبد العزیز خان آن روز به آفسو که یک منزلی خجند بسمت سمرقند واقع است شتافته دایره کرد - و چون از یغما المان با او و همهرهان او جز اسب و قمچی نمابده بود محمد حکیم ولد نذر طغائی دیوان بیگی امام قلی خان پنج اسب سواری با زین و دو قطار شتر و همین مقدار استر که بران خیمه و فرش و دیگر ناگزیر سفر بار بود گذرانید - درین وقت اعیان لشکر بخارا بعد العزیز خان گفتند که پیشتر یکه جوانان امام قلی خانی با عبد الرحمن کمال عداوت دارند مصلحت آنست که او را مصحوب فرهاد بیگ پیشتر بسمر قند بفرستید - که اگر در لشکر باشد مبادا آسیبی بدو رسد - خان او را با فرهاد بیگ بسمر قند رخصت داده بفرهاد بیگ گفت که از سمرقند بلخ روانه سازد - و خود روز دیگر از آفسو بسرای نام منزلی که از توابع اورانده است شتافت - درانجا یکه جوانان امام قلی خانی فراغ آمده بکهن سالان برگزاردند که اگر امروز خطبه بنام عبد العزیز

این مردم از عهدی که بتنازی بسته بودند ندامت دارند اکنون بشکیدیائی
 باین در ساخت - و اگر به نبرد گرایند نباید رو بر تافت - شب
 هنگام محمد علی بیگ نیمان خزانچی ازان مجلس بدرون آمده
 بلخیان را بر حقیقت حال آگاه گردانید - و برگزارد - که بهبود
 کار شما درین است که امشب هر کدام با ورق خرد برسید - تا از
 شرفتنده پزوهان بجان و مال امان یابید - که فردا مفسدان با
 عبد العزیز خان معرکه آرای پیکار خواهند گشت - دران وقت
 رهائی شما ضرورت نخواهد بست - مردم بالغ همان شب از اینجا
 روانه گشته باورقهایی خرد که میان بخاریان داشتند در شدند - و جز
 یلنگتوش و عبد الرحمن و چارصد پانصد کس دیگر از وشاقان و غیر اینان
 با عبد العزیز خان نماند - بامدادان بخاریان متفق شده بتاخت
 پرداختند - وارد را نهب و غارت نموده بر عبد العزیز خان که با
 برخی از خواجگان و آنستالان در یک جانب ایستاده بود به
 بی آرمی از هر طرف تیر می انداختند - چنانچه از عقب تیری
 به پشت خان رسید - چون زره پوشیده بود کار گر نیدامد - درین
 هنگام نظر ایشک آقا باشی امام قلی خان جلوزیر رسید - و از اسپ
 پائین آمده برگزارد که بخاریان همه بنده و هوا خواه شما اند
 کرده امان که * مصرع * بهر یغما بهانه میجویند *
 تا خواسته بجز خواسته آمده دست غارت کشوده اند بالفعل در توقف
 مصلحت نیست باید از اینجا راهی شد - و فرهاد بیگ پسر نظر بیرونی
 نیز رسیده مطابق او برگزارد - عبد العزیز خان با هم رهان بصوب آقسو
 روان گردید - لختی از مسافت نور دیده بود که جوقی از یکه جوانان

پیشگی می خواهند که ما را از خدمت شما محروم گردانند - و اگر
 بوقوع نیاید بحتمل که دل نهاد فساد گشته مضرتی بشما برسانند -
 انست آنکه ما را زود مرخص سازید - چون عبد العزیز خان بصواب
 دید هوا خواهان این معنی در پذیرفت و روز دیگر رسولان مزبور
 باز آمده بعد از گذارش بمقامات مذکوره دریافتند - که خان بجدائی
 بلخیان راضی است - برقفا خود خبر برده نیم روز مراجعت نمودند
 و برگزاردند که همه اینان از مخالفت به موافقت گرائیده اند و باقی
 یوز نیز بملازمت می رسد - یلنگتوش ما کنار ارد و رفته او را استمالت
 نموده بحضور آورد - یلنگتوش تا بیرون معسکر شتافت و باقی یوز
 از یورت خویش آمد - و هر دو بو پشت اسپ یکمتر فاصله باهم سخن
 کردند - و از همانجا به مقر خود برگشتند - و عبد العزیز خان سبب
 نیامدن باقی یوز باز جست - یلنگتوش جواب داد که امروز ساعت
 نبود فردا ملازمت خواهد نمود - و چون او آخر همان روز گروهی
 از عسکر بخارا از لشکرگاه خود برآمده یر دهنه تنگی فروز آمدند -
 عبد العزیز خان گفته بوستان که باعث این حرکت چیست - گزارش
 نمودند که ظریف بیگ دیوان بیگی تاشکند با فوجی از
 تاشکند به دن شما آمده در شاهرخیه نشسته است - و سیونج بی و
 اوزبک خواجه و طایفه دیگر که سر راه یدمت دارند نکشته یلنگتوش
 که باو ارسال داشته بود مشتمل بر آنکه اگر بساحل آب خجند
 برسی بهم پیوسته در علاج این کار بکوشیم - گرفته اند ناگزیر شد
 راه نموده آمد - مبادا بتحریک یلنگتوش رفتن شما نزد او برزی
 کار آید - یلنگتوش پس از آگاهی بعبد العزیز خان گفت که غالباً

او بتاشکند فرستاد - باقی یوز از شنیدن خبر آمدن دیوان بیگی
 بنوهم افتاده با اقارب و انصار در اربک تاشکند مدحصر گشت -
 عبد الرحمن بتاشکند رسیده بواسطت بعضی مردم معتبر بنامه
 و پیغام خاطر او را مطمئن گردانیده قرار داد که باقی یوز با متعلقان
 و منتسبان نزد خان برود - و خود در تاشکند باشد - باقی یوز باین
 اراده از تاشکند بر آمد - در اثناء راه بهر قاعه که میرسید حارسان آن
 او را بدرون راه نمیدادند - و نوشته عبد الرحمن بر وفق آن مینمودند
 باقی یوز از دید این حال چون بیقین دانست که گفت و گوی او
 همه حيله سازي و مکر پردازی است در ابراز مخالفت کوشیده
 بحصن خجند در شد - و سنجر قاسمی را نبیره امام قلی خان گویان
 بخانی برگرفت - نذر محمد خان بریزمعی آگهی یافته بعبدالعزیز
 خان و بیگ اوغلی کنکس نوشت - که از سمرقند با جمعیت خود
 بقصد استیصال او روانه خجند شوند - عبد العزیز خان بیگ اوغلی
 را پیشتر روانه ساخته از عقب بره نوردهی در آمد - دزدان ائنا
 یلنگتوش و سیونچ بی که با کنداوران بلخ و بخارا بکومک او معین شده
 بودند بدو ملحق گشتند - عبد العزیز خان عبد الرحمن را بصواب دید
 یلنگتوش و جمعی دیگر که او را هواخواه نذر محمد خان دانسته
 در انجام مطالب مغل می پنداشتند از تاشکند طلب نموده در ظاهر
 برای آوردن خزانه بواسطه خرچ خود و لشکریان نزد پدر به بخارا
 فرستاد - و در حقیقت مطمئن نظرش در ساختن او بود که شاید
 در رفتن بخارا و آوردن زر درنگی واقع شود - اتفاقا او بسرعت هرچه
 تمامتر به بخارا رسید - و شش لک خانی برای عبد العزیز خان

بجان رنجیدند - و چون از کثرت ایلخی و مواشی بهرجا چراگاهی بود
 برای دواب خود قورق نمود - بسیاری از احشام رمیده دل و شوریده
 خاطر گشتند - و هر چند عبد العزیز خان بذریعۀ جمعی از معتبران
 خواجگان و کهن سالان اوزبکیه التماس نمود که چنانچه امام قلی
 خان بلخ را بشما واگذارشته خود در بخارا می بود شما نیز بلخ را
 بمن داده در بخارا اقامت گزینید در معرض قبول نیفتاد - چه مدت
 چهل سال در بلخ فروکش کرده بود و طبیعتش بآب و هوای
 آن خوگر شده - و نیز بردن فراهم آوردۀ چندین ساله از قلعه بلخ
 و بخارا برو دشوار بود - و بر عایت سزداران لشکر بلخ که سبب قدم
 خدمت و ارتکاب محن و مشاق امید نتایج داشتند - درخور
 توقع نپذیراخت - و هر که از روی خیرخواهی و نیک اندیشی
 حرفی پنهانی از بداندیشان می رسانید بافشای آن در میان مردم
 او را خوار و شرمسار می گردانید - و نسبت بهر که گمان بد در خاطرش
 راه می یافت هر چند مصلحت ملکی مقتضی اخفاء آن بود از
 تنگي ظرف بر روی همگان بار تشریت و تهریب می نمود -
 تا آنکه همگی تورانیان از گفتار و کردار او به تنگ آمده کمر
 عداوت بر میان جان بستند - و عبد العزیز خان را که دلش از پدر
 بواسطۀ ندادن بلخ رمیده بود با خان مخالف و با خود موالف
 ساخته تمامی همت بر فکر اسباب رونق کار و رواج روز بازار پسر و
 شکست هنگامۀ پدر و خرابی روزگار او گذاشتند - و باقی یوز را که
 در تاشکند بود بران داشتند که سر از اطاعت او برتابد - نذر محمد
 خان برین معنی آگهی یافته عبد الرحمن دیوان بیگی را باستمال

نام زد شده بود بقید نکاح او درآورد - از آنجا که نظر محمد خان بر هیچ یکی از اوزبکان مؤهل عبد الرحمن دیوان بیگی که باستقلال تمام باین خدمت می پرداخت اعتماد نداشت - اوزبکیده از تنگ چشمی و آزمندی و ناتوان بینی زبان پیغاره بر نذر محمد خان دراز کردند که نفع دولت او بر عبد الرحمن مقصور است - و دیگری را از آن بهره نیست - و سلوک تکبر آمیز عبد الرحمن علاوه آزرده گی اینان گشت - و چون هنگام اقبال نذر محمد خان بانجام رسیده بود و هنگامه دولتش با ختتام - کارهاش برخلاف قوانین خرد دورین و ضوابط رای رزین و مخالف مراسم ایالت و امارت بظهور می پیوست - چنانچه که مرد و توابع آنرا که از قدیم باز در تیول یلنگتوش بود و از بمواضع مذکوره فراوان شیفتگی و دلبستگی داشت - بی باغی ازو که اتالیق و سرآمد نوکرانش بودند تغییر نموده او را بخود بی اخلاص گردانید - و اکثر امور که بعد ازین نکلته خواهد شد باغوا و اغراء او بفعل آمد - و اقطاع بیشتتر اوزبکیده خود متصرف شده این جماعه را ممنون می ساخت - که چرا شمارا تعب ضبط و محنت تحصیل باید کشید - زر نقد از خزانه بگیرد - اینان اگرچه بحسب ظاهر اظهار رضا گونه می کردند اما در باطن کمال آزرده گی و آشفتگی داشتند - و برخی ارباب سیورغالات قدیمه را بلباس امتداد متمم ساخته از وجوه معایش و اسباب روز گذار محروم گردانید - و بعضی را تنخواه کم کرده قوت مایه باز گذاشت - و ازین رو همگی خواجگان که تورانیان از خوانین تا محترفه حلقه اعتقاد شان در گوش غاشیه انقید بر دوش دارند

سرودت داد . و قتلش بمحمد پسر بلخ را در پیشرا گذاشته در
 ابتدای بهار سال هزار و پنجاه و بیستم باز بقصد شکار به قوشی
 نهاد . و در راه مرادان سرزمین به شکار پرداخت . درین اثنا
 جهانگیر قزاق فرست که لشکر قلماق بر من قیامت آورده دست
 بقتل و نهب ترکستان دراز کرده است . و جماعت از آن طایفه بر
 * قاشگان نیز رفته اند . نذر محمد خان بعد از آگاهی ببلنگنوش را
 از پیشرا طلب نمود و او بوجی بمعداربه قلماق مرستاد . اتفاقا پیش
 از رسیدن بلنگنوش بمد العزیز خان بقصد نبرد قلماق از سمرقند
 بدانشا رفته بود . امیران قلماق بر قتل سمرهان عبید العزیز خان
 وادف گزیده خواستند که هم تاد بکشند در این دستگیر کنند .
 از آنجا که تدبیر موافق تدبیر نبود آزادی ایشان بغراز روانی بر نیامد
 و بلنگنوش لشکری از قلماق را که در آمدن سبقت نموده بودند از
 هم گذرانید . در خاتمه این حال عبد الرحمن که از سهم قزغر
 واپرداخته بود به بلنگنوش پیوست . لشکر قلماق بعد از اطلع بر
 اجتماع و اتفاق اوزبکیده نیروی بسیار به درخون نینانده و گرامی مزارگردید
 پس از آن که لشکر از قاشگان برگشت . نذر محمد خان از فریسی به بلخ
 رسیده عبد الرحمن دیوان بلخی را پیش خون طلبید . و برسم سال
 رفته گورمارا در بلخ گذرانیده بواسطه خزان باز به بخارا رفت . و چون
 پیش از رفتن بلخ شفقده بود که میان بهرام و یاقی یوز اقبال
 سازگاری نیست و برود و وعید و لطف و تهدیدی که از قوشی
 تگاشته مرستاده بود فایده مترتب نگشت . بهرام را نزد خود
 طلبید . و خواست که دختر امام قلیخان را که در عهد خان مذکور باز

بلخ نامزد گردانیده از میدان عسکر بخارا بر آورد - و عبد الرحمن
اتالیق را دیوان بیگم گردانید - درین هنگام بعضی از اهالی اند جان
از تطاول لشکر قرغر بتظلم آمدند - و حاکمی که هم بنظم ملک
چنانچه باید به پردازد و هم سر پنجه ظالم ستمگار از گریبان مظلوم
مستمند باز دارد طلب نمودند - چون از ملک اند جان منفعتی
نبود مقرر ساخت که مردم اند جان هر کرا خواهند بحکومت
برگزینند - و عبد الرحمن دیوان بیگم را با لشکری بدفع سپاه قرغر
فرستاد - و قرار داد که بتاشکند که سرحد ترکستانست شتافته جهانگیر
قزاق را به بیند - و دختر او را برای عبد العزیز خان خطبه نماید -
و از کوسک گرفته و پاره از لشکر تاشکند نیز همراه برداشته
بمالش گروه قرغر بشتابد - عبد الرحمن بعد از دیدن جهانگیر و
خواستگاری دختر او با جوقی از قزاق و جمعی از تاشکند بمدافعه قرغر
پیراخته قتل سید را که سر کرده قرغر بود داده نفر سردار بغریب
کاری و حیلله پرداز می بدست آورده کشت - و نذر محمد خان در
آغاز فصل میوه به بلخ شتافته تمام تابستان و برخی از موسم خزان
در آنجا بسر برد - و در اثنای بومدن از بلخ قندز را که حاکم نشین
بدخشان است بخسرو پسر دوم که حکومت طالقان بدو تعلق داشت
داد - و کهمر را با لواحق و هزار جاتی که از دیر باز به یلنگتوش
متعلق بود از وی وجه و بی وقت تغیر نموده بسبحان قلی پسر
چارم داده تردی علی قطغان را اتالیق گردانید - و خود به بخارا
شتافته زمستان بسان سال رفته در آنجا بسر برد - و در رمضان عبد
العزیز خان را از سمرقند نزد خود طلبیده بعد از عهد دستوری

بموجب وصیت پدر خطبه بنام نذر محمد خان خوانده و لشکری
تحتف و تقاضات برسم ارمغان ارجاع نمود احکام طلبیدند - او طاهر
بگلول را با جمعی بدقت اوز کتف تعین نمود - و بر طبق وصیت
اسفند بار خان ابوالغازی را در آن ملک داخل داد آن ولایت را
بصرف در آورد - از آنجا که امام قلی خان در انسانی حکومت خود
با اوز بکوه سلوک شایسته نمود و قبض و بسط امور مملکی و رزق و
فتق شاون مالی به حران این طایفه باز گذاشته خود باسم خانی
قانع بود - و نذر محمد خان بر خلاف آن با اعتدال تمام همگی
توهمی حکومت را پیش گرفته دعت تصرف دیوان باز بست -
و خواست که در خانی حاروا القهر نیز امتیازاتی که در ایالت بلخ
و بدخشان داشت داشته باشد - و شروع در باز خواست اعمال روزگار
امام قلی خان نمود - اوز بکوه بقتل و توحش افتاد بران شدند که
او را با بر سر گذاشت عبد العزیز خان از دیوان برگرفته یکی از خویشان
او را بجایانی بر گزینند چه . ج . پدر کش از بر این نداشت
و امری پیش برین این مطالب همواره فرصت طلب و بیایه جو
بودند - خان مذکور برین اراده مطلع گشته از جمعی که صادر شده
می دانست هوبکی را بجایانی تعیین کرد - - مرقند و توابع آنها بودند
العزیز خان داده بیک اوغابی گنکس را اتالیق و خسرو بیک بر سر
کفن نظری را دیوان بیکمی او حاجت - و قاشقند و مضافات آنها
به بهرام بر سر سیوم داده اتالیقی او را به باقی یوز مقرر گردانید - و
نظری را که اتالیق امام قلی خان بود و در لشکر بخارا اعتبار تمام
داشت و او را باعث شورش میدانست و از او ایمن نبود بحکومت

کرامت شده بود و التماس نام باستان ملایک مکان رسید - خدا یگان
جهان آن فرخنده طالع را به بلند اختر نامور گردانیدند - جلال برادر
برادر خان بعنايت اسپ سر بلند گشت - چون نگارش نبذی از
احوال توران و والی آن در وقایع سنه آتیه ناگزیر است - لاجرم به
تحریر احوال مذکور و ترقیم لختی از سوانح صوبه کابل و لشکر آن
پرداخته بر سر ترمیق وقایع این دولت ابد میعاد که وظیفه این
نگارنده مکارم و معالی است می رود •

گذارش مجملی از احوال نذر محمد خان و سوانحی که بعد از حکومت او دران ملک رونمود

برخی از حقیقت نابیدائی امام قلی خان و ناسپاسی نذر
محمد خان به امام قلی خان برادر کلان و ادوختن امام قلی خان
سعادت سفر حجاز نگاشته آمد - اکنون بگزارش آنچه بعد ازین
بروی کار آمده برسم اجمال می پردازد - نذر محمد خان پس از
روانه شدن امام قلی خان بحرین شریفین بیالت توران پرداخته
در بخارا اقامت گزید - و عبد العزیز خان پسر کلان خود را از
سمرقند طلبیده زمستان در بخارا بناهم گذرایدند - و در آغاز بهار
سنه هزار و پنجاه و دو هجری هر دو با سران لشکر بلخ و بخارا بقصد
صید و شکار بقرشی رفته تا اواخر بهار دران نواحی بشکار مشغول
بودند - و چون اسفندیار خان حاکم خوارزم که با نذر محمد خان
متفق بود به ابوالغازی برادر خود عداوت داشت رهگرای آخرت
شد - و پسران او که بعد از شش ماه خان مزبور را آمده دریافتند

بر افراخت - یادگار بیگ ولد زبردست خان بمنصب هزارجی ذات
و در صد و پنجاه سوار از اصل و اضافه و دازوغی گرز برداران منصفدار
و احدی سرفراز شد - و چون لختی تصرفات که سابقا در منازل
شاه آباد بخاطر صواب گزار رسیده بود از عمل آن مکان هنوز بروی
کار نیامده بود - اعلی حضرت بادولت روز افزون بصوب شهر مراجعت
فرموده بیعت و سیم دولت خانه کشمیر را به تشریف معلی
بیت الشرف گردانیدند *

بیست و چهارم [رجب] زاهد خان که بیماری صعبی
داشت و هر چند حکیم محمد داود بقصد تحریش نمود او
راضی نشد رخت زندگانی بر بست - چون والده او حوری جان
انکه نواب فلک قباب خورشید احتیاج بیگم صاحب است و او
کوکه آن ثریا جناب بود - پادشاه باده نواز ظلال عاطفت بر مفارق
باز ماندهای او از ذکور و اناث انگذده همه را از زی رزیت
بر آوردند - و فیض الله پسر کلان او را که ده ساله است بمنصب
هزارجی ذات و چار صد سوار - و سه پسر خرد او را بمنصب
در خور نوازش فرمودند *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر لیلۃ المعراج
باحتیاج رسید *

بیست و هشتم [رجب] که در باغ فیض بخش و فرح بخش
نشاط اندوز بودند بلعل خان گن سمد چهار هزار روپیه انعام شد *

سیوم شعبان عرصه داشت پادشاهزاده کامگار محمد شاه شجاع
بهادر محتوی بز ولادت پسری که از دختر راجه گورمین کشتواری

و حاجي صادق که تازه از ملازمت النهر آمده بودند ۵۰ هزار روبه
عنايت شد *

نهم رجب بمير ابوالحسن ملازم عادل خان خلعت و صد
پارچه از نقایس بشمينه کشمير مرحمت نموده او را بدار الحاکمه
رخصت فرمودند *

شانزدهم [رجب] بار دیگر بتماشای ينابيع کوثر مثال
نهیضت نمودند *

هفدهم [رجب] باغ و عمارت بیچ براره بورود فیض آسود
ضیای دیگر یافت *

هزدهم [رجب] چشمه آبچه و نوزدهم صیهي بهون را به
نزول سعادت موصول زینت افزودند *

بیستم [رجب] صاحب آباد بقدرم مقدس سعادت آگین
گردید - و از تماشای عمارات دلکشایش که چون قصور خلد برین
بشی قصور است - و بساطین روح افزایش که غیرت افروز هفت
طاق میناونه طارم خضرا است - و زلال حیاض و انهارش که
آبروی این سرزمین فردوس آئین است - مسرت اندوختند -
و شب چراغانی بروی کار آمد که شعله حسرت در دل روز افروخت -
روز دیگر دران سرزمین نشاط افزا مقام شد - و علامی سعد الله خلد
که از گردانی و رسوخ عقیدت به نوازشهای روز افزون خدیو بنده
نواز مخصوص است - بدرجه والای وزارت کل و عنايت خلعت
خاصه و جمدهر مرصع با پهلکتاره و باضافه هزاری ذات و پانصد
سوار بمنصب پنجم هزاری ذات و هزار و پانصد سوار سر افتخار

سازنگ پور سوانراز شد - محمد حسین پسر میر فتح صفاهانی را به تیواداری پنج و خلعت سر بلندی بخشیدند - میر فتح سردار تغلقچیان فرمان روی ایران بود - و در آن دولت اعتبار بسیار یافته - بعد از آن که ره گرای آخرت گشت - پسرش که برادر کلان محمد حسین مذکور باشد بپانشینی پدر اختصاص یافت - و بمیر فتح موصوم گردید - و در واقعه بغداد بقید سلطان مراد خان قیصر روم گرفتار آمده با دیگر سران بقتل رسید - چنانچه در وقایع سال سیوم ازین دور نگارش یافت •

نهم [جمادی الثانیه] اورنگ آرای جهانبانی بسیر ثبات کوهی مرگ توجه فرمودند •

یازدهم [جمادی الثانیه] تماشای آن مکان نزه باعث نشاط خاطر اقدس گشت - با آنکه رباحین آن سرزمین چنانچه باید نشکفته بود چهل قسم گل شمرده آمد - و باین حال بر زبان حقیقت بیان رفت - که در ایام سعادت انتظام پادشاهزادگی گلزار این سیرگاه بمراتب به ازین بنظر درآمده بود •

دوازدهم [جمادی الثانیه] مقارن دولت و اقبال عیان سعادت بشهر کشمیر منعطف گردانیدند •

شب بیستم [جمادی الثانیه] پادشاه فلک بارگاه کشتی سوار تماشای چراغان عمارت وسط تالاب دل و بساتین نواحی که دوام بار بروی کار آمده بود تماشا فرمودند - از وقایع عوبه بنکانه بعرض اشرف رسید که الله یار خان پنجاه و شش فیل سی و بیست و شش ماده برای سرکار والا صید نمود - بهر یکی از باقی بیگ

دیگر پسرانش را باضافه بر فواخذند عظمی سعد الدخان به عذایت خلعت خاصه و بشدست دیوانی خالصه شریفه و تسوید مضامین مناشیر مطاعه و تبایغ آن بدبیران عطاء نشان و ترقی و معرفت خویش در تحت رسالت مهین پادشاهزاده بیدار طالع که در ظرف فرامین والا بط خود می نگارند از تغییر اسلام خان و باضافه پانصدی در یست سوار بمنصب چار هزاری هزار - وار و به طای قلمدان مرصع سر بلند گردید - و عاقل خان بخلعت و خدمت مدیر سامانی سرافراز گشت - و عرض وقایع صوابعات از تغییر عاقل خان بملاءمه الملک مقرر گردید - همین بدگ خویش امیر الامرا که خدمت توزک بدو مفوض است بمنصب هزاری چار صد سوار از اصل و اضافه سرافراز است - سید مظفر ولد سید شجاعت خان باره را بخلعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه نوازش فرمودند *

هشتم [جمادی الثانیه] میرزا حسن مغوی باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و بقوچداری و جاگیرداری فتح پور و بیافه که در تیول اسلام خان بود - و بهمذبار باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزاری دویست سوار - و گویند داس راتهور ملازم خان دوران بهادر نصرت جنگ بمنصب پانصدی دویست سوار - مذهبی گشتند - میرکلان خاندورانی که سابقا بمنصب سرافرازی یافته همراه خان مذکور معین گشته بود - بعد از رحلت او از دار السلطنه آمده احراز دولت ملازمت نمود - و بخلعت و اضافه منصب و خدمت قوچداری سرکار

آغاز نهم سال

فرخ فال از دور دوم جلوس اقدس

لله الحمد که بهزاران فرخی و فیروزی هشتم سال دور دوم بانجام رسید - و روز سه شنبه غره جمادی الثانیه سنه هزار و پنجاه و پنج موافق سوم اسرداد آغاز نهم سال میمنت اشتمال این دور نوید فتوحات و مزده مسرات رسانید - درین تاریخ اورنگ آرای جهانبنانی بدولتخانه والای کشمیر نزول اجلال فرمودند *

سیوم [جمادی الثانیه] اسلام خان را بخلعت خاصه و جنده هر مرصع با پهلوانخانه و شمشیر مرصع و نظم هر چهار صوبه دکن و باضافه هزاره هزار سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب شش هزاره شش هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه و بمرحمت دو اسپ از طویل خاصه با زین طلا و مطلا و فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده فیل مریدند ساخته بدان صوب رخصت نمودند - و سیادت خان برادر خان مزبور را که در دارالسلطنه لاهور بود باضافه پانصدی صد سوار بمنصب دو هزاره پانصد سوار نوازش نموده مقرر گردانیدند - که با او بدکن رود - و از اصل و اضافه میرزا سلطان نبیره میرزا مظفر صفوی را که داماد اسلام خان است بمنصب هزاره چار صد سوار - و میر اشرف نخستین پسر خان مزبور را بمنصب هزاره دویست سوار - سرانرازی بخشیدند - و میر شریف و میر صفی

بیست و ششم [جمادی الاولی] شاه آباد معروف بوزیرناک
را که در مضممار توصیف نزهت آن و تعریف چگونگی عمارات و
تصرفاتی که درین دولت خداداد ابد میداد در آن نزهت کده
برزی کار آمده گلگون خامه لنگ است - بمقدم فیض توام رونق
و بهار افزودند - از لطافت آب و فزونی ماهی و شادابی بهستانین و
وتازه آبدینی منازل و غزرات حیاض و انهار و فواره و آبشار که بتازگی
انجام یافته بود طبیعت والا نشاط آگین گردید •

بیست و هفتم [جمادی الاولی] کارانجا توقف فرموده
بیست و هشتم زیارت انصراف بشهر کشمیر بلندی گرا ساختند •

گردون آثار باز گردید - از پسران آن نوئین بلند مکان هریکی از سید محمد و سید محمود را بمنصب هزاری ذات و هزار سوار از اصل و اضافه - و عبد الغنی پسر خردش را که دوازده ساله است بمنصب پانصدی دویست سوار سرافراز ساختند - و بر اجه چیشنگه که هنگام طالب خان نصرت جنگ بحضور اقدس بحفظ و حراست دکن مامور گشته بود چنانچه گذارش یافت خلعت خاصه فرستادند *

بیستم [جمادی الاولی] قرین عشرت و کامرانی بسیرینذابیع

توجه فرموده بیست و دوم باغ و عمارت بیج براره را که در تیول دیباجه صحیفه مغاخر مهین پادشاهزاده عالیقدر مقرر است ورود مقدس فیض آموذ گردانیدند - آن اختر سماء عظمت شب هنگام هر دو ساحل دریای بهت را چراغان نمودند - روز دیگر سرچشمه اینچه بقدم گیتی آرا منبع صفا گردید *

بیست و چهارم [جمادی الاولی] آصف آباد معروف به

مچھی بهون که آن نیز بعد از در گذشتن آصف خان خانخانا سپه سالار مرحوم مغفور به مهین پور خلافت مرحمت شده - و بیست و پنجم صاحب آباد معروف باچهول که بسرکار نواب ثریا جناب بیگم صاحب تعلق دارد - و بغزونی آب و کثرت طراوت و نصارت باغ تازه آئینی عمارات و بزرگی آبشار و بسیاری حیاض و انهار و فراوانی ریاحین و اشجار حیرت افزای نورندگان دشت و کهسار است - و جز شاه آباد مکانی از آن دلکش تر نشان نتوان داد - بنزول اقدس فروغ تازه پذیرفت - شامگاهان از سرکار آن ملکه جهان چراغانی ترتیب یافت که چشم کواکب از آن خیره گشتی *

بکمیفر این جسارت بقتل رسانیدند - و او تمام روز با گهی گذرانیده از نقود و اجناس و عقاراتی که در دار الخلافه اکبر آباد و دار السلطنه لاهور و دکن و مالوه داشت بهریک از فرزندان خویش از ذکور و و اناث حصه معین ساخت - و بر طبق آن وصیت نامه بخط خود نکاشت - و التماس نمود که از اسوال این دیوبند خدمت که همه بیمین بندگی درگاه سلاطین سجده گاه فراهم آمده مطابق وصیت بهریک از خانه زادن عنایت شود - و تدمه بسرکار والا باز گردد - و شب هنگام رخت هستی بر بست - چون در خلوص اخلاص و رسوخ اعتقاد و فنون صاحب پرستی و سرداری لشکر و معرکه آرائی و مهارت مراتب بلعه کشائی از کندن نقب و ساختن سابط و انراختن دمدمه و غیر آن بی عدیل بود چنانچه آثار آن در مطابق سوانح سنین ماضیه گزارده آمد - و به قدم عبودیت و فرط خدمت گذاری موصوف و به ترددات گزیده و خدمات نمایان به منصب هفت هزاری ذات و هفت هزار سوار پنجهزار سوار در اسپی سه اسبه و انعام یک کرور دام که مجموع طلبش دوازده کرور دام باشد که دوازده ماهه آن سی لک روپیه میشود و بنظم هر چار صوبه دکن سرافراز گشته بود - پادشاه بنده پرور بر سچری گشتن او بدین منوال تاسف نموده فرمودند - که چنین بنده جدکار اخلاص شعار و سردار کار گذار بایستی در معرکه بزرگ مصدر کار سترگ گشته به پایه شهادت میرسد - و فرزندان او را مشمول نوازش گردانیده بهر کدام افزون از آنچه وصیت کرده بود از امرا او عنایت نمودند - و مبلغ شصت لک روپیه نقد حسب التماس او بسرکار

دو هزار سوار دو اسبه - سه اسبه مقرر گردانيدند - و باعظم خان فرمان شد كه با پسران به پيشگاه حضور سراسر نور بشتابند - ميرزا نوذر نبيدرك ميرزا مظفر صفوي باضافه ششصد سوار بمنصب دو هزارى دو هزار سوار سر بلند گشت - همير سنگه واد ايسر داس بن دوداي سيموديه كه از راجپوتان رانا جگت سنگه بود باراده عيوديت درگاه كيوان جابه از نزد رانا آمده باستلام سده سنيه چهره بختمندي بر افروخت - و بعنايت خلعت و منصب پانصدى ذات و سه صد سوار تارك افتخار بر افروخت •

شانزدهم [جمادى الاولى] پيشكش درة التاج سلطنت پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر - سه فيل و لختى از امتعه نفيسه بنگاله و تنسوقات بنادر آن ولايت از نظر اكسير اثر گذشت - شب هنگام عمارت وسط تالاب دل و بساتين احساء آن و كوه تخت سليمان را بحكم والا چراغان نمودند - خاقان جهان با ملتزمان بساط تقرب بر صفينه دولت نشسته بتماشاى آن نشاط تازه اندوختند - درين تاريخ از رقايح دار السلطنه لاهور بعرض اقدس رسيد كه بعد از نقضاء يك و نيم پهر از شب هشتم اين ماه خان دوران بهادر نصرت جنگ بساط حيات در نورديد - صورت اين واقعه آنكه خان مرزبور روز شنبه ششم ماه مذكور از دار السلطنه بدكن راهي گشته دو كروهى شهر فروز آمد - آخر شب كه در جامه خواب بود از نيرنگى تقدير برهن برهن بصرى كشميرى كه خان نصرت جنگ او را بشرف اسلام مشرف گردانيده در زمرة خدمتگاران خود منخرط ساخته بود جمدهز كارى بر شكم خان زد - آن پسر شوریده سر شولیده مغز را

امپ عز افتخار بخشیده بدان صوب رخصت کردند - شایسته خان صوبه دار الهاباد بضبط صوبه مالوه از تغیر سرور خان و کلات قلعه کنور که بسعی خان نصرت جنگ کشایش یافته بود مامور گردید - و بار سال خلعت خاصه بر نواخته آمد - و حکم شد که بعد از رسیدن باقی بیگ بالهباد از انجا بمالوه راهی گردد - و سردار خان به تیولدارمی دهامونی و چوراگده قوازش یافت - پنجم علامی سعد الله خان بعزیت فیل سر بر افراخت *

هفتم [جمادی الاولی] بمید خان جهان و راجه جسونت سنگه و بسیاری از منصبداران یرلیغ شد که از اقطاع و اوطان خود راهی گشته تا هنگام مراجعت اعلام جهانکشا از کشمیر جنت نظیر خود را بدار السلطنه برسانند •

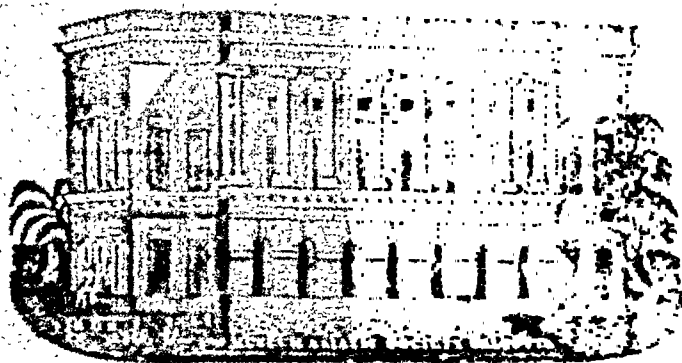
دوازدهم [جمادی الاولی] خاقان جهانیان دیگر بار کشتی سوار بسیر صفا پور که حقیقت آن گذارش یامت تشریف فرمودند شامگاهان کوهچۀ آن روی آب بچراغان برافروخته آمد - ار رنگ نشین اقبال روز دیگر نیز در آن مکان نزه بانشاط و انبساط گذرانید - و چهاردهم عتبان معاودت بره خشکی منعطف ساختند - چون اعظم خان بجهت کبر من ضبط متمردان مهتر و مهابین و تواضعی آن که در تیولش بود چنانچه باید نکرد - و مکر متخان صوبه دار دار الملک دهلی به نظم صوبه مزبور چنانچه باید پرداخته بود فوجداری و تیولدارمی مهتر و مهابین و ضبط مسالک و نگاهبانی حدود آن نیز بمکرمات خان تفویض نموده منصب او را باضاۀ هزاری هزار سوار در اسپه سه اسپه چار هزاری چار هزار سوار

BIBLIOTHECA INDICA :

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

New Series. No. 126

THE
BADSHAH NAMA.

BY
ABD AL-HAMID LAHAURI

EDITED BY

Mawlawis Kabir Al-Din Ahmad and Abd Al-Rahim.

UNDER THE SUPERINTENDENCE OF
MAJOR W. N. LEES, LL.D.

VOL. II.

FASCICULUS XIV.

CALCUTTA :

PRINTED AT THE COL.

1867.

نشان جشنی ترتیب یافت و چراغانی بروی کار آمد که دیده
افلاک را بحیرت انداخت - درینوقت چون عرضه داشت امیرالامرا
مشعر بر التماس کوهک برای تسخیر ملک بدخشان از کابل بدرگاه
خواتین مکان رحید - بیست و نهم راجه جگت سنگه را بعزایت
خلعت و شمشیر یراق طلاء میدنکار و اسب بازرین بقره برنواخته
بدانصوب مرخص ساختند - و یرلیغ شد که بهادر خان از اقطاع
خود و قلیچ خان و نجابت خان و راجه رایسنگه و راجه بهار سنگه
و مادمو سنگه هادا و میرزا خان نبیرک عبد الرحیم خانخانان
و نظر بهادر خویشمگی و سر انداز خان شمس الدین ولد مختار خان
و گروهی دیگر از منصبداران و هزار سوار برق انداز و در هزار پیاده
تفنگچی از دار السلطنه لاهور بکابل نزد امیرالامرا بشتابند - و حکم
اقدس یصدور بدوست که راجه رایسنگه مبلغ بیست لک روپیه برای
مواجب بندهای نقدی از خزانه عامره دار السلطنه همراه خود
بکابل برد *

غره جمادی الاولی صوبه الهاباد و حصن رهناس و حصار
جناده به نیر فلک جهانبانی مهین پادشاهزاده بدار بخت عزایت
فومودند - و از تابینان آن والا گهر پدج هزار سوار دیگر دو اسپه سه
اسپه گردانیده منصب آن غره ناصیه خلافت را از اصل و اضافه
بیست هزاره ذات و بیست هزار سواره هزار سوار دو اسپه سه
اسپه مقرر نمودند - و باقی بیک ملازم سره آن کامگار را از قبل آن
بلند اختر به نظم صوبه الهاباد و صیانت قلعه آن تعیین نموده
بمرحمت خلعت منصب هزاره ذات و بیست سوار و عزایت

و سرور کشتی سوار بسیر صفاپور که باغ و تالاب آن در نزهت و صفا
نمودگی است از فردوس اعلی تشریف فرمودند - چون صفاپور
در تیول مالکۀ کهیان مقرر است و عمارتش از سرکار ایشان سرانجام
یافته آن دره درباری خلافت بلوازم نثار و پیشکش پرداختند -
شامگاهان کوهچۀ آنروزی آب بامروزش چراغان نمود از آسمان گشت -
روز دیگر براه خشکی معاودت فرمودند *

هفتم ربیع الثانی اسلام خان . با همرها از داز السلطنۀ لاهور
بدرگاه کیوان جابه آمده احراز دولت ملازمت نمود - میرکلان ملازم
سره خان نصرت جنگ از نظر اقدس گذشت - و حسب الالتماس
خان مشار الیه در سلک بندگان بارگاه عظمت و جلال منخرط گشته
بمنصب پانصدی دویست سوار سرفراز گردید *

جشن قمری وزن

روز يك شنبه نهم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و پنجم
موافق پانزدهم خرداد کارگزاران سلطنت عظمی و پیشکاران دولت
ابد انما بزم قمری وزن خاتمۀ مال پنجاه و پنجم و فاتحۀ سال
پنجاه و ششم از سنین عمر دوام قرین خاقان داد گستر و خدایگان
عدل پرور بر آراستند - جهان را نشاط در گرفت - عنصر اطهر بطلا
و دیگر اشیاء مقرر بر سخته آمد - پادشاه سلیمان جابه بجلوس
مقدس پایۀ رفعت و اعتلاء اورنگ خلافت بسدرۀ المنتهی
رسانیده بریزش زر نثار جهانی از فضلا و شعرا و ندما و ارباب
تذخیم را کامیاب گردانیدند - غواص لجه حقیقت ملا شاه بدخشی

چهارم ربیع الاول بتمشاهی ارغوان باغچه منزل نوئین مغفور
آصف خان خانخانان سپهسالار که بخان دوران بهادر نصرت جنگ
برای بودن عنایت شده بود تشریف فرمودند - خان نصرت جنگ
یک قطعه لعل گران بها با دو مروراید ثمین که قیمت مجموع یک
لک و بیست هزار روپیه شد بعنوان پیشکش از نظر انور گذرانید -
طالب کلیم که در کشمیری نظر بنظم مآثر و مفاخر این دولت
خدا داد ابد میعاد میپردازد قصیده در تهنیت مقدم مقدس
بعرض اقدس رسانید - و بمرحمت خلعت و انعام دوپست مهر
مباهی گردید - چون رضامندی رعایا و سایر اهل کشمیر از سلوک
پسندید ظفرخان ناظم آنجا معروض اقدس گشت - خدیو معدلت
اساس یک لک روپیه از جمله مبلغی که از سرکار معلی برنمی او بود
باو انعام فرمودند *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد افضل موجودات
و اطهر کینات علیه اکمل الصلوات بآئین هر سال انعقاد پذیرفت
و گروهی از فضلا و مشایخ و حفاظ و دیگر ارباب تقی و اصحاب
استحقاق چه از مردمی که در رکاب ظفر نصاب آمده بودند و چه از
مکان آن مکان فیض نشان بالوان اطعمه و حلویات و مبلغ دوازده
هزار روپیه مقرر کامیاب گردیدند *

هفدهم [ربیع الاول] افتخار خان بعنایت خلعت و باضافه
پانصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار
سربرافراخت *

بیست و دوم [ربیع الاول] خدیو روزگار با فراوان بهجت

بروزی برف کنار راه که آنرا کوفته بودند بر تخت روان گذاره فرمودند - و اکثر ملتزمان رکاب فیروزی در خدمت سراپا برکت آن مسافت را پیاده نوریدند - پس از خدیو اقبال پردگیان مشکوی سلطنت نیز بروی برف عبیره نمودند - و دواب و احوال و ائقال بمحضت تمام ازان کوچه گذشت - درین تاریخ ظفرخان ناظم کشمیر با عنایت الله پسر خود که او را پیشتر باهتمام پرداختن برف از سر کتل مزبور فرستاده بود و دیگر تعیناتیان کشمیر و حسین بیگ که از پیشگاه حضور مقدس بتسویه و تصفیة راه معین شده بود - بمعادت ملازمت فایز گردیدند *

بیست و هشتم [صفر] قصبه باره موام بماهچۀ لوامی ظفرانتما بر افروخته آمد - روز دیگر خدیو هفت افلیم باپردگیان مشکوی دولت بر صفایند که متکفلان نواره کشمیر آورده بودند با جهان شوکت و جلال و هزاران ابهت و اقبال بشهر توجه فرمودند - و چون صبح غره ماه ربیع الاول مطابق نهم اردی بهشت ساعت دخول دولت خانۀ والا بود شامگاه معاذی خانۀ قاضی محمد قائم بخشی کشمیر که برکنار بند ناو پوره بذا نهاده است توقف گزیدند - و شب در کشتی گذرانیده بامدادان قرین فرخی و بهروزی دولت خانه را باشعۀ آفتاب خلافت فروغ آموذ گرانیدند - شگونۀ بادام و زرد آلو و غیر آن در باغات اصلا نبود - چه موسمهش باخر رسیده بود - در نواحی باره موام لختی شکوفۀ محرائی شغتلو و سیب و به و اشکن بنظر اکسیر اثر در آمد - در همین روز گوهر اکلیل جهانبانی مهین پادشاهزادۀ بلند قدر از عقب آمده اجرا از معادت ملازمت نمودند *

و از فوا که و ائماران دیار منتفع و متمتع گشته بدکن مرخص گردند
و فرمان شد که مهین پادشاهزاده بخت بیدار از عقب عسکر جلال
راهی گردند - و امرا و اعیان دولت و دیگر بندگان بعد آن اختر
برج فرمان روائی بدفعات به ترتیبی که مقرر گردید بره نوردهی
در ایند تا مردم از ضیق طریق و دشوار گذاری عقبات محنت
نکشند - درین تاریخ شیخ فرید ولد قطب الدین خان را بعنایت
خلعت و باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزاری ذات و هزار و
پانصد سوار و بمحافظت دارالخلافت اکبر آباد بلند پایگی بخشیده
رخصت فرمودند - چون از وقایع دارالسلطنه لاهور بمسامع حقایق
مجامع رسید که صفدر خان بمرضی که در قندهار بروی طاری گشته
بود رخت هستی برپسبت - پادشاه بنده نواز پسران او را مشمول
عواطف گردانیده باضافه مناصب سرافراز ساختند *

بیدست [صفر] لدهی تهنه بنزول اقدس رونق و بها یافت -
و حکیم محمد داود بعنایت اسپ از طویل خاصه با زین مطلا
سر برافراخت *

بیدست و یکم [صفر] نواحی شهرن کوت منزل شد - گل
مرخی که مخصوص این راه است و مابین تهنه و شهرن کوت بغایت
خوب شگفته بود نشاط افزای خاطر انور گشت - روز دیگر قصبه پنوج
مضرب خیام گردون احتشام گردید *

بیدست و پنجم [صفر] از کتل حیدر آباد که جانب انحطاط
آن نیم کوره راه برف آلود بود عبور نمودند - اگرچه برف میان راه
برداشتنه کوچه ساخته بودند اما از فزونی لای خاقان سلیمان مکان

از سواران منصب قزلباش خان حارس احمدنگر که سه هزار
 سه هزار سوار بود پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر شد - و مغل
 خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو
 هزار سوار سر برافراخت - و اوزبک خان بگبدان قلعه اوسه که بمنصب
 دو هزار و سوار دو هزار سوار سرافراز بود پانصد سوار او دو اسبه سه
 اسبه مقرر نمودند - و عرب خان قلعه دار فتح آباد معروف بدعازور
 باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و سوار پانصد سوار
 دو اسبه سه اسبه و از اصل و اغانه پرتیجراج محافظ حصار
 دولتآباد بمنصب دو هزار و سوار - و دیانت خان دیوان
 دکن بمنصب دو هزار و سوار - و امان بیگ حارس
 قلعه قندهار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و حسام
 الدین حسن بخشی دکن بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار
 نوازش یافتند - و حسام الدین حسن بخطاب حسام الدین خان عز
 افتخار اندوخت *

پانزدهم [صفر] ساحت بهنبر معسکر گشت - بخان نصرت
 جنگ چهار اسپ راهدار از طویلۀ خاصه - و یعلامی سعد الله خان
 یک اسپ از طویلۀ خاصه با یراق طلا - و بحکیم محمد دآود سپر
 و شمشیر یراق طلا میناکار عنایت شد *

شانزدهم [صفر] از بهنبر نهضت نمودند - و چون خان نصرت
 جنگ کشمیر جنت نظیر ندیده بود و التماس نمود که در رکاب
 دولت باشد او را در خدمت سراسر سعادت گرفتند - و مقرر شد که
 ریاحین و ازهار و سبزه زار و انهار آن سرزمین فردوس آئین دیده

تاریخ اصالت خان میر بخشی را به غایت خلعت و شمشیر براق
طلای میناکار و اسب از طویلۀ خاصه با زین مطلا سرافراز گردانیده
با گروهی از منصب دار و احدی و برق انداز بکابل رخصت
فرمودند - که در انجام مهم مذکور بصواب دید امیرالامرا بکوشد - و از
اویمقات چغتای دیگر الوسات که در حوالی کابل و ثغور بدخشان
متوطن اند جوانان کار طلب پیکار گزین فراهم آورده هرکرا سزاوار
منصب داند باتفاق امیرالامرا منصبی برای او تجویز نماید - و
باقی را در ملک بندهای احدی منسلک سازد - و باستصواب یک
دیگر از طرق کابل به بدخشان راهی که برای گذار لشکر منصور میسور
العبور باشد اختیار نموده جمعی برگمارند - که در توسیع مضایق
و تصفیۀ مزائق و هموار ساختن آن و بستن جسور سعی بلیغ بتقدیم
رمانند - و فرمان قضا جریان بامیرالامرا صادر شد که اگر امسال وقت
یافته به بدخشان لشکر بکشد این معنی را بدرگاه آسمان جاه
معروض دارد تا جمعی دیگر از تعیناتیان صوبۀ پنجاب و بهادر
خان از جاگیر بکمک او معین گردند *

یازدهم [صفر] حسین بیگ بجهت تسویۀ راه پنج و برداشتن
برف کتل حیدر آباد دستوری یافت - صف شکن باضافۀ پانصدی
صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و از اصل و اضافه
فراست خان بمنصب هزار و دو یست سوار سر بلند گشتند -
ملا عبد الحکیم میالکوتی بمرحمت خلعت شال و اقام دو یست
مهر سرافراز گشته بوطن مرخص گردید *

دوازدهم [صفر] بالتماس خان دوران بهادر نصرت جنگ

پروگنه امذاباد خان دوران بهادر نصرت جنگ که بفرمان قدر توان
از دکن بدرگاه سلاطین مطاب آمده بود ناصیه طالع باستلام سده
سویه بر افروخته هزار مهر نذر گذرانید - و بمرحمت خلعت خاصه
قامت اعتبار بر آراست - باخلام خان خلعت عذایت فرموده
دستوری دار السلطنه دادند - و حکم شد که بیست روز بمهمات
خالصات آنجا پرداخته یکشمبر راهی گردد - قلیچ خان نیز بمرحمت
خلعت مر برافراخته رخصت انصراف بدار السلطنه یافت -
پیشکش روز جمعه بحکیم محمد داود مرحمت فرمودند و بمتکفلان
مهمات بیوتات فرمان شد که هرچه تا یک حال درین روز
بصدقه پیشکش بدرگاه معلی برسد آنرا بمشار الیه می رسانیده
باشند - هاشم خواجه خویش صفدر خان از سواراء الذهر بعتبه
جلال آمده هژده اسپ پیشکش نمود - و بخلعت و انعام
پنجهزار روپیه کام اندوز گردید - کلاوتقان سرکار گردون آثار و
دیگر اصحاب نشاط به انعام مقرر کامیاب شدند * چون هنگام انتهای
موکب منصور از دار الخلافه اکبر آباد باسیر الامرا که حسب الحکم
از صوبه کابل آمده شرف تقبیل عتبه اقبال دریافته بود برای
تسخیر بدخشان لختی مقدسات تلقین فرموده مقرر ساخته بودند
که درین سال بتهییه مواد مهم مذکور چنانچه باید پرداخته باقتضای
وقت از مضافات بدخشان هرچه تواند مسخر گرداند و الا سال
آینده که موکب اقبال بصوبه کابل نهضت فرماید یکی از بادشاه
زادهای کامگار و آن عضد الخلافه را با لشکری گران و سامانی بی پایان
به تسخیر بدخشان و بلخ تعیین فرموده خواهد شد بنابراین درین

در ماه مذکور باغ فیض بخش و فرح بخش بقدر سی تشریف
طراوت و نصارت تازه یافت - روز دیگر بسیر منازل دولخانه والا
و تماشای عمارتی که سراسر از سنگ مرمر مشرف بر دریا بتازگی
اساس یافته بود و بنظر میمنت اثر در نیامده پرداخته - و از دشوار
پسندی و دقت یابی سختی تصرفات نموده - عنان مراجعت بباغ
مذکور منعطف گردانیدند - چون صوبه داری پنجاب بقلیچ خان
متعلق بود خنجر خان همشیره زاده او را بعنایت خلعت و فوجداری
دامن کوه کانکره بلند پایگی بخشیدند - مهیس داس راتهور
بقلعه داری دار السلطنه و مرحمت خلعت سرافراز گردید - محمد
قاسم ولد هاشم خان بن قاسم خان میر بحر را بمنصب هزاره ذات
و پانصد سوار از اصل و اضافه و خدمت میر آتشی و کوتوالی
عسکر ظفر لوا که بمیر آتش تعلق دارد مباحی ساختند *

پنجم [صفر] عاقلخان بمرحمت فیل سر بلند گردید - مصطفی
قاسم گس جانی خان تورچی باشی ایران که نزد صفدر خار
بقندرها آمده بود و با او بدار السلطنه رسیده بعد از ادراک دوله
زمین بوس نه اسپ بعنوان پیشکش گذرانید - و بعنایت خلعت
و انعام پانزده هزار روپیه کامیاب گردید - بمیر محمود صفاهانی
دو هزار روپیه و بهریکی از میر صالح ولد میر عبد الله مشکین قلم
و محمد تقی صفوی هزار روپیه عنایت شد *

ششم [صفر] الویه اقبال از فیض بخش و فرح بخش بصوب
کشمیر برافراخته آمد *

هفتم [صفر] که روز شرف بود در موضع تلوندی از مضافات

روز افزون می رسد - و از هر گوشه کنگرگ نهایت دلپای امده را مانند گلپای بهاری بشکفتگی آورده بود - روز دوشنبه بیست و یکم محرم سده هزار و پنجاه و پنج بعد از سپری شدن دو بهر و دو گری از روز افتاب گیتی افزون فروغ افزای برج حمل گردید - درین روز فرخنده پیشکش صفدر خان نه از فندهار آمده بود - و از شدت بیماری ادراک دولت آستان بوس نیازمت نمود می و چار اسپ و اقمشه ایران بنظر اکسیر اثر در آمد - جعفر ولد الله ویرانی خان به بنگاله معین گشت - و مصحوب او پادشاه زاده بخت بیدار محمد شاه شیاع بهادر و دواسپ از طویلک خاصه یکی عربی موسوم به محبوب جهان با زین طلای میذا کار دیگری عرافی با زین طلای ساده عنایت نموده ارسال داشتند - رای تو در سل بمرحمت خلعت و سادۀ فیل نوازش یافت *

بیست و دوم [محرم] از سهند نهضب فرمودند *

بیست و پنجم [محرم] از دریای ستلج - و بیست و نهم از

آبد بده بجزر سفاین عبور نمودند *

سابع ماه [محرم] قلیچ خان و دیگر بندها از دار السلطنه

الهور آمده شرف اندوز ملازمت گشتند - به حاجی سلطان حسین

بخاری که تازه از توران آمده بود هزار و پانصد روبیه مرحمت شد *

غره صفر ظاهر سرای امانت خان معسکر اقبال گردید - و از

انرو که ساعت ورود اعلام فیروزی بکشمیر فردوس نظیر نزدیک بود

و خاطر قدسی متأثر بتماشای گل راه پنوج و دیگر ریاحین و سبزه

آنصوب راغب - مقبره شد که بدوالتخانه دار السلطنه نزل نفرمایند *

مکاني بحراست قلعه کالنجزو عنایت خلعت مفتخر گشته بدان طرف دستوری یافت - مبلغ ده هزار روپيه مقرر این ماه بنزباب احتیاج رحید *

یازدهم [محرم] حسین بیگ خویش امیرالامرا بخدمت توزک و عطای خلعت و عصای سرع و فزوننی منصب سرافراز گردید *

دوازدهم [محرم] چون بعرض اقدس رسید که جان سپار خان برادرزاده نقیب خان مورخ فوجدار سرکار مندسور بساط حیات در نوردید جان باز خان را بفوجداری سرکار مزبور و عنایت خلعت و باضافه پانصدی دو یست سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار برنواخته رخصت فرمودند *

شانزدهم [محرم] باغ انباله بقدم مهمیت ازوم نظارت فردوسی یانت *

هزدهم [محرم] دولت خانه والای سهرند بنزول اشرف فروغ آگین گردید - سه روز مقام شد *

نوزدهم [محرم] مطابق بیست و هشتم اسفندار ملکه روزگار دوم بار غسل صحت کامل نمودند - خاقان دریا نوال بشکر عواطف وهاب ذی الجلال پرداخته هزار مهر و پنجهزار روپيه بار دیگر به بی نوایان و محتاجان عطا فرمودند - بمیرزا بیگ مشهدی که تازه از ایران آمده بود هزار روپيه عنایت شد *

نگارش نوروز

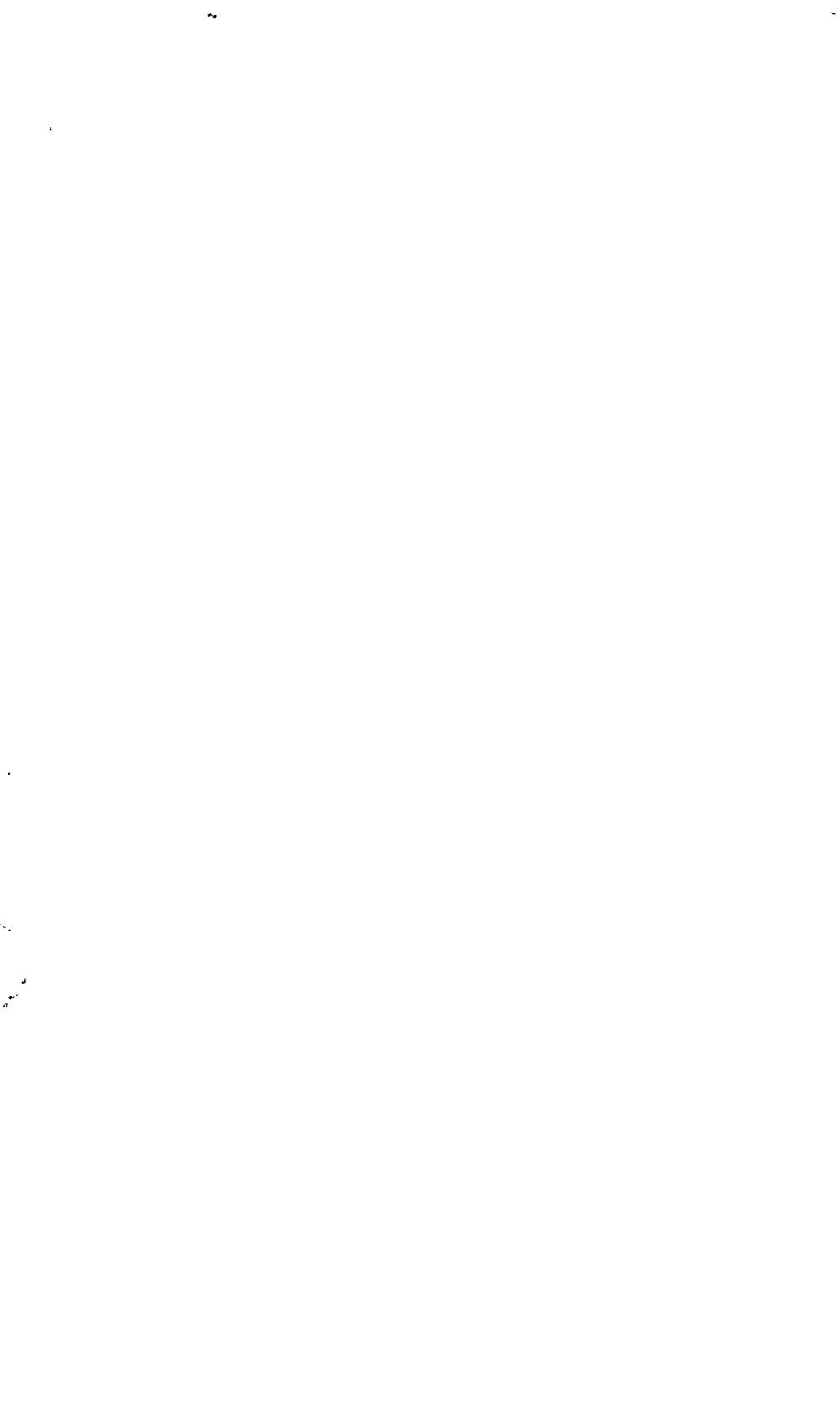
درینوا که زمانه مژده نشاط و روزگار نوید عشرت باوایی دولت

نفع کلی دارد و بآوردن او مامور گشته او را بشرف استلام آفتاب
 فلک نشان رسانید - از اینجا که ایزد کارساز بنده نواز را از جمله
 مصالح این نازله هائمه کامکاری جمعی ناکام بود مرهم او بمجرد
 بستن نمودند آمد - و پس از سه روز اکثر جراحات ملتئم گشت -
 و بعد از بیست روز در نواحی دارالملک دهلی صحت تام
 جهانیان را عشرت آموذ ساخت - و این گدای بی نوا را
 که برای قوت روز غم اندوز بود و نان مشکسته را بسان جان
 می انگاشت بزر وزن نموده مبلغ همسنگش و خلعت و امپ
 و فیل و دهی در وطن به ال تمغا مرحمت فرمودند - و نقود
 و مرصع آلات بجهت تحلیف مرو گردن و دست از سرکار والا
 و از سرکار نواب فلک جناب ملکه گدیهان و پادشاهزادهای کامکار
 غیر اینان آنقدر عطا شد که تا از اولاد او اثری باشد روی احتیاج
 نخواهند دید - اگرچه جراحان مشهور از مصلمان و فرنگی و
 هندو که ناز مایه شان مهارت و حذاقت این فن بود در ساختن
 گوناگون مرهم بومع امکان کوشیدند - اما اثری بر آن مترتب نگشت
 چون طالع هامون و عارف که احوال او گزارش یافت رویه بیداری
 نهاده بود کوس کامروائی بنام این دو گمنام نواخته آمد - و ذکر
 این دو خامل الذکر در متون صحایف تواریخ و بطون اوراق دفاتر
 مثبت و مخلد گردید - و محمد علی مذکور بخطاب خان

سربرافراخت *

بیستم [ذی الحجه] گهات خواجه خضر منزل اقبال گشت -
 و در راه سه قلاده شیردو نرویکی ماده بتفنگ شکار خاصه شد - اعظم

بمنصب هزارچی ذات و هزار سوار هشت صد سوار دو اسبه سه اسبه و
 بغایت اسب - و رای کسیداس بمرحمت خلعت و خدمت دیوانی
 دار الخلافه مبنای گشته سرخص شدند - پنج فیل پیشکش اعتقاد
 خان ناظم صوبه بهار - و یک فیل که بینی داس دیوان آن صوبه
 بعنوان پیشکش ارسال داشته بود از نظر اقدس گذشت - رشید خان
 انصاری بمرحمت خلعت و اسب با زین مطلا متأخر گشته بصوبه
 دکن رخصت یافت - پوشیده نماند که بعد از حصول صحت ملکه
 دوران وجهه همت علیا آن بود که زیارت مرقد مظهر و ضریح منور
 خواجه معین الحق والدین نموده عنان یکران دولت بصوب پنجاب
 و کشمیر منعطف سازند - چون ازین حرکت و رکوب جراحات ملتئم
 شده ملکه زمان شروع در جوشش نمود - شهنشاہ دورین باندیشه
 آنکه مبادا از شدت حرارت هوا نکسی شود - و جراحات پیشتر
 بجوشد - رفتن اجمیز بروقت دیگر موقوف داشته از روپداس بسمت
 دریای چون توجه فرمودند - تا بر کشتی طی مراحل و قطع منازل
 به آسایش و آرامش نموده آید - و ملکه زمان از رهگذر حرکت و
 حرارت آزار نیابند - و التوبه اقبال بچهار کوچ سایه بر ساخت متهرا
 گسترده - درین منزل مکرمیت خان که برسم پذیره از دار الملک
 دهلی آمده بود شرف اندوز ملازمت گشت - از انجا دهم ماه
 که عید اضحی بود با محتجابات مشکوی عظمت بر سفاین
 دولت سوار شدند - درین هنگام محمد علی فوجدار سرکار حصار
 که پیش ازین بعرض اقدس رسانیده بود که در سرکار مذکور هامون
 نام فقیری است بی نوا که مرهم او برای چندين جراحات

پانصدی ذات بمنصب دوهزاری هزارسوار - و از اصل و اضافه بهرام خان پسر جهانگیر قلی خان بن خان اعظم گوگلتاش بمنصب هزاری نه صد سوار و حسب التماس امیر الامرا خلیل بیگ تپانه دار ضحاک و بامیان که در جنگ تردی علی تردد نموده بود بمنصب هزاری هشت صد سوار - و شافی ولد سیف خان بمنصب هزاری سه صد و پنجاه سوار سر برافراختند *

بیست و پنجم [ذي القعدة] راجه پهار سنگه یک فیل برسم پیشکش گذرانید - خلیل الله خان بعنایت فیل سرافراز گشت - میر محمود از سادات صفاهان که بتازگی از ایران آمده احرار دولت ملازمت نموده بود بمرحمت خلعت و منصب پانصدی ذات و پنجاه سوار و انعام چار هزار روپیه مفتخر گردید - سید احمد سعید مفتی عسکرا بحر مین مکرمین رخصت فرموده بانعام چار هزار روپیه کسروا گردانیدند - و از جمله پنج لک روپیه که پادشاه دریا نوال برای تذکرستی نواب قدسی شمایل بیگم صاحب نذر نموده بودند متاع یک لک روپیه بمکه معظمه - از انجمله نصف برای شریف زید و نیمه دیگر بجهت نیازمندان آنجا - و احباب پنجاه هزار روپیه بواسطه مندریان مدینه مکرمه با مرصع قندیلی که بفرموده ملکه دوران بعد از حصول صحت کامل مهینا گشته بود تا در روضه منوره مدینه نبویه - طی صاحبها از کنی الصلوات و انماها

جماعه را بسید خانجهان حواله نمودند - تا در قلعه گوالیار محبوس
دارد - و امیر الامرا را بخلعت خاصه و خنجر مرصع با پهلوانتاره و
اسب عربی از طویله خاصه با زین مرصع سربلند گردانیدند *

گرامی جشن شمسی وزن

روز دوشنبه بیست و چهارم شهر ذی القعدة سنه هزار و پنجاه
و چهار مطابق چهارم بهمن بزم نشاط افزای شمسی وزن انتهای
سال پنجاه و سیوم و ابتدای سال پنجاه و چهارم از عمر آبد قرین
انعقاد یافت - و آن ذات مقدس بطرز معهود بطلا و دیگر اشیا
منجیده آمد - و دامن امید جهانی از وجوه آن برآمد - چون
ملکه زمان مالکه دوران بیگم صاحب بشکر و الطاف جلیله و
اعطاف نبیله که در غرض مذکوره از پادشاه مهربان بر فراز ظهور
آمده بود متصدی سرانجام این جشن فرخنده گشته بودند
با وجود فراوان نثار از اقسام جواهر و زر و سحر و سفید و خوانهای
عطر و بان و انواع تنقلات و حلویات پیشکش لایق از جواهر و مرصع
آلات و اقسام اقمشه نفیسه که قیمت آن قریب یک لک روپیه
بود گذرانیدند - و به صد کس از نوئیان نامدار و ارکان دولت پایدار
خلعت های فاخر دادند - ازان میان بامیر الامرا علی مردان خان
خلعت با چارقب مخمل طلادوزی - و باعظم خان و اسلام خان
و سید جلال و جعفر خان و راجه بیتل داس خلعت با فرجی -
درین روز میمنت افروز علامنی بعد الله خان باضافه پانصد
ذات بمنصب سه هزار و شصت سوار - و زبردست خان باضافه

جعفر خان و راجه پندهلداس خلعت با فرجی و بچهان کس دیگر
از اعیان دولت خلعت دادند - بندها نخست در پیشگاه اقدس
پس از آن در خدمت پادشاهزاده نامدار آداب بجا آوردند *
شاهر دهم [ذي القعدة] بمحمد عرب خویش حکیم فتح الله
دو هزار روپیه عنایت فرمودند *

شب هفدهم [ذي القعدة] که تاریخ ارتحال حضرت مهد
علیا ممتاز الزمانی است باین مقرر در روضه مقدسه آن سفر
گزین ملک تقدس مجلس عرس آراسته گشت - و خدیو حقیقت
اساس بآن مکان نراهت نشان تشریف فرموده بفاتحه فایحه
پنداختند - و انکابر سادات و اعظم فضلا و صلحا و حفاظ که در آن
محفل فیض منزل فراهم آمده بودند بمرحمت بیست و پنج هزار
روپیه نصف پنجاه هزار روپیه مقرر و تشریفات خلعت و شال کام
اندوز گشتند - و از الوان اطعمه و حلویات و اقسام عطریات بهره بر
گرفتند - فردای آن گیتی خدیو بار دیگر تشریف برده بیست
و پنج هزار روپیه باقی را بعفایف ارامل و دیگر مستحقات
بذل نمودند *

بیست و دوم [ذي القعدة] امیر الامر علی مردان خان بحکم
ارفع از کابل آمده ملازمت نمود - و هزار مهر نذر گذرانید - و نوزده
کس از خویشان و همهرهان تردی علی قطغان را که بقید امر در
آمده بودند بنظر اقدس در آورد - پادشاه بمراسم رحمت سراپا شفقت
که بخلاف سلاطین دیگر بر سیلمات خاصه کشتن که هدم بخیان
و الا شان الهی است تا عفو ممکن باشد اقدام نمی فرمایند - این

نمودند - و از راه شکار پور به پنج کوچ داد دهان و صید افگنان منازل
باري را بورود سعادت آموذ خلد مشاكل گردانيدند - و سه روز دران
نزهتگاه مقام فرموده روز چهارم البويع نصرت طراز بصوب دار الخلافه
برافراختند - درآن چند روز كه نشاط اندوز سير و شكار آن حدرد
بودند - پلچاه و پنج نيله كار و آهوى بسيار و ديگر جانداران شكار
خاصه شد - بزاره خان پوستين سمور ابرق زر بفت - و بمير محمد

امين اسپ عنايت فرمودند *
دهم ذي القعدة دولتخانه دار الخلافه بنزول فيض موصول
سعادت آموذ گشت *

دوازدهم [ذي القعدة] رايسنگه پسر اسر سنگه از موطن آمده
به تلميم سده سنيد سر افتخار برافراخت - و چهار فيل برسم پيشكش
گذرانيد - از انجا كه در جناب احديت پسر بگناه پدر ماخوذ
نميكرد پادشاه ظل الله عادل باقتضاي مرتبه خلافت الهى و
ظل الهى جرم پدرش بنظر درنياورده او را بخلعت و منصب

هزارمى ذات و هفتصد سوار سرافراز ساختند *

چاردهم [ذي القعدة] منزل مهين. اختر برج جلال بورود
اندس آسماني پايه گرديد - آن والا گهر بمراسم نثار و پا انداز پرداخته
گزين پيشكشى مشتمل بر نفايس جواهر و مرصع آلات واقمشه بنظر
انور در آوردند - متاع يك لك روبه پذيرفته آمد - و در وجه رونمايى
نور حديقته سلطنت سلطان سپهر شكوه يك تسبيح مرواريد زمين كه
پنج قطعه لعل نيز داشت مرحمت شد - و پادشاهزاد كامگار بحكم
والا باسلام خان خلعت با چارقب - و بصدر الصدور سيد جلال و

و پرخاش عذنان اصطبار و اختیار از دست داده بر اسب بی زین
با اعوان و انصار خاک فرار بر فرق روزگار خود بیخست - و از هم‌رهان
او صد و شصت کس مقتول و نوزده کس که ازان چندنی خویشان
ار بودند ماضور گشتند - و زنش با تمامی اسباب بدست آمد - و
فرزوان اسب و شتر و گوسفند غنیمت شیران بیشه هلیچا شد - و
سپاه ظفر پناه دوستکام و مقصی المرام بکابل بر گردیدند - رسیدن
نوید این فتح که مقدمه فتوحاتی بود که در سال آینده باحسن
وجوه و ایمن طرق نصیب اولیاء این دولت دینر بنیاد و اصفیاء این
سلطنت خدا داد گشته - در اثناء این جشن فرخنده که هم‌سایه
شادمانی بی پایان و پیرایه کامرانی بیکران است - باعث ارتیاح خاطر
خیرخواهان و انشراح صدر هواجویان گردید - ایزد عطیه بخش زایات
قوام این سلطنت دیر پا بر سطح سما منصوب دارد - و آیات
انتظام این دولت اقبال انتما بر لوح بقا مکتوب *

هفدهم شوال عبد الله خان بهادر فیروز جنگ که منشن قریب
هفتاد سال رسیده بود رخت هستی بر بهمت - چون خدیو زمان و
خدا یگان دوران بواسطه عارضه نواب فلک قباب خورشید احتجاب
بیگم صاحب مدت نه ماه نشاط سیر و شکار که در ضمن آن چندین
مصالح و حکم که باعث التیام دین و دولت امت - و داعی انتظام
صورت و معنی - منظور نظر دور بین خاقان عدالت گزین است
نپر داخته - بل از ارک دار الخلافه بیرون تشریف فرموده بودند -
درینولا که ذات قدیمی سمات آن ذات السعادات بصحبت گرانید
یستم شوال هم‌معنان هزاران کامگاری بنخچینر گاه باری توجه

فرستادن علیمردان خان امیرالامرا سپاه نصرت دستگاه را از کابل به تنبیه تردی علی قطغان و مغلوب شدن او

چون نذر محمد خان والی بلخ و بدخشان که مرید و مضافات آنرا که تیول یلنگتوش بود پی سببی از تغییر نموده به سیدخان قلای پسر خویش داد - تردی علی قطغان اتالیق او را بضبط و حکومت آن معین گردانید - تردی علی از نظر کوتاه و خرد تباه یران شد که لختی هزار جات لواحق صوبه قندهار و کابل را که حدود کهمره نزدیک اند غارت نماید - نخست بر احشام بلوچان نواحی زمین داور تاخت آورد - و در اندانی مراجعت برخی از الون هزاره سک پارا که بر ساحل دریای هیرمند اقامت دارند تاراج نمود - و بیست گروهی بامیان باراد که قابو یافته دستی بتوابع آن نیز برساند توقف گزید - و از شنیدن خبر ازاد رفتن علیمردان خان از کابل به پشاور چندی آن عزیمت تا سزا و پسینج نازوا موقوف داشت - خان مذکور بعد از آگاهی خلیل بیگ تهبانه دار غور بند و اسحق بیگ بخش صوبه کابل و علی بیگ و جمعی دیگر از منصبداران و اعدیان کومک آن صوبه و فریدون و قزهاک غلامان خود را با گروهی از تابیدان خویش بیست و یکم شعبان بمالش تردی علی فرستاد - این ابطال قضائی جنگ بشرعت شاهین در هوای کلنگ ره نوردی نموده صبح جمعه بیست و ششم شعبان بمنگسیر اوزبکیه رسیدند - تردی علی بعد از اندک تلاش

مناصب سر فزاز گردیدند - تفصیل اضافی مناصب اینان
 بحسب طول کلام نگارش نیافت - و در ایام هشتگانه این بزم
 والاقامت هزار کمن بعنایت خلعت مزین گردید - و شعراء بلاغت
 شعار که از بخت بیدار بحضور پیشگاه توایم سریر جهانبنایی کامیاب
 اند اشعار غرا بشرف استماع مسامع خلافت رسانیدند - حاجی محمد
 جان قدسی بعنایت خلعت و انعام دو هزار روپیه - دیگران در خور
 بحالت بصلات سرافراز گردیدند - بلعل خان گن شمندر با پسران
 دوهزار روپیه - و برنگ خان هزار روپیه - و دیگر کلاو نغان و اهل طرب
 دوازده هزار روپیه انعام شد *

شب نهم شوال که پنجم این جشن فرخنده فال بود باصر معلی
 برکنار دریای جون چراغان و آتشبازی بآئینی شگرف سرانجام
 یافت - الحقی بعد از خجسته بزم جلوس مقدس چندین فرخنده
 جشنی که جهانی از منافع و مبرات آن بکام دل رسیدند درین
 دولت والا مرتبت بروی کار نیامده - چه جایی دولت های دیگر -
 امید که سلسله نشاط خیر اندیشان این دولت فزایند - و سر رشته
 انبساط هوا جوین این سلطنت پاینده - روی انقصام مپیذد -
 بالذبی وآله الامجاد *

* بیت *

باد تا بر سپهر تا بد هور * دوستش دوستکام و دشمن کور
 دشمنانش چنانکه بادل تنگ * سنگ بر سر زنند و سر بر سنگ

بخاعت و منصب سه هزار و پانصد سوار و علم - و زاهد
خان کوکه را بخاعت و جمدهر مرصع و منصب دو هزار و
پانصد سوار - و حکیم محمد داؤد را بخاعت خاصه و منصب دو
هزار و دویمت سوار و عنایت اسپ از طویلانه خاصه با زین طلا
و فیل و یک مهر پانصد توایه و یک روپیه بهمین وزن - و یک تاز
خان را بخاعت و منصب هزار و پانصد و پانصد سوار پانصد
سوار دو اسبه سه اسبه - و مراد کام نبیره میرزا رستم صفوی را به
بخاعت و منصب هزار و پانصد و ذات و هزار سوار - و حقیقت
خان را بخاعت و فیل - و حیات خان را بخاعت و منصب هزار و
پانصد و پانصد سوار - و کرم الله ولد علیمردان خان بهادر را
بخاعت و منصب هزار و پانصد سوار - و روپ سنگه برادر زاده هری
سنگه را بخاعت و منصب هزار و هفتصد سوار و سجان سنگه
سیه سودیه را بخاعت و منصب هزار و پانصد سوار - و قاضی محمد
اسلم را بخاعت و منصب هزار و پنجاه سوار - و فراست خان را
بخاعت و منصب هزار و صد و پنجاه سوار نوازش فرمودند - جمیع
این مناصب از اصل و اضافه است - حکیم موسی که سی هزار روپیه
سالانه داشت بخاعت و منصب هزار و ذات و صد سوار و انعام
پنجاه هزار روپیه کام اندوز گشت - حکیم مسیح الزمان بخاعت و انعام
ده هزار روپیه و باضافه چارده هزار روپیه بسالیانه پنجاه هزار روپیه
و حکیم حائق باضافه ده هزار روپیه بسالیانه چهل هزار
روپیه سر بلند گشتند - و بسیاری از بندگان که بمرتبه
هزاری نرسیده اند درین مجلس سامی باعامات و فزونی

دو سوارید پیش بها که بر سر می بندند و جمدهر مرصع با پهلوانکثارة
و علاقه لالی و دولک روپیه - و خستب اللئماس آن ملکه زمان گوهر اکلیل
خلافت باد شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را که از خوانهش هامي
بني جا که باعث گرانعی خاطر خورشید - مآثر مرشد دین و دنیا
و قبله صورت و معنی گشته بود چنانچه گذارش یامت باز آمده
بذیل ندامت تشبث نمودند - و معطای خلعت خاصه و نادرعی طلا
دوزی و یک لعل و دو سوارید گران ارز که بر سر بندند و منصب
سابق که پانزده هزارعی ذات و ده هزار سوار شش هزار سوار دو
اسپه سه اسپه باشد سر بلند گردانیدند - و بهر کدام از پادشاهزاده
کامگار محمد شاه شجاع بهادر که در صوبه بنگاله بودند و پادشاهزاده
گرامی گوهر مراد بخشش که در صوبه ملتان بود خلعت خاصه با
نادرعی طلا دوزی و سرپیچ مرصع با لئماس و یاقوت ارسال داشتند -
و بمسرو جوببار اقبال سلطان سلیمان شکوه خلف مهین پور خلافت
خلعت و جمدهر مرصع با پهلوانکثارة - و به محمد سلطان نخستین
فرزند پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر خلعت و سرپیچ مرصع
مرحمت شد - و بسید خانجهان و اعظم خان خلعت خاصه و اسپ
از طویلۀ خاصه با زین طلا - و باسلام خان و سید جلال و جعفر خان
خلعت خاصه و اسپ از طویلۀ خاصه با یراق طلا غذایت شد - و
راجه بیتهداس را بخلعت و باضاه پانصد سوار بمنصب پنجهزاری
سه هزار و پانصد سوار و بمرحمت اسپ از طویلۀ خاصه با زین
مطلا - و علامی سعد الله خان را بخلعت خاصه و باضاه پانصدی
صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی ششصد سوار - و فیروز خان را

خدايگاني گشتند - اين جشن دلکشا تا هشت روز پيوسته آراسته بود - و دران روز نشاط افروز همگي منتقبات نقاب عصمت محتجبات حجاب عفت از بيگمان والا مکن و حلايل و بذات اعيان ذي شان در حریم خلافت گرد آمده - مراسم تهذيبت اين عطيه کبري که آن ملکه دوران مالکه زمان بعد از هشت ماه و هشت روز که درين مدت به نيرنگي تقدير آسماني بر بستر ضعف و ناتواني صاحب فراش بودند - بمحض عنايت بيغاييت آهي و توجه مشکل کشاي پادشاهي - بوي سعادت پيما بجهت کورنش آمدند - بزبان حال و قال بتقدیم رسانيدند - پادشاه دين پناه بعد از ادای لوازم تضرع و تشخع بدرگاه کارساز حقيقي اقسام جواهر از لعل و ياقوت و مرواريد و زمرد و مرصع آلات از اصناف حلي عورات و زر سرخ و سفيد نثار آن نقاره کون و مکن کردند - آرزومندان جواهر بمراد رسيدند - و تهی بستان زر کامياب گشتند - و درين ايام هشتگانه هر روز زر نثار به همين روش بزوی کار می آمد - و مجموع هفتاد هزار روپيه شد - سي هزار روپيه را جواهر و مرصع آلات - و بيست و هشت هزار روپيه را دو هزار مهر هزار درست و هزار ديگر نصف که دهن گويند - و ربع که چرن خوانند - و دو هزار روپيه را گلهاي طلا که براي نثار می سازند - و ده هزار روپيه از درست و نيمه که درب نامند - و ربع که به نثار گزارش دهند - با سيمين تماثيل اقسام اثمار و بآن فلذة الکبد خلافت هر روز نوادر تحجب از جواهر بيش بها و مرصع آلات گران ارز عنايت می فرمودند - نخستين روز صد و سي دانه لالی ناسفته شاهوار کامل عيار بجهت

و حشمت سلیمانی و هزاران فرزند فرهنگ. پسر اورنگ سدره آهنگ
جلوس میمنت مانوس فرمود - و پادشاهزاده‌های والا گهر پاک
عنصر را بجای مقرر حکم نشستن شد - و نویدیان نامدار و وزرای
ستوده آثار بمواقف خود قیام نمودند - میر توزکان بهرام صولت -
ضرغام سوزت - باعصاهای مریض سراسم تسویه صفوت ایستادگان
پیشگاه حضور بتقدیم میرسازیدند - مجامیر ابریزی بر کراسی زرین
از بخار عنبر و بخور مشک اذین غالیه سائی و ناله کشائی میکرد -
و معنیان خوش آواز و رامشگران ساز نواز نوای سرود و رود از چنبر
چرخ چنبره‌ری گذرانیدند - اصوات سازها از ادوات الذفج و ذات‌الوتار
فه طاق افلاک را پر صوت و صدا گردانید - غلغلۀ صدای کوس
شان یانه سر بگنبد گردون کشید - و لوائۀ آوای طبل و نفیر باوج کره
افزیر رسید - افیال کوه مانند را با یراقهای زرین و سیمین و جلال
زربخت برابر ایوان مذکور ایستاده کردند * بیت *

بستند بروزگار آئین * شد انجمن بهار آئین
شد بخت چو مغز عقل هشیار * برخاست جهان بخت بیدار
جنبید صبا بگل فشایی * برخاست زمین باسمانی

اولخر رمضان روز غسل تندستی آن والا اختر پرچ جهانداري هزار
مهر و پنج هزار روپیه باهل احتیاج عطا فرمودند - و عارف خدمتگار
را بزر وزن نموده هفت هزار روپیه همسنگ او با خلعت و اسب
و فیل باو مرحمت نمودند - و از پنجم شوال که آن ملکی طینت
قدسی سرشت از منزل دولت محفل خود که بمشکوی اقبال پیوسته
است بسعادت کورنش رسیده مسرت افزای خاطر خورشید متأخر

سجده صفیه صافی دم - رضیه مرضی شیم - مالک گیهان بیگم صاحب تلافی جمیع غموم گذشته - و تدارک همگی هموم رفته - نموده مرده کشودن ابواب جمعیت و شادمانی بروی اولیای سلطنت چاردازی - و نبود فراهم آمدن اسباب رهاخت و کامرانی - برای اصفیاء این دولت دو جهانی - رساید - پیشکاران بارگاه عظمت بمراسم آرایش این بزم والا پرداخته پیش ایوان منیع الشان رفیع البزبان دولخانه حاض و عام اسپک مخمل زربفت بامایه بان آسمان برابر امراشتند - و بر اطراف چار گانه آن شامیانهای زر نگار بدعایم زرین و سیهین بر کشیدند - و فرشهای گوناگون و بساطهایی رنگا رنگ گسترده بالغز نظرهای دور بین گردانیدند - و بالای تختگاهی که بر اطراف آن محجر زرناب رشک افزای آفتاب است و در وسط آن ایوان عرش بزیان ساخته شد - تخت مرصع را که آوازه ترصیع و تحبیر آن شش جهت هفت اقلیم را فرو گرفته است - نصب نمودند - و در پیش آن شامیانه لالی نگار نادره کار که دور آن بمسلسل در شاهوار زینت دارد بستونهای مرصع برافراختند - و از چپ و راست چترهای مزین بجواهر آبدار و تختها و سندلیهای طلایی میناکار و ساده نگاه داشته زیب افزا گشتند - و خرگاههای سیمین با غلافهای مخمل طلا دوزی در دو طرف تخت مذکور برپا کردند - و پردههای مصور بتصاویر بدایع طرازان فرنگ - و تمائیل صنایع پردازان چین - که هر یکی از آن دل دشوار پسند را بندهی بود و دیده هوشمند را کمندی - در اطراف آن ایوان بهشت نشان داشته زینت افزا گردانیدند - سریر آرای جهانپانی با شکوه آسمانی

از سر گرفته و گیتی آرایش دیگر پذیرفته - این غرائب اشیا که هر سه پادشاه عظیم الشان را دستگاه بر فرق قرقدا پسته اند و در گردن سعادت آما انداخته بمراتب از آنچه بود بهتر گشته - سخن کوتاه آنچه از افراد کامله اصناف جواهر و مرصع آلات در عرض صد سال در جواهر خانه خاصه فراهم آمده - بحدیست که بحسب کیفیت و کمیت در جواهر خانه کل سلاطین روی زمین نباشد - قیمت مجموع سوای آنچه بقدر دو کرور روپیه پادشاهزادهای کامکار و غیر ایشان مرحمت شده پنج کرور روپیه است - جواهر و مرصع آلات دو کرور روپیه که ملبوس خاصه است و از سرخود پرور و گردن میهنست مکمن و دست جود پیوست و کمر حق پیکر آرایش می پذیرد در محل مقدس حواله پرستاران معتمد است و مقدار سه کرور روپیه بیرون تحویل چیلها است - چیله عبارت از غلام است - درین ماه مبارک سی هزار روپیه مقرر بمستحقان تقسیم یانت *

غره شوال بعیدگاه رفته بادای نماز پراختند - میر محمد صالح ولد میر عبد الله مشکین قام را بعنایت ماده فیل سر بلند گردانیدند

آرایش گرامی جشن صحت عنصر قدسی پیکر
ملکة ذات السعادات و مالکة ملکي صفات
پیغم صاحب

سپاس قدسی اماس دادار بیچون و چگون - و آفریدگار بی ش
و نمون - را که بنم نشاط آرا و جشن عشرت آمایی صحت ذات قدسی

چهارم کلانی و سنگینزی - و این لعل خوش رنگ بهر چهار صفت موصوف است - بهتر و کلانتر لالی دانه است امروزی شکل که وزنش چهل و هفت رتبی است و ارزش پنجاه هزار روپیه قیمت این سرپیچ نظر بآنکه بهای لعل مذکور دولک روپیه است دوازده لک روپیه قرار یافته *

اکنون خامه حقایق نگار بتقریب گزارش سرپیچ والا این

سپاس نامه نغم ایندی را بنگارش مجملی از حقیقت

جواهرخانه معلی جواهر آگین میگردداند

از جواهر خاصه شگرف تسبیحی است شگفت افزا مشتمل بر پیچ

لعل و سی مروارید که قیمت آن هشت لک روپیه است - از جنس

لالی هرچه کلان وزن و تمام عیار است داخل سرپیچ می شود - و آنچه

از آن بر می آید درین تسبیح منظوم میگردد - و رای آن دو تسبیحی

است از لالی آبدار شاهوار غلطان مشتمل بر صد و بیست و پنج دانه که

مابین هر دو دانه یا قوتی است رنگین - قیمت این دو تسبیح بیست

لک روپیه مقرر گشته - وزن هر یکی از دانه های میان این تسبیح

می و دو رتبی است - و قیمت هر کدام چهل هزار روپیه - اگرچه

جمیع این نوادر روزگار ترتیب داده حضرت عرش آشیانی است

اما در ایام دولت حضرت جنت مکانی و عهد خلافت مهد اعلی

حضرت خاقانی ظل سبحانی هرچه از جنس مروارید گزیده بجواهر

خانه والا آمده و شایستگی انتظام داشت - درین اشیا داخل

شده غایتا در زمان حضرت جنت مکانی نسبت بسابق فی الجمله

به شده بود - و امروز که ببرکت این دولت عالم آرا جهان زیب

که قیمت آن چهل هزار روپيه شد پسندیده داخل سرپيچ نمیدانی که روزهای جشن بر سر خورشید انهر می بندند گردانند - این سرپيچ گرانبایه انجم افروز که به بی مثلي ضرب المثل است مشتمل است بر پنج قطعه لعل بزرگ و بدست و چار دانه مروارید سترگ - وزن لعل میانگی دوازده تانگ است هر تانگی بیست و چهار رتبی جواهری از مثقال - ۵ رتبی کمتر - چه مثقال بیست و هفت رتبی است - اگرچه قیمت این گوهر بی همنا در سمرقار پادشاهی دو لک روپيه است لیکن درین هنگام بجهت انتظام که بمیان عطا و انضال و بذل و نوال خدیو اقبال بهار مکنیت و جابه و رابع ثروت و دستگاه است اگر بازرگانی چنین لعلی بیارند پادشاه زادهای کامکار نامدار بل نوکینان والا مقدار بچهار لک روپيه هم خریده پیشکش می نمایند چه زر بدوات خاقان جهان فراوان و چنین تحفه بی مانند نایاب - هر چند در جواهر خانه خاصه لعلی چند در وزن ازین افزون است چنانچه لعلی که خدیو عالم بدو لک روپيه اتباع فرموده یازدهم شوال سنه هزار و بیست و شش هجری که پس از نخستین فتح دکن سعادت اندوز ملازمت حضرت جنیت مکانی گشتند پیشکش آن حضرت نموده اند - و در وزن از همه لعل های سرکار والا زاید است یک و نیم برا بر این است - اما هیچ یکی باین کامل عیاری نیست - در جواهر چهار چیز می باید یکی رنگ مثلا رنگ لعل باید آنچنان باشد که نه سرخیش مایل بسیاهی بود و نه بگل شقتالو که آن را سیر رنگ نامند - و این را کم رنگ - دوم شفافی و بی جرمی - سیوم خوش اندامی -

سليمان شكوه نخستين فرزند مهين پور خلافت و محمد سلطان اولين خلف پادشاهزاده والا مقدار محمد اورنگ زيب بهادر فيل سرخمت فرمودند - حكيم محمد دارك را بعنايت، خنجر طلاي ميناكار و اسپ با زين مطلا مغنخر گردانيدند *

بيست و يكم [رمضان] مير ابراهيم صفدر خاني كه يك لك روپيه از سركار والا برسم خيرات بمحتاجان و مستحقان حرمين گريهين رسانيده از راه بصره مراجعت نموده بود - بدولت آستان بوس رسيد - و بخلعت و غزوفعي منصب و خدمت داروغگي قور خانه سر بلند گرديد - چون سلوك نا شايسته نذر محمد خان با اسم قلبي خان مهين برادر خودش در حيني كه ايالت توران به نذر محمد خان باز گذاشته عزيمت دريافت سعادت زيارت حرمين مديغين نموده بود و گرفتن آن بي مروت هرچه خان در مدت حكومت براي زان اين سفر دور و خرچ اين راه دراز اندوخته و راهي شدن خان در كمال ناكامي و بي سرانجامي بمسامع حقايق مجامع رسيده بود - چنانچه بتفصيل نكاشته آمد - خديو افضال هنگام راهي شدن مير مسطور حكم فرموده بودند كه يك لك روپيه بخان مذكور برساند - از انجا كه خان پيش از رسيدن مير مزبور در مدينه منوره در گذشت مير ازان مبلغ يكدانه مرورابد امرودي بوزن چهل و سه سرخ جواهر از علي پاشا حاكم لبحنا كه برهنه موني توفيق بمجاورت حرمين شريفين سعادت اندوز دين و ديني است بمبلغ سي هزار روپيه و چند اسپ عربي خريده بود درين هنگام كه ادارات دولت زمين بوس نمود بنظر اقدس در آرد - مرورابد را

گرامی مولود خجسته طالع را به سپهر شکوه موعوم گردانیدند - و
برای سرانجام مواد جشن دو لک روپیه بهمین پور خلافت
عنایت شد *

شب پانزدهم [شعبان] ده هزار روپیه مقرر به فیاز مندان
رسید - چون برای بعضی مصالح ملکی حکم طلب خاندوران بهادر
نصرت جنگ شرف صدور یافته بود شانزدهم فرمان قضا توان بنام
راجه جیسنگه گرامت ارمال یافت - که از وطن بدکن رفته تا
رسیدن خاندوران بهادر نصرت جنگ بمحافظت آن ملک بپردازد *

بیستم [شعبان] دولت خان ولد الف خان بعنایت خلعت
و باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار
و به تیولدارنجی ناگور نوازش یافته مرخص شد - شیر محمد امین
هروی محبت - تورانی منشاء - که در سفر حجاز از رفقای امام قلی
خان دالی توران بود - و بعد از رحلت خان در طیبه طیبه از راه
سورت به برهانپور آمده ملازم گوهر اکلیل دولت پادشاهزاده محمد
اورنگ زیب بهادر شده شرف استلام سده سینه اندوخت - و در
سلک بندرگان درگاه منتظم گشته بمرحمت خلعت و منصب
پانصدی ذات و پنجاه سوار و انعام چار هزار روپیه شربلند گش

بیست و چهارم [شعبان] راجه بیتله داس از وطن و شاه
خان از دکن آمده دولت ملازمت اندوختند *

سوم رمضان شش فیل که شایسته خان از آله داد بر
ارسال داشته بود بنظر اشرف در آمد *

دوازدهم [رمضان] بهریکی از سرو جویدیا
د - و این
حوض اندامی -

بعنايت خلعت و اسپ با زين نقره سر بلند گشته بوطن مرخص گردید - کليان جهالا را که پيش ازين بچند روز عرضه داشت رانا جگت سنگه بدرگاه جهان پناه آورده بود - و حقيقتش در رجب سال هفتم از دور اول نکاشته آمد - بعنايت خلعت و سپر و شمشير يزاق طلاي ميذا کار و اسپ با زين نقره و فيل نوازش نموده رخصت انصراف دادند - و برانا خلعت خاصه و کمر مرصع و دو اسپ از طويله خاصه با زين طلا و مطلا عنایت فرموده مصحوب او فرستادند *

دهم [شعبان] گوردهن راتهور را که از راجپوتان مقرري کار کرده راجه گجسنگه است بخدمت حراست قلعه آسیر از تغير سيورام کور و عنایت خلعت و اسپ سر بلند گردانیده رخصت فرمودند - شيخ احمد شهيدی که درين نزديکی داخل بندگان آستان جاه و جلال گشته بود بانعام دو هزار روپيه سر برافراخت *

ولادت با سعادت قره باصره دولت سلطان

سمهر شکوه

مفضل بي عوض و منعم بي غرض بعد انقضای نه ساعت نجومی شب پنجشنبه يازدهم اين ماه [شعبان] مهين گوهر بحر اقبال را از دختر پاک گوهر سلطان پرويز پسرى نيك اختر کرامت فرمود - آواي کوس شادمانی در گزند نطق فلک پيچيد و صدای تهنييت بدور و نزديک رسيد - پادشاهزاده بخت بيدار هزار مهر نذر گذرانیده - التماس نام نمودند - اعلمی حضرت اين

خان مذکور جدائی گزیده روزی امید باین سده سندی نهاده بود سعادت تقبیل عقبه فلک رتبه دریافته بخلعت و انعام سه هزار روپیه سر بر افراخت - و داخل بندگان درگاه فلک جاده گردید *

هفدهم [رجب] الله ویردی خان که منصب و جاگیرش بر طرف گشته بود بخلعت و منصب پنج هزار دین و پنج هزار سوار که سابقا داشته و جاگیر داری ایلیچپور که حاکم نشین برار است و تیواداری برخی از مضافات آن و مرحمت اسپ بازن مطلا مفتخر گشته دستوری یافت - حقیقت خان از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار برنواخته آمد *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر لیلۃ المعراج در حضور اقدس باهل استحقاق تقسیم یافت - سیام سنگه واد کرمسی راتپور باضاده پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار مباہی گشت - نرسنگداس ولد دوارکا داس بقلعہ داری کاریل که بهترین قلاع ولایت برار است و به بلندی و استحکام شهرت تمام دارد - و ابوالبقا ولد شریف خان بخدمت حرمت کالذہ که بر قلعه کوهی در کمال رفعت و متانت است - و درین دوات خدا داد کشایش یافته - سر بلند گشتند *

چهارم شعبان پیدشکس اعظم خان از جواهر و مرمع آلات واقمشه نغیده که قریب یک لک روپیه قیمت داشت از نظر اشرف گذشت بحیات خان ماده فیل عنایت شد *

هشتم [شعبان] بهمن پور خلافت فیل از حلقه خاصه رتن نام بایراق نقره و ماده فیل مرحمت فرمودند - زو ستر سال

چهاردهم [جمادى الثانيه] خاقان كيوان مكن از منزل
 مهين پادشاهزاده بخت بيدار بدولتخانه معلنى تشریف فرمودند -
 بهمنيار ولد آصف خان خانخانان سپه سالار از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدي دريست سوار و خواجه ابوالبقا برادر زاده عبد الله
 خان بهادر فيروز جنگ بخلعت و خطاب افتخار خان - و خدمت
 توزك بجای مير خان و عصای مرمع - و رحمت خان از اصل و
 اضافه بمنصب هزارى صد و پنجاه سوار مياهي گشتند *
 بيست و سيوم [جمادى الثانيه] احمد خان نيازى باضافه
 پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدي دو هزار و پانصد سوار
 و بعنايت فقاره بلند آوازه گرديد - و بهر يکى از عمرآقاى رومى و
 خواجه عبد الرحيم هزار روپيه مرحمت شد *

بيست و پنجم [جمادى الثانيه] از وقايع ملتان بعرض مقدس
 رسيد که بر مبارز خان روهيله جاگيردار ديپالپور و نواحى آن خانه
 فرود آمد - و او رهگرای آخرت گشت *
 دوم رجب مير شمس فوجدار پتن گجرات بعطاء نقاره مفتخر
 گرديد - يحيى ولد سيف خان بمرحمت ماده فيل بلند پايگى
 يافت - به ابوالونا ولد تاتار خان که طنبور بروش فارسى و هندوستانی
 نيك ميب نواز و بدین سبب بخدمت داروغگى اهل نغمه سرانراز
 است دو هزار روپيه انعام شد *

چهاردهم [رجب] عنايت الله ولد ميرزا عيسى صوبه دار
 گجرات بعنايت علم عز افتخار اندوخت - حسن بيگ رفيع منشى
 نذر محمد خان که بآرزوى بندگى اين دولت آسمان صولت از

آغاز سال

خجسته فال هشتم از دور دوم جلوس مقدس

اورنگ آرای جهانبانی حضرت

صاحبقران ثانی

المِنَّةُ لِلَّهِ كَهَفْتَمِ مَالِ دَوْمِ دَوْرِ كِه بِحَكْمِ * بَيْتِ *

شَخْصِ الْاَنَامِ اِلَى جِمَالِكِ فَاسْتَعِذْ * مِنْ شَرِّ اَعْيُنِهِمْ بَعِيْبِ وَاحِدِ

برای دفع چشم زخم روزگار غدار بر بعضی مکاره که خاتمه مکروهات بار

مشمول بود باختتام رسید - و روز جمعه غره جمادی الثانیه سنه هزار

و پنجاه و چار مطابق چاردهم اسرداد هشتم سال این دور به هزاران

فرخی و شادمانی و فراوان خجستگی و کامرانی آغاز شد - درین

تاریخ اصالتهان را بخلفت خاصه بر فواخته میر بخشی ساختند - و

خلیل الله خان را بمرحمت خلعت و باضاوه پانصدی ذات بمنصب

سه هزاری دو هزار سوار سر بر افراخته بخشی دوم گردنیدند -

مراد کام ندیره میرزا رستم مغوی از تغیر خلیل الله خان بخدومت

قوش بیگی سوار از گردید - ارجن از اصل و اضافه بمنصب هزاری

پانصد سوار نوازش یافت *

دوم [جمادی الثانیه] منصب گوپال سنگه ولد راجه منورپ

از اصل و اضافه هزاری ذات و هزار سوار مقرر شد *

عدالت حکم میفرمایید که هیچکس میزاحم شما نگردد. و نیاج خود است درین که با اهل و عیال و اسباب و اموال به ساکنین و مغازل خود بر گردید. و چون ظاهر شد که بر جهالت و ضلالت استبداد دارند فرمان شد که سید خانجهان با مردم جلو و رشید خان انصاری که نوبت کیشک ایدان بود آن مقامیر را بسان سردار بی هنجار را گرای نیدستی گردانند. چون غزاة استم بجائی که کفره فبیره فراهم آمده بودند رفتند آن گروه سدیزه بزود آب ناگوار شمشیر را ساء السیوة دانسته با رماح و سیوف بجنگ پیش آمدند. و قاتلری از توانائی و رمقی از زندگانی داشتند تلاش و پرخاش نمودند. انجام کار همگی بابلو و بها و سنگه بشعله تیغ آبدار خاکستر گشتند. از مردم جلو سید عبدالرسول باره که جوان مردانه بود و از سایر همراهان پیش دستی نموده با سید غلام محمد ولد سید مسی الدین برادر خود و پنج تن دیگر از برادران و خویشان پیاده شده هنگامه آویز گرم گردانیده بود. با رفقا ره گرای شهادت گشت. پادشاه مهر گستر باز ماندگای جان باختگان را بعنایتی در خور اختصاص بخشیدند. و محمد مراد ولد صلابت خان را که چهار ساله بود بمنصب پانصدی ذات و صد سوار و پسر میر خان را که بغایت خرد بود بمنصبی در خور سرافراز گردانیدند. و چار صدی ذات و صد سوار منصب سید عبد الرسول بر چار پسر کودک او و منصب غلام محمد که فرزند نداشت بر سید علی اکبر برادر خرد او مقرر فرمودند.

طلبیدند تا او را بمنزل برده مراسم ناگزیر بتقدیم رسانند - چون پانزده کس از خدمتگاران او رسیده بر حال او واقف گشتند دست بجمدهر و شمشیر کردند - ملوکچند کشته شد و میزخان زخمی گردید - و شب دیگر در گذشت - درین اثنا احدیان گرز بردار که بیرون دروازه به کیشک قیام داشتند به تیغ خون آشام آن مخاذیل را ره گرای جهنم گردانیدند - و از گرز برداران شش کس مقتول و شش تن مجروح گشتند - و چون این جسارت پرخسارت بیشتر باعث گرانی خاطر مهر ناظر گردید از مردم امر سنگه هرکه فی الجملة عقلي داشت شباشب راه وطن پیش گرفت - و جمعی از نوکران شوزش کار شوریده روزگار او قرار دادند که بر خانه ارجن که بمحاطه امر سنگه نزدیک بود رفته او را بکشند - و ازان روکه این گروه اجل هژوه برای پرخاش بهانه میجویند بلوی راتهور که نوکر معتبر امر سنگه بود و بهار سنگه راتهور که ملازم پدر او بود و ثانی الحال هر دو در سلک بندهای درگاه انتظام یافته بودند به همین که خانه اینان نزدیک آنجماعه بود درین اندیشه نا پسندیده انباز آن شقاوت منشان گشته دل بر مرگ نهادند - پس ازان که این معنی معروض ملتزمان بساط تقرب گشت از عطوفت جبلتی و رزانت فطری جائی که قهر بادشاهه بایستی کار فرمود - بر نادانگی و گمراهی این گروه ضلالت پیشه بخشوده بیکمی از دولت اندوزان حضور فرمودند - که باین سفها از راه نصیحت بگویند که امر سنگه و هرکه درین جرم خطیر شریک او بود بجزا رسید - شما که مصدر گناهی نگشته اید چرا بی باعث خان و مان خود را خراب میکنید بمقتضای

برای وقوع این کار نابایسته هرچند موجبی تفحص فرمودند جز دوام ارتکاب مسکرات سودا و گشتن بیماری چند روزه علاوه آن امیری دیگر بظهور نه پیوست - و می تواند بود که سبب این سرگذشت آن باشد که چون حدود ناگور که تپول امر سنگه بود و بیکانیر وطن و جاگیر راو کرن واد راو سور بهم پیوسته است - میان نوکران امر سنگه که در درگاه فلک جاه بود و متعلقان راو کرن که در صوبه دکن بوده بر حدود مواضع و اراضی جاگیر کار از گفتار به پیگار کشیده بود - و از آنجا که مردم راو کرن تغنگ بسیار داشتند جمعی از راجپوتان کار آمدنی امر سنگه را مقتول گردانیدند - و امر سنگه بعد از آگاهی بکسان خود نکشته بود که باز جمعیت نموده بیجنگ نوکران راو کرن بروند - و او پس از شنفتن این معنی بصلابت خان نوشته - که تا پیدان امر سنگه یادی جدال و قتال گشتند و گذشت آنچه گذشت - اکنون باز مردم خود را گفته که فراهم آمده شورش افزا شوند - انقطاع این مخاصمت بی آنکه بعرض حجاب عتبه فلک رتبه رسانیده امینی یوای تشخیص حدود بگیرند صورت پذیر نیست - و صلابت خان مطلب او را بعرض رسانیده امین گرفته بود - دور نیست که امر سنگه درین وقت که سر شوریده اش ممکن سودا بود - و دل رمیده اش ممکن کینه بی جا این معنی بر حمایت صلابت خان محمول نموده برین کار ناسزا جرات کرده باشد - بعد از سقوط این سانشه ناشایسته بحکم اشرف میرخان میرتوزک و ملوک چند مشرف درلخانه خاص جسد امر سنگه را پدش دهلیر بیرون خلوت خانه گذاشته مردمش را

طلبیدند تا او را بمنزل برده مراسم ناگزیر بتقدیم رسانند - چون
پانزده کس از خدمتگاران او رسیده بر حال او واقف گشتند دست
بچمدهر و شمشیر کردند - ملوکچند کشته شد و میرخان زخمی
گردید - و شب دیگر در گذشت - درین اثنا احدیان گرز بردار که
بیزون دروازه به کیشک قیام داشتند به تیغ خون آشام آن مخاذیل
را ره گرای جهنم گردانیدند - و از گرز برداران شش کس مقتول
و شش تن مجروح گشتند - و چون این جسارت پر خسارت پیشتر
باعث گرانی خاطر مهر ناظر گردید از مردم امر سنگه هرکه فی الجمله
عقلی داشت شبشب راه وطن پیش گرفت - و جمعی از
نوکران شورش کار شوریده روزگار او قرار دادند که بر خانه ارجن که
بمحاطه امر سنگه نزدیک بود رفته او را بکشند - و ازان روکه این
گروه اجل پزوه برای برخاش بهانه میجویند بلوی راتهور که نوکر
معتبر امر سنگه بود و بهار سنگه راتهور که ملازم پدر او بود و ثانی
الجال هر دو در سلک بندهای درگاه انتظام یافته بودند به همین
خانه اینان نزدیک آنجماعه بود درین اندیشه نا پسندیده انباز
اوت منشان گشته دل بر مرگ نهادند - پس ازان که این
روض ملتزمان بساط تقرب گشت از عطوفت جبلتی
رحی جایی که قهر بادشانه بایستی کار فرمود : بر نادانی
این گروه ضلالت پیشه بخشوده بیکی از دولت اندوزان
دند - که باین سفها از راه نصیحت بگویند که امر سنگه و
ن جرم خطیر شریک او بود بجزا رسید - شما که مصدر گناهی
ید چرا بی باعث خان و مان خود را خراب میکنید بمقتضای

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

برای وقوع این کار نابایسته هرچند موجبی تخصص فرمودند جز
دوام ارتکاب مسکرات مولد سودا و گشتن بیماری چند روزه علاوه
آن امری دیگر بظهور نه پیوست - و می تواند بود که سبب این
سرگذشت آن باشد که چون حدود ناگور که تیول امر سنگه بود و
بیکانیر وطن و جاگیر راو کرن ولد راو سوز بهم پیوسته است - میان
نوکران امر سنگه که در درگاه فلک جاه بود و متعلقان راو کرن که
در صوبه دکن بوده بر حدود مواضع و اراضی جاگیر کار از گفتار
به پیگار کشیده بود - و از آنجا که مردم راو کرن تفنگ بسیار داشتند
جمعی از راجپوتان کار آمدنی امر سنگه را مقتول گردانیدند - و امر
سنگه بعد از آگاهی بکسان خود نکاشته بود که باز جمعیت نموده
بجنگ نوکران راو کرن بروند - و از پس از شنفتن این معنی
بصلابت خان نوشته - که تابیدان امر سنگه یادی جدال و قتال
گشتند و گذشت آنچه گذشت - اکنون باز مردم خود را گفته که فراهم
آمده شورش افزا شوند - انقطاع این مخالفت بی آنکه بعرض
حجاب عتبه فلک رتبه رسانیده امینی بواهی تشخیص حدود
بگیرند صورت پذیر نیست - و صلابت خان مطلب او را بعرض
رسانیده امین گرفته بود - دور نیست که امر سنگه درین وقت که سر
شوریده اش مسکن سودا بود - و دل رمیده اش مکن کینه بی جا
این معنی بر حمایت صلابت خان محمول نموده برین کار ناسزا
جرات کرده باشد - بعد از سنوح این سانحه ناشایسته بحکم اشرف
میر خان میر توزک و ملوک چند مشرف در لخانه خاص جسد
امر سنگه را پیش دهلیز بیرون خلوت خانه گذاشته مردمش را

[illegible]

۱۰۴۸ - (۳۸۳) سال هجری

برای وقوع این کار نابایسته هرچند موجبی تفحص فرمودند جز
 دوام ارتکاب مسکرات مولد سودا و گشتن بیماری چند روزه علاوه
 آن امری دیگر بظهور نه پیوست - و می تواند بود که سبب این
 سرگذشت آن باشد که چون حدود ناگور که تیول امر سنگه بود و
 بیکانیر وطن و جاگیر راو کرن ولد راو سور بهم پیوسته است - میان
 نوکران امر سنگه که در درگاه فلک جاه بود و متعلقان راو کرن که
 در صوبه دکن بوده بر حدود مواضع و اراضی جاگیر کار از گفتار
 به پیگار کشیده بود - و از آنجا که مردم راو کرن تغنگ بسیار داشتند
 جمعی از راجپوتان کار آمدنی امر سنگه را مقتول گردانیدند - و امر
 سنگه بعد از آگاهی بکسان خود نکشته بود که باز جمعیت نموده
 بجنگ نوکران راو کرن بروند - و او پس از شنفتن این معنی
 بصلابت خان نوشته - که تابینان امر سنگه یادی جدال و قتال
 گشتند و گذشت آنچه گذشت - اکنون باز مردم خود را گفته که فراهم
 آمده شورش افزا شوند - انقطاع این مخاصمت بی آنکه بعرض
 حجاب عتبه فلک رتبه رسانیده امینی بوابی تشخیص حدود
 بگیرند صورت پذیر نیست - و صلابت خان مطلب او را بعرض
 رسانیده امین گرفته بود - دور نیست که امر سنگه درین وقت که سر
 شوریده اش مسکن سودا بود - و دل رمیده اش مکن کینه بی جا
 این معنی بر حمایت صلابت خان محمول نموده برین کار ناسزا
 جرات کرده باشد - بعد از سنج این سانحه ناشایسته بحکم اشرف
 میر خان میر توزک و ملوک چند مشرف درلخانه خاص جسد
 امر سنگه را پیش دهلیز بیرون خلوت خانه گذاشته مردمش را

۱۰۰۰ سال
 (۳۷۱)
 هجری سال

بيست و پنجم با آن محتجبه حجاب رفعت بمنزل مهين كوكب
فلک خلافت كه بر ساحل دريای جون سر بر افراخته است تشریف
بردند - و چندی در انجا توقف فرمودند *

سلخ ماه [جمادي الاولى] ذو الفقار خان را از اصل و اضافه
بمنصب دو هزارى ذات و هزار و پانصد سوار پانصد سوار دو اسبه
سه اسبه بر نواختند - و برگشته بهوج پور از توابع صوبه بهار در
قبول او مرحمت نموده بد انصوب رخصت فرمودند *

از سوانح كه در اواخر اين سال بروى كار آمد
كشتن را و امر سنگه پسر راجه گجسنگه است
صلايت خان ميربخشى را وكشته شدن آن
نكو هیده كرده

تفصيل اين ماجرای غرابت تنها آنكه امر سنگه كه بعلمت
بیماری روزی چند از دولت استلام عتبه والا محروم شده بود آخر
روز پنجشنبه سلخ جمادي الاولى بدرگاه فلک اشتباه رسید - صلايت
خان او را در خلوت خانه منزل مهين پادشاهزاده بخت بيدار كه
اعلى حضرت بسبي كه نگارش يافت در انجا تشریف داشتند
بشرف زمين بوس رسانيد - راو در صف دست چپ بجای خود
رفته استناد - صلايت خان كه در طرف راست اورنگ همدرد آهنگ
استاده بود در اثنای آنكه بعد از ادای نماز شام پادشاه دين پناه
بشرف زمين پيكی از نوئينان نامدار اشتغال داشتند برای مهمي
از نماز اينوان پاكبان آمده نزد شمعدان چار شاخه بايكی سرگرم سخن

بالله و بزرگي جان عبادت شد - قلعه داري دائره بيشتر از پاره

* موقوفه گزيده

بستم [خواتين الاولي] حاجي محمد زمان و دو کس ديگر

از بزرگان اسلام عاني والي تيران که بعد از رحلت او از حرمين

مستقرين روي آمدند و در پناه پادشاه بستاند حرم خانان و

دائره شاد - و هر يك بستاند خدمت و هر سه با هم چاه هزار روزنه

* بوازي پائين

بستم [خواتين الاولي] عذرا و هرات از بستاند

دکري بخوازي سرکار بکانه و بستاند هزار و بستاند

* هزار هشتاد و سوار سه اسبه سوار بستاند

بستم [خواتين الاولي] چون بمرقس مقدمه بستم

- که بمرقس بستم و بستم [خواتين الاولي] بستم

که بمرقس بستم و بستم [خواتين الاولي] بستم

که بمرقس بستم و بستم [خواتين الاولي] بستم

که بمرقس بستم و بستم [خواتين الاولي] بستم

که بمرقس بستم و بستم [خواتين الاولي] بستم

که بمرقس بستم و بستم [خواتين الاولي] بستم

که بمرقس بستم و بستم [خواتين الاولي] بستم

که بمرقس بستم و بستم [خواتين الاولي] بستم

که بمرقس بستم و بستم [خواتين الاولي] بستم

که بمرقس بستم و بستم [خواتين الاولي] بستم

که بمرقس بستم و بستم [خواتين الاولي] بستم

شایسته خان دواسپه سه اسپه مقرر نموده او را بمنصب پنج هزارى
پنج هزار سوار چهار هزار سوار دواسپه سه اسپه بر نواختند - و بعنايت
خلعت و اسپ از طويله خاصه با يراق طلا سر افراز ساخته دستورجى
معاودت به الهاباد بخشيدند - بجلال الدين محمود بدخشي دروازي
هزار روپيه انعام شد *

چهارم جمادى الاولى سيد جعفر خلف الصدق صدر الصدور
سيد جلال كه پيش ازين بچند روز از احمد آباد آمده شرف افزود
ملازمت گشته بود - بمرحمت خلعت و فيل و انعام سه هزار روپيه
مقتخر گشته رخصت گجرات يافت *

پنجم [جمادى الاولى] سردار خان را بنظم صوبه مالوه و عنايت
خلعت و جمدهر مرصع و باضافه هزارى ذات بمنصب چار هزارى
سه هزار سوار سر بر افراختند *

ششم [جمادى الاولى] چون بعرض اشرف رسيد كه شهيدار
خان حارس قلعه جنير از جهان فاني رحلت نمود - سزاوار خان ولد
لشكر خان تيولد از چنديرى را بمرحمت خلعت نوازش نموده بنگهبانى
جنير رخصت فرمودند *

شانزدهم [جمادى الاولى] الله ويردى خان كه بتغير منصب
و جاگير تاديب يافته بود چنانچه نكاشته شد بقرعه درخواست
مهمين پادشاهزاده بخت بيدار تقصير از يعفو مقرر گرديد - و
حسب الحكم از دار الملك دهاي بدرگاه كيوان جاه آمده شرف
كورنش دريافت - پيشكش پردل خان شصت اسپ - و پيشكش
ذوالقدر خان هزاره اسپ بنظر اقدس در آمد - ازين امپان ده اسپ

ذات و نه هزار سوار سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه سر بر افراخت -
 و زاهد خان را بعنایت خلعت و باضافه پانصدی دویست سوار
 یمنصب دو هزار دویست سوار نوازش فرموده قراول بیگی
 ساختند - محمد ناصر ملازم قطب الملک بمرحمت خلعت و اسب
 با زین نقره و هشت هزار روپیه نقد سر بلند گشته رخصت گماخته
 یافت - و بهمهراں او هزار روپیه عطا فرمودند - و بقطب الملک
 خلعت خاصه و کمره مرصع پیدش بها عنایت نموده مصحوب او فرستادند
 هر یکی از میر افضل رضوی و میر ابراهیم بعنایت هزار روپیه کام
 اندوز گردید - بارباب طرب زر مقرر انعام شد *

غره ربیع الثانی پیشکش راجه جیسهنگه یک فیل بنظر اقدس
 درآمد - چون از مجالست برخی بی دانشان خرد تباہ و نابخردان
 نظر کوتاه پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بران شدند که دست
 از مواد دولت باز کشیده بگوشه نشینی و زاویه گزینی در سازند -
 و لختی امور که مرضی مزاج اقدس نبود ارتکاب نمودند - اعلی
 حضرت بقصد تخریب و تادیب بل ترشیع و تهنیب چندی ازان
 والا گهر نظر عاطفت باز داشته بتغییر منصب و جاگیر و عزل از
 خدمت نظم کل دکن که خدمتی است عظیم تنبیه فرموده خدمت
 مذکور از تغیر آن قره باصره بجهانبانی بخان دوران بهادر نصرت جنگ
 که به تدریج مهام مالوه می پرداخت تفریض نمودند - و خان
 مذکور را بعنایت خلعت خاصه و از اصل و اضافه بمنصب هفت
 هزار ذات و هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه و بعتاء
 یک کرور دام از محال آن صوبه بطریق انعام سر افراز گردانیدند -

نصرت جنگ صورت واقعه معروض داشته دو توپ کلان و جمعی از
 بندهای درگاه برسم کوسک التماس نمود - بعد از معروض شدن
 حقیقت فرمان شد که دو توپ بزرگ از دارالخلافه اکبر آباد نزد
 خان مذکور بفرستند - و بحکم اقدس رشید خان انصاری و جمعی
 دیگر از بندهای درگاه از برهانپور - و راجه پهار سنگه بندیده از جاگیر
 و پرتیوراج راتپور از رام پور - و جانشینار خان از مند سور - بسرعت
 هرچه تمامتر هنگام کار بکوسک رسیدند - و صبح یکشنبه نوزدهم
 ذی الحجه دلیران جانباز از ملچار برابر دیواری که مقامیران روی
 خندق ساخته عقب آن تغنگ می انداختند برآمدند - و به پیش
 بردن خاک ریز و فزونی تردد و آدیز آن دیوار از دست شقاوت منشان
 ادبار آثار بر آورده طبقه پائین را مقتوح گردانیدند - پس از چندی
 آن دو توپ قلعه کوب رسید - و بصدا رعد آوای آن دو شعبان حصار
 ادبار رخنه در اساس توانائی و شکیبائی این باطل ستیزان افتاد
 و از برافروختن دمدنها در برابر بروج و خالی شدن تالابهای فراز
 قلعه از آب عنان تثبیت و تصبر از دست دادند - و مازوی گوند از
 کثرت یاس و یاس ذریع برانگیخته زینهار گشت - و اواخر محرم
 [سنه ۱۰۵۴] بدیدن خان دوران بهادر نصرت جنگ آمد - روز
 دیگر خان نصرت جنگ با دیگر بندهای درگاه بالایی قلعه که در
 نهایت رفعت است برآمده برج و باره آنرا بنظر در آورد - و محمد
 صلاح برادر خود را با پانصد سوار و هفتصد پیاده تغنگچی پیاسبانی
 گذاشته کیفیت واقعه عرضه داشت نمود *

۱۳۳۳

کشایش قلعه کنور بتدبیرات صائبه خان

دوران بهادر نصرت جنگ

چون سنکرام گوند زمیندار قلعه کنور که از استقامت بر شاه راه بندگی و فرمان پذیری محفوف عنایات پادشاهی بود رخت حیات بربست - و غلام او ماری گوند که از قبل او بحراست قلعه می برداخت بهویت پسر او را از تصرف باز داشته ضبط معاملات مرزبانی از پیش خود گرفت - و قلیلی بخرج آن پسر که هنوز مراهق نگشته بود می داد - و باستظهار جمعی فساد کار شوریده روزگار و استحکام معادل و مساکن سر از مطاوعت برتافته راه فرمان برداری و مال گذاری چنانچه باید نمی پیمود - و رعایای بعضی محال جاگیر صوبه دار که بحدود کنور پیوسته بود نیز به پشت گرمی آن معاهیر در اداء مال واجب تعلل نمی ورزیدند - بنابراین خان نصرت جنگ اواخر محرم سنه ماضیه تا بیدان خود و کومکیان صوبه مالوه و لختی زمینداران از قلعه رایسین که اقامت گاه او بود راهی گردید - و در محال مرزبانان آن مخاذیل در آمده روزی چند فرزکش نمود - و جمعی را بقطع جنگل که سبل و مسالک بر مترددین تنگ کرده بود و تفتیح راه برگماشت - و در مکان های مخوف تپانها نشانده - و مردم کار دیده رزم ورزیده برای حراست و آگهی معین ساخته - بجمعیت خاطر روانه پیش گردید - و شانزدهم صفر سال گذشته به کتل کنور رسیده نزدیک پنجهزار پیاده گوند و هشتصد هشتصد تغنگچی را که مناکیب برای ضبط سر کتل

مقام خرابی او شده - و او برهنمونگی اختر مسعود روزگار محمود
 بقصد تلذیم سده سدره رفعت که مشعر کعبه اقبال است و منهل
 قوافل آمال از ایران براه بصره روانه گشته بود - بیستم روز این
 داهیه بشرف ادراک دولت ملازمت فایز گردید - و بمرحمت
 خلعت و انعام بیست هزار روپیه و منصب هزار و پانصدی ذات
 و دو صد سوار سر بلند گردیده در ازاله برخی امراض که در اثناء
 الم جراحات رو نمود معالجات صایبه بتقدیم رسانیده و از انجمله
 امراض شدیده که درین چهار ماه مخوف بهم رسیده تب
 دایمی و نوبه را بخوراندن ادویه بارده از قسم کافور و ترشیدها -
 وضعف قلب را بماء اللحم علاج کرد - ناگهان لذت طبع و اندفاع
 خون که موجب فراوانی اندوه خاطر مهرناظر گردید روی نمود -
 چون حکیم در قبض آن بجهت توهم عروض مرض دیگر
 توقف کرد - معروض داشت که یکبارگی قبض نیکو نیست بتدریج
 علاج کرده خواهد شد - و حکیم موافقا بوسیله بعضی بعرض ملکه
 زمان رسانید که مداوای این اسهال بسهولت می توانم نمود -
 و مالکه دوران بعرض ارفع رسانیدند - و خواهش ایشان در علاج
 حکیم مذکور بر خاطر مهرناظر پرتو افگند - اعلی حضرت نظر بضعف
 و اضطراب بیمار او را بمعالجه مامور گردانیدند - او بتانی بعلاج
 پرداخت و آخر کار بخوراندن زیاده علاج نمود - اتفاقا بجهت
 احتباس ماده سوء القذیه و آثار روز بر اطراف چشم و پشت پا
 که سنوح آن با وجود جراحات خاطر اقدس را فکزان تر ساخت -
 پدید آمد - خدیو مهربان علاج آن را بحکیم محمد داؤد مقرر فرمودند

[illegible]

سند حاصل کنند . و باین مضمون مذاشیر قضا تأیید بنظام جمیع
 صوابعات بشرف صدور رسیده - و ازین رو تذبذب و تشتت عظیم
 بکار این جماعه آشفته روزگار راه یافته بود - درینوقت یولیخ قضا نفاذ
 بکرامت صدور پیوست - که آنجه از محصول مدد معاش و وجوه
 وظایف موقوف شده باشد بتصرف این گروه باز گذارند - و بعد
 ازین جای ثالث نگاه ندارند - و سکنه دار الخلافه و حوالی آن بصدر
 الصدور رجوع نموده تصحیح بگیرند - و در صوابعات دیگر هر که
 بموجب فرمان والا شان حضرت عرش آشیانی باه مثال لازم الامثال
 حضرت جنت مکانی با منشور لامع النور این دولت خداداد
 متصرف باشد صدور جزو بصلاح ناظران مهمات آنجا تصحیح اسناد
 او و تحقیق فوت و فرار و قبض و تصرف و آنکه سپاهی و اهل حرفه
 نباشد نموده باراضی مدد معاش او مزاحمت نرسانند - و هر که
 رخت هستی بر بسته باشد و در فرمان قید مع فرزندان باشد اراضی
 او را بر اولاد مستحق او مقرر دارند - و بی قید مسطور باز یانت
 نمایند - و اگر استحقاق بظهور پیوندد حقیقت بدرگاه آسمان جاه
 معروض گردانند - و از کمال رافت علاج جسمانی را که ناگزیر
 نشاء تدبیر است همیشه مداوات روحانی ساختند - و همگی خدای
 دهن طبابت و جراحی چه جمعی که بمصور پیشگاه قوایم سریر
 جهانداري کام اندرز اند - و چه گروهی که از اطراف و اکناف
 قراهم آمده بودند شروع در روا نمودند - و اورنگ آرای تجرد و تعلق
 که پیشکاران تقدیر آسمانی همت بر انجام مرادات او مصروف
 دارند جمیع اموری که در صحت آن سرمایه عافیت زمین و زمان

۱۰۵۴۸۸۸ (۴۹۵)
 هجری سال
 هجری ۱۰۵۴۸۸۸ (۴۹۵)
 هجری ۱۰۵۴۸۸۸ (۴۹۵)

خود در مانندند - و تا آگاهی دیگر خدمتگاران و رسیدن آب ظهر آن استظهار ضعف و مساکین - و اضلاع هر دو طرف آن منبع سعادت - و هر دو سمت جود پیوست آن معدن خیرات محروق و مجروح شده بود - چون محبت و مهربانی اقدس بآن محتجبه حجاب عصمت چه از کثرت شمایل جلیله و خصایل نبلیه و عادات پسندیده و ملکات گزیده - و چه از فرمان برداری و رضا جوئی نسبت به جمیع فرزندان بختمند سعادت پیوند روز افزونست خدیو مهر گستر از حدوث این واقعه غم افزا بر خلاف طریقه مسلوکه فردای آن از مشکوی اقبال بر نیامدند - روز دیگر چون شرف آفتاب بود پس از دو پهر بدولتخانه خاص و عام تشریف فرموده پیش از یک گری توقف نه نمودند - هر چند بمقتضای بشریت درین نازل هایلله لختی عنان امطبار از دست رفت - لیکن دانش آموز دبستان ایزدی - رفیض اندوز مکتب بزمی - به پیشوائی خرد دور بین و رهنمائی رای صواب گزین - درین داهیة هوش ریاسه رشته تذبذب و تصبر بدست داشته همت بر معالجه بیماری و دلدهی و دلدارای آن نور حدقه جهاندار گماشتند - و نخست بمعالجات روحانیه پرداخته از انفاس متبرکه شب زنده داران بیدار دل - و زاویه گزینان پیوند گسل - و ادعیه و عزایم ارباب طهارت و تقی - و اصحاب نظافت و نقی - و انفتاح ابواب خیرات و مبرات - استشفاعا نمودند - چنانچه از روز نخستین تا سیوم روز هر روز پنجزار مهر و پنج هزار روپیه بمحتاجان تصدق فرمودند - و بدست و دوم مفرکه روز تولد آن مغفوت گزین از برکت نشاتین است فیروز

و هفت صد سوار از اصل و اضافه و بانعام ده هزار روپيه نوازش
يافت - الله ويردي بيگ که از ايران بارادۀ بندگان درگاه عرش
الستباه آمده بود بانعام چار هزار روپيه - و ميرزا بيگ چور
اقاسي که او نيز بقصد بندگان آستان جهان داري تازه از توران
رسيده بود بانعام سه هزار روپيه کامياب شدند - پايان اين رو
حضرت خاقاني باز دولت خانۀ سموگر را رشک افزای خلد برير
گردانيدند - درين ايام - دهگانه ده هزار روپيۀ مقرر بفقرا و مساکين
عطا فرمودند *

بازدهم [محرم] عبد الله پسر سعيد خان بهادر ظفر جنگ
بعنايت خلعت و منصب هزاری ذات و چار صد سوار از اصل
و اضافه سر بلند گشته - بقندهار نزد پدر دستوري يافت *

نوزدهم [محرم] از سموگر بدولت خانۀ دار الخلافه تشریف
درو از راني داشتند - درين روز رستم خان بعنايت خلعت
و اسب با ساز طلا سر عزت برافراخته بسنبهل مرخص شد - مرشد
قلي بخلعت و داروگي فيل خانه مفتخر گشت - بمقصود بيگ
علي دانشمندی سه هزار روپيه انعام شد *

بيست و دوم که روز وزن مهدين گوهر بحر خلافت بود آن والا
کهر را بطريق مقرر در دولت خانۀ خاص بحضور اشرف وزن نموده
مرصع کمر خامه عنايت فرمودند - حاجی عاشور بخلعت و ديواني
صوبۀ کشمير از تغير محمد قاسم قاضي زاده کره رودي و عنايت
اسب سرافرار گشته رخصت يافت *

بيست و پنجم [محرم] پيشکش اسلام خان از جواهر و مرصع

شده و عنقریب می‌رسد بکیفر کردار گرفتار خواهی گردید - او پاسخ داد که هر چند شایسته خان با لشکر بسیار پیاپی قلعه آمده فراوان جد و کوشش بکار برد بی آنکه او را به بندم بمصالحه و گرفتن پیشکش در ساخته مراجعت نمود - اکنون لوازم اطاعت و بندگی بجا آورده شمارا می‌بینم - اما چون از نیاگان من هر که بگری رسیده حصن مزبور در تصرف داشت هرگز به پتنه نرفته من برفتن پتنه عهد نمی‌توانم نمود - زبردست خان دیگر باره برگزارد که اگر سود کار خود می‌خواهی به پتنه رفته اعتقاد خان را به بین والا آماده هلاک باش - پس از ارسال رسل و رسائل پرتاب برگزارد که اگر چه توابع من برفتن پتنه راضی نیستند اما اگر بعهد و پیمان مرا مطمئن گردانید و در مقام ضرورت من نباشید همراه شما به پتنه رفته اعتقاد خان را می‌بینم - زبردست خان مطابق خواهش او عهد نمود - پرتاب نزد او آمد و فیلی برای او آورد و مجددا عهد گرفته برفتن پتنه مصمم گردید - زبردست خان از اعتقاد خان عهد نامه طلبیده او را رهگرای طمانینت ساخت - و بعبد الله نجم ثانی برنکاشت که چون پرتاب باطاعت در آمده هر جا رسانده باشید عنان باز کشید که درین نزدیکی معاودت نموده می‌شود *

و هفدهم رمضان با پرتاب از پلاصون راهی شده بیست و دوم در نواحی دیوکن بعبد الله نجم ثانی ملحق گشت - از دیوکن هردو باهم به پتنه رسیدند - پرتاب برای اعتقاد خان نیز فیلی آورد و قرارداد که یک لک روپیه برسم پیشکش پادشاهی بخزانة عامرة واصل سازد - و زبردست خان متکفل وصول آن شد - اعتقاد

۱۰۵۴ - ۱۰۵۵ (۳۵۹)
 هجری سال

عافیت گزینی ره گرای خدمت گذاری درگاه والا شدند بدلاسا و استمالت مطمئن ساخته چندی را که هوای تهر در سرداشتنه مقید گردانید - و مردم را بقطع جنگل و توسیع طریق پلاسون تعیین نموده خود بقریم حصن دیوکن و استحکام آن پرداخت *

یازدهم [شعبان] خان مزبور آگاهی یافت که تیج رای مدن سنگه تهرائی وکیل خود را با برخی از اعیان خویش و قریب ششصد سوار و هفت هزار پیاده بموضع باولی چیدون که پنج گروهی دیوکن جنوب رویه آن واقع است فرستاده و در فوج دیگر در بسمت مورده و کنده کسپیل نموده در تهیه پیکار است - و از مخدولانی که بباولی چیدون شتافته اند جمعی دو گروه باراده شیدی خون پیش آمده اند - بنابراین گروهی از دلیران نبرد آرا بمالش مقاهیر شقاوت گرا فرستاد - مبارزان لشکر فپروزی بدانجا رسیده چندی از فتنه پژوهان ضلالت نهاد را مقتول و مجروح گردانیدند - و باز ماندگان تیغ خون ریزه سپر فراز گشتند *

شانزدهم این ماه [شعبان] اعتقاد خان این ماجری شنیده عبد الله نجم ثانی بخشی صوبه بهار را که بالتماس خان مزبور حکم اقدس بتعین او صادر گشته بود با درباری برادر تیج رای و بسیاری از تابیدنان خود معین نمود - و مقرر ساخت که بزیر دست خان پیوسته باتفاق در انداختن بنیان فساد مخادیل مساعی منوره بتقدیم رسانند - و خود نیز آماده شد که هنگام احتیاج از عقب راهی گردد - و چون کاربردان قضا و قدر همواره تمشیت امور این دولت روز افزون فراپیش دارند - سیوم رمضان

غره مکرم [سنة ۱۰۵۴] میرزا محمد ارباب سمرقند که روز عید اضحی در نسیج پور از هجوم مردم آسیبی باورسیده بود شرف ملازمت دریافت - خدیو مهربان او را بانعام سه هزار روپیه سرافراز ساخته بسمرقند رخصت دادند - چون بعرض ملتزمزمان پایت ادرنگ جهان ستانی رسیده بود که صفدر خان به تنهتق مهمات صوبه قندهار و تنظیم احوال رعایا از قرار واقع نمی پردازد چهارم حکومت قندهار بسعید خان بهادر ظفر جنگ که بنظم مهمات صوبه پنجاب می پرداخت مغوض گردانیدند - و لطف الله پسر او را بعنایت خلعت و اسب نوازش نموده مصحوب او خلعت خاصه و فرمان صوبه داری بخان ظفر جنگ فرستادند و بهسبب کدورتی که میان سعید خان و راجه جگت سنگه بود - قلعه داری قلات که از مضافات صوبه قندهار است از تغیدر راجه مذکور بخانه زاک خان نخستین پسر سعید خان بهادر تغویض نمودند - و راجه را از تعیناتیان صوبه کابل گردانیدند - و نظم صوبه پنجاب به قلیچ خان مقرر گشت *

کشایش ولایت پلامون و اطاعت

پرتاب مرزبان ان ملک

لختی از چگونگی پلامون و گرفتن شایسته خان صوبه دار بهار پیشکش از پرتاب زمیندار آن دیار گذارش یافت - آنچه درینولا بسطوت اقبال عدد مال لمعه ظهور بخشید به نگارش آن می پردازد - چون پرتاب مرزبان حسن سلوک که سبب امالت قلوب و الانت

غری ناصیه جلال پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر سندر صورت نام
فیلی را با دو ماده فیل که آن کامگار از بنگاله مصحوب او بطریق
پیشکش ارسال داشته بودند از نظر اکسیر اثر گذرانید - و بعنایت
خلعت و اسپ نوازش یافته مرخص گردید - و یک تسبیح زمرد
و پنج اسپ از طویلۀ خاصه یکی با زین طلا مصحوب او بآن درۀ
التاج خلافت عنایت نموده فرستادند *

چاردهم [ذی الحجۀ] مقصود بیگ علی دانشمندی که با
برادران و خویشان بارادۀ بندگی درگاه خواتین پناه از بدخشان
آمده بود دولت کورنش یافت - و بعنایت خلعت و خنجر یراق
طلا و منصبی در خور و انعام پنج هزار روبیه سرانراز گردید *

پانزدهم [ذی الحجۀ] قرین دولت جاوید اطرار از روپباس روانه
شدند - و در موضع آگاه پور دایره شد - روز دیگر سوکر مخیم اقبال گشت -
و سه روز بصید و نخچیر آن نواحی اشتغال نمودند - و درازۀ قلاده
شیر نر و ماده و بسیاری از جانداران صحرائی شکار فرمودند *

هزدهم [ذی الحجۀ] چون در موضع سوکر مزاج مهین پور
خلافت از مذهب اعتدال انحراف پذیرفت و ماده در گردن و صورت
تپ در بدن ظاهر گردید و همگنان را بگمان ناب ساز گاری هوا که
دران ایام شایع گشته بود از جان شکیبائی رفت - خاقان مهر گستر
از فرط عاطفت ابواب خیرات و مبرات که معالجه روحانی امت
بر کشودند - و بعلاج جسمانی نیز که ناگزیر نشاء تعلق است پرداخته
اطباء میمنت شعار را بمدوا مامور گردانیدند - بپیم توجّه حضرت
خاقانی که پیر همه درواها امت بکشیدن خون و خورائیدن زهر بهره

مکان بشکار آهرو و دیگر جانداران را شکار اندوختند - خواجۀ بزرگ ملازم
را بنزدول فیض مومبول شرف آگهی کرد اینها را دیدند - و سه روز دران
پانزدهم [ذی الحجه] از قیچور به سمت بمبئی روانه شدند

در گذشت - و چندی از آمدن کوب خسته گشتند *
از اندوختن یکی بجزم چند روز دیگر که از غلاف بر آمده بار و رست
بهترینۀ بود که جمعی از تیراحم و تصادم در درازای مسجده افتادند -
بدر آنجا خانه معلی رسم قربان بقیه بزم رسیدن - هنگام در آمدن و کثرت
همه سر - بنماز عید اضحی پرداختند - و پس از اداء نماز و مراجعت
حضرت عیسی آشتیانی است - و در مسجده و رفعت با آسمان
هم [ذی الحجه] در مسجده جامع آن که از آثار عظیمه

بمبئی مرغانی مسرت اندازی طبیعت افسانه گشتند *
خلال و محل اقبال کردید - و آن روز و روز دیگر در قالیق قیچور
هشتم [ذی الحجه] در آنجا خانه قیچور بنزدول مقدس محط

بزرگ ارفون هزار روپیه مرحمت شد *
بعد از شش شش و یکایم بهر موصوفت سوکر بهر موصوفت فرمودند - نه حاجی
و فاقهت جها و پیرایه عانیت جها این است - هفتم ذی الحجه
یازدهم بود اعلی حضرت که محبت ذات ذات الکریم سر مایه
چون در دار الخلافه از نسلان هوا آثار طاعت و علامت و شایع

شکار و ستور

اینها بعضی را باقیات خاندانها بهر موصوفت سوکر بهر موصوفت
خدمت و است از طریقه خاصه با برای طلا عانیت با و بهر موصوفت سوکر بهر موصوفت

پنج هزار روپيه ديگر بعنايف ارامل و ساير مستحقات انفاق فرمودند *

هژدهم [ذي القعدة] مظفر حسين ولد مير ابوالمعالی که به
ليجاپور رفته بود با سيد حسن ملازم عادل خان بشرف استلام عتبه
جهانباني رسیده يك فيل که عادل خان بار داده بود با ماده فيل
بر سبيل پيشکش گذرانيد - و سيد حسن عرضه داشت عادل خان
با لختی نفايس که از جانب او بعنوان پيشکش آورده بود بنظر
اکسیر اثر در آورد - و بعنايت خلعت و اسب بازين نقره و یک مهر
صد تولگی و یک روپيه بهمان وزن مباھي گشت *

بيست و چهارم [ذي القعدة] صفی قلی سیاه منصور حاکم
اسفرائن که فرمان روای ايران او را بپايه سلطاني رسانیده بود
بعزم بندگی آستان جهانداری آمده دولت تقبيل سده اقبال
دریافت - و بخلعت و منصب هزاري ذات و پانصد سوار و عنايت
اسب و فيل و انعام پانزده هزار روپيه نقد فرق مباھات بر انبراخت
شير خواجه بخاري از احفاد قافله سالار حقيقت مخدومی اعظم
که از ماوراء النهر روانه درگاه معلی شده بود سعادت ملازمت
اندرخت - و بخلعت و منصب پانصدي ذات و صد سوار و انعام
چهار هزار روپيه سر انراز گشت *

سالم ماه [ذي القعدة] بعبد الله خان بهادر فيروز جنگ
فيل از حلقه خاصه با ماده فيل عنايت شد - دوستکام ولد معتمد
خان بعنايت خلعت و خدمت بخشيرگی احمد آباد سر بر انبراخته
بدانصوب مرخص گردید - و مصحوب او بميرزا عيسی ناظم گجرات

مسافر دار البقا شد و پسر برهنه منی بخت بیدار شرف تقبیل حرم
اقبال که محیط افضال است و محاط آمال دریافت *

بیست و یکم [شوال] دیانت خان دیوان دکن باضانه پانصدی
ذات بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار مفتخر گشت - میرزا
محمد ارباب سمرقند که همراه امام قلی خان از توران بطواف حرمین
منیغین رفته بود و بعد از رحلت او از راه دریا بسورت آمده درین
تاریخ بدرگاه خلیق پناه رسیده احراز سعادت ملازمت نمود و بانعام
دو هزار روپیه کامیاب گردید - به محمد زمان ارلات هزار روپیه عنایت
شد - چون هنگام بارعام گروهانم دولت کورنش در منی یابند
و از کثرت هجوم و زور ازدحام خاصه هنگام سواری اقدس که سعادت
اندوزان حضور و انزال سرور مانند مور و ملخ فراهم آمده در مجری
بریکدیگر سبقت می جویند یک میر توزک از عهده خدمت
نیارستی برآمد - خدیو دوربین بجهت نگاهداشت سر رشته رعایت
مراتب سلخ ماه [شوال] چهار میر توزک مقرر فرمودند - تا در اثنای
نهضت مقدس یکی که از همه اینان کلاں منصب باشد بتوزک
جانب پیش پردازد - و دیگری که پایه منصبش فرو ترازان بود
بتوزک دست راست قیام نماید - و سیوم که ازین کمتر باشد توزک
دست چپ بجا آرد - و چارم که کمتر ازین بود توزک بندهائی
که از عقب در قور می آیند بتقدیم رساند *

جشن مبارک شمسی وزن مهر مهرجه البانی

روز سه شنبه هشتم ذی القعدة سال هزار و پنجاه و سیوم

بازدهم [سوال] از اینجا نصف نموده برزیناس متوجه

* کشنده

بازدهم [سوال] اعظم خان از مشیرا آمده سعادت ملازمست

* اندر خفت

* چاردهم [سوال] بستان سرا مرکز رایت اتیان کردید

بازدهم [سوال] در نواحی باغ نور منزل سده خانجیان و

اسلام خان و سید خلیل و موسویان و دیگر بندگان از دارالخلافه آمده

• در اینجا والای دارالخلافه بنزول اشرف آسمانی پادشاه شد

بازدهم [سوال] الله دوست دشمنی پادشاه آسمان چاه رستده

و شرف انتظام در سربازان بندگان اینی حضرت والای ریت پادشاه و

بمهرمت خدمت در خور حال و انعام چار هزار روپیه

سربازان کردید - و در او "حمد دوست" آتاپی احمد خان والای

دشمنی پادشاه آسمان چاه رستده

بازدهم [سوال] در نواحی باغ نور منزل سده خانجیان و اسلام خان و سید خلیل و موسویان و دیگر بندگان از دارالخلافه آمده

که با لشکر زاید و اردو از راه راست بدارالخلافه اکبر آباد بروند *
 سالخ ماه [رمضان] بعرض اقدس رسید که راجه کشن سنگه
 بهدو زین رخت هستی بربست - از آنجا که او را فرزندی جز پسرکنیز
 نبود - و برهمنان که در کیش بفر مقتدای هند اند پسرکنیز را
 در رنگ عید میدارند - و باو طعام نمی خورند - حضرت خاقانی راو
 بدن سنگه نبیره عم او را بعنایت خلعت و باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب هزاری ذات و سوار و بخطاب راجگی و اسپ سربلند
 گردانیدند درین ماه مبارک مبلغ سی هزار روپیة مقرر بمحتاجان
 و نیازمندان عطا فرمودند *

غره شوال عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را که از منصب و
 جاگیر باز داشته یک لک روپیة سالیانه او مقرر فرموده بودند از
 مرحوم ملکانه باز بمنصب شش هزاری ذات و سوار مباحی گردانیدند -
 حیات خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری چار صد سوار نوازش
 یافت - یحیی ولد سیف خان به خلعت و خدمت بکالوی نعمت
 خاصه از تغیر محمد قاسم ولد هاشم خان - و مبارک روی برادر
 یحیی بخلعت و خدمت تروزک - و نور الحسن به خلعت و خدمت
 داروغگی فیل خانه سربلند گردیدند - ناهر سولنگی یک فیل برسم
 پیشکش گذرانید - چون از وقایع صوبه کابل بسمع اقدس رسید که
 میان ملک مغدود و میر یحیی دیوان کابل جنگی شد - و ملک
 دران زن و خورد مقتول گشت - میرزا مغزول ساخته خدمت
 دیوانی بمیر مصمام الدوله تغویض فرمودند •

هشتم [شوال] قصبة باری مورد موکب فیروزی شد *

پیشتر و همیشه [رمضان] با سیزده نور خورشید و جمعه
از خاموشان و عملاً شکر از مقام نام نور بسوی باری متوجه گشتند -
و اسلام خان را به جامع خانه برزخاویه رخصت فرمودند -

* ၂၆၆

کتابخانه عمومی و مدرسه
مکتبہ اسلامیہ - لاہور - پاکستان

* ۛۛۛ

[illegible][illegible]

است و در روز مرقه این جماعه از به تیکا یعنی جا نشین گزارش دهند بجای خویش فرستاد *

هشتم [رمضان] دولت خانه اجمیر که بر ساحل تالاب آنا ساگر است شرف نزول یافت - و بحکم - الخیر لایوخر - زیارت ضریحه منیعہ اسوة العرفا خواجه معین الدین نموده و مبلغ ده هزار روپیه بخدام آن مکان نذارت نشان و دیگر اهل احتیاج تقسیم فرموده بدولت خانه معلی مراجعت نمودند - راجه جسونت سنگه از وطن آمده دولت کورنش اندرخت - درین تاریخ راجه جیسنگه شان خود نموده - پنج هزار سوار بشمار درآمد *

چهاردهم [رمضان] عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را بعنایت اسپ از طویلۀ خاصه با یراق طلا سر بلند گردانیدند - و آخرین روز فیزبان مرقه منور تشریف برده فرمان دادند - که * در مسین دیگ بزرگ که حضرت جنت مکانی وقف آن مقام سعادت انتظام کرده اند نیله گوان شکار خاصه و بزنج طبع نموده بفقر قسمت نمایند - یک صد و چهل و پنج من پادشاهی از گوشت و برفج و روغن و دیگر مصالح یکبار دران دیگ پخته شد *

پانزدهم [رمضان] رایات جلال از دارالبرکۀ اجمیر بصوب دار الخلافہ اکبر اباد منتہض گردید - راجه جسونت سنگه و راجه جیسنگه بخلمت خاصه نوازش یافته باوطن خویش مرخص شدند - رام سنگه و کیرت سنگه پسران راجه جیسنگه بخلمت و اسپ سربر افراخته همراه پدر رخصت یافتند *

شانزدهم [رمضان] راج کنور پسر رانا جگت سنگه را خلمت

بدین - حقیقت آئین - ولایت مآب - کرامت نصاب - خواجه معین الحق والدین سجزی چشتی قدس الله سره العزیز اعتقادی خاص و اخلاصی مخصوص دارند - بنابراین بجهت زیارت مرقد فیض مورد آن قدره ارباب تقدس و تقی که سنت سنیه اسلام کرام - و طریقه اندیقه آباء عظام خدایگان جهان است و پس از اورنگ آرائی جز یکبار که در سال دهم هنگام مراجعت اعلام ظفر انجم از دولتآباد دکن بدار الخلافه واقع شد دریافتند بودند - عزیمت سیر سرزمین اجمیر تصمیم فرمودند - و بعد از سپری شدن دوگرمی از شب دوشنبه هژدهم [شعبان] موافق نهم آبان به ساعتی که مختار دقیقه شناسان انجم و افلاک بود از دار الخلافه نهضت فرموده باغ نور منزل را بنزول سعادت موصول نصارت تازه بخشیدند - و سید خان جهان را بخلعت خاصه سرافراز ساخته بجهت محاربت دار الخلافه در آنجا گذاشتند - شیخ الهدیه ولد کشور خان باضافه پانصدی دریست سوار بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار سر برافراخت *

بیستم [شعبان] از باغ نور منزل کوچ نموده درستان سرای نزول اجلال فرمودند - فردایی آن دولت خانه روپاس شرف آمود گشت - و اسلام خان و دیگر اعیان سلطنت باردوی کلان رخصت یافتند - که تأنشاط اندوزی شکار روپاس در فتح پور اقامت گزینند - درین تاریخ صلابت خان بعنایت علم و نقاره سرمباهات بر افراخت - لهراسپ خان را بخلعت بر نواخته قوربیدگی گردانیدند - میر صالح ملازم مهین پور خلافت را که

سنه ۱۰۵۳ (۳۴۲) هفتم سال

دهم [رجب] غضنفر الدوله الله ويرد يخان را بخليعت و تفويض خدمت داروغگی فيل خانه سر بلندی بخشيدند *

بيست و يکم [رجب] اکرام خان ولد اسلام خان فتکپوري بانعام هفت هزار روپيه - و ذوالقدر خان بهمرحمت فيل مباہي گشتند *

بيست و چهارم [رجب] براو ستر سال فيل از حلقه خاصه و بملا علاء الملک ماده فيل عطا فرمودند - خوشحال بيگ کاشغري بانعام دوهزار روپيه کامياب گشت *

شب بيست و هفتم [رجب] برهم سڌين ماضيه ده هزار روپيه مستحقان و محتاجان تقسيم يافت *

سيوم شعبان شيخ عبد الصمد عمودي بعنايت خلعت و شمشير و سپير يراق طلائی ميناکار و انعام چار هزار روپيه کامياب صورت و معني گشته بمکه مکرمه سرخص شد - از زمان ملازمت تا آوان معاودت مبلغ بيست هزار روپيه از نقود و اراني طلا و نقره و جز آن از سرکار معلی - و همين مقدار بحکم اقدس از پادشاهزادهاي والاگوهر و نوئينان عالي قدر بشيخ مذکور رسیده دامن اميد او برآمود *

هشتم [شعبان] راي زايان فيلی پيشکش نمود - و چون از ديز باز آرزوی انزوا در معموره بنارس که از معابد عظيمه هندو است داشت درين تاريخ رخصت يافت *

دوازدهم [شعبان] خواجه ابوالبقا برادر زاده عبد الله خان بهادر فيروز جنگ بمنصب هزارگی داته و پانصد سوار از اصل و

آغاز فرخنده سال هفتم

او دوم دور جلوس سریر ارای جهانپانی حضرت صاحب قران ثانی

المنة لله که بهزاران میمنت و مسرت روز دو شنبه غره جمادی
الثانیه سنه هزار و پنجاه و سه مطابق بیست و پنجم اسرداد و افتتاح
هفتم سال خجسته فال دوم دور روی نمود - نشاط را روز بازار دیگر
شد - و انبساط را با دلها سروکار دیگر - درین تاریخ سید خانجهان به
پسران از تیول خود گوالیار آمده دولت اندوز کورنش گردید - و
هزار مهر نذر گذرانید - او بعنایت خلعت خاصه - وهر کدام از
پسرانش سید شیر زمان و سید منور بعهاء فیل سر بلند گردیدند -
بهیچر جعفر موسوی مشهدی هزار و پانصد روپیه عنایت شد •

هشتم [جمادی الثانیه] اجمیری ملازم سرو جویدار اقبال
پادشازاده محمد شاه شجاع بهادر که پیشکش آن نامدار آورده بود
خلعت و اسب سر بر افراخته به بنگاله دستوری یافت - و آن
کامگار بخت بیدار خلعت خاصه و جواهر و مرصع آلات یک لک
روپیه همراه موسی الیه فرستادند - و در لک روپیه نقد از
خزانة بنگاله مرحمت فرمودند - چومر خان بعنایت فیل سر
بر افراخت *

شب دوازدهم [جمادی الثانیه] که تاریخ شقیار شدن حضرت

مسافات بهم می رسد شماره گریهای روز و شب متساوی اعتبار
 نموده اند - و در غیر این که مقدار روز و شب متفاوت می گردند
 عدد گریهای شب از روز بفرزونی و کمی مقدار لیل و نهار می گذارند
 می افزایند - چنانچه در عرض دارالسلطنه امروز عدد گریهای نهار
 اطول بمی و پنج و لیل اقصر به بیست و پنج می رسد - و بر طبق
 این ضابطه عدد گریهای روز و شب بعمل می آید تا آنکه جمعی از
 مهربانان این فن دقیق که بسلامت احوال متنبی بودند برای ضبط هنگام نماز
 فجر و مغرب آغاز روز پیش از طلوع آفتاب بیک و نیم گری و ابتداء
 شب بعد از غروب به نیم گری مقرر داشته علامت تعیین آن گجر
 گردانیدند - و این در گری را از اجزاء شب کاهیده بر اجزاء روز بسویست
 افزودند - و پیمانده گری را بشماره درست نمودند که در عرض امروز
 موافق قاعده پنجوی نهار اطول از سی و پنج گری و لیل اقصر از بیست
 و پنج متجاوز نگشت - و ازین رهگذر گریهای روز و شب در مقدار
 متفاوت گردید - و چو درین وقت ضابطه مذکوره بر پیشگاه خاطر صواب
 ناظر خاتان جهان که در جمیع شئون عدالت و عدوت که تسماس
 نظام عالم و آسای قوام بنی آدم است منظور و ملحوظ دارند -
 پرتو انگذد - و تفاوت گریها بر فراز ظهور برآمد - از القاء ربانی و الهام
 آسمانی قانونی دیگر که باعث ارتفاع تفاوت مقدار گریها و اختلاف
 پیمانده موجب تشخیص وقت صلوة فجر و مغرب بر وفق سنت
 سنیه گردید مقرر فرمودند - و آن این است که وقت فراخدن
 گجر صبح و شام را بدستوری که گزارش یافنت بحال داشته پیمانده
 گریهای لیل و نهار متساوی المقدار گردانیدند - و یک و نیم گری

* * * * *

[illegible]

* ۱۰۴۸

سے بڑے سال کے لئے جو حد سے زیادہ سال [۱۰۰] کے لئے

ရမီကံ နှိပ်ကံ * .

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय । श्रीकृष्णाय नमः ।

* مہینہ ستمبر اور اکتوبر میں ہمارے ملک کے موسم بہار کا زمانہ ہے۔

۱. اهل و - و سوزنی و سحر. روزگار هزار خواجه خورشید و آینه روزگار

15

(Add).

try die.

اعتبار بر آراسته بوطن دستوري يانت - پيشكشن معتقد خان پنج
 فيل بنظر اندس در آمد - خليل الله خان از كوهساز هر دو ار كه
 در انجا بيست و نه فيل خرد و بزرگ از نرو ماده صيد نموده بود
 بدرگاه معلی آمده شرف اندوز ملازمت گشت - مير رجب
 ملازم عادل خان بعنايت خلعت و اسب با زين نقره و هفت
 هزار روپيه نقد نوازش يافته به پنجپور مرخص گرديد -
 و فيل ۱ حلقه خاصه با يراق نقره و جل مخمل زربفت و
 ماده فيل و پادان مرصغ گران بها مصحوب مظفر حسين
 داروغه عدالت كه درينولا خدمت نميزور از تغيير ار بناد علي
 ميداني مفوض گشت بعادل خان مرحمت فرموده فرستادند -
 و بيست اسب پادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زيب بهادر نيز
 همراه ار ارسال داشتند - و مظفر حسين هنگام رخصت بعنايت
 خلعت و اسب مباهي شد - درين جشن فرخنده نظر بهادر
 خويشگي باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاري دو هزار سوار -
 و سعد الله خان باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 سه صد سوار و بمرحمت فيل از حلقه خاصه - و سيادت خان برادر
 اسلام خان باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی چار صد
 سوار - و حقيقت خان باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار
 و پانصدی دو صد و پنجاه سوار - و حاجی محمد يار اوزبك از
 اصل و اضافه بمنصب هزارى ذات و پانصد سوار عز افتخار اندوختند -
 شيخ عبد الصمد عمودي بمرحمت اسب با زين نقره و ماده فيل
 مفتخر گرديد - بمير جعفر خويش مير فتح الله شيرازی پنجه هزار

[illegible]

نہایت کی وجہ سے

[illegible]

پانصدی چار صد سوار بلند پایه گردیدند - و حکیم حافظ باضافه ده هزار روپيه بسالیانه سی هزار روپيه کام اندوز گشت - و باهل طرب انعام مقرر رسید *

نوزدهم [محرم] اعظم خان و خلیل الله خان بعنایت خلعت بلند پایگی یافتند - و اعظم خان بمتمرا و خلیل الله خان بصوب کمانون و هردوار تا از افیال نر و ماده آنحدود صید نمایند مرخص گشتند * بیست و چهارم [محرم] میرزا سلطان ولد میرزا خیلر صفوی را برای تهیه مواد ازدواج که بصیغه اسلام خان مقرر گشته بود بانعام ده هزار روپيه کامیاب گردانیدند - به دأود بیگ ملازم سیاوش پنج هزار روپيه - و بسید صدقه چار هزار - و به محمد میرک هزار و پانصد - و بهریکی از نظر بیگ کلیاد و میر طالب خویش حاجی عاشور هزار روپيه مرحمت نمودند *

شانزدهم صفر بمهین پور خلافت فیل از حلقه خاصه دل مردن نام یا یراق نقره و ماده فیل عنایت شد - جانشینار خان بعنایت خلعت و فوجدارچی سرکار مندسور از تغییر ذو الفقار خان فرق میاهات برافراخت *

هژدهم [صفر] راجه بیتلهلاس را بمرحمت اسپ از طویل خاصه با زمین مطلا برنواختند - پیشکش عادلخان از جواهر مرصع آلات و نه فیل که مصحوب میر رجب ملازم خود بدرگاه خواقین سجده گاه ارسال داشته بود. بنظر اقدس در آمد *

غیره ربیع الاول معز الملک بخلعت و خدمت دیوانی منصوب گجرات و ماده فیل مقتدر گشته دستنه یافت *

فراخ نماز بدو لکخانه و الا مراجعت نموده بذات اقدس سنت قربان
بتقدیم رسانیدند - و در ذهاب و معی رسم نثار بفعل آمد *

یازدهم [ذي الحجه] شایسته خان ناظم صوبه بهار بصوبه دارى
الهاباد از تغیر عبدالله خان بهادر فیروز جنگ فرق عزت برافراخت
و اعتقاد خان که جویدور ازو تغیر فرموده بشاه نواز خان مرحمت
نموده بودند - چنانچه در سال پانزدهم گذارش یافت - بنظم صوبه
بهار از تغیر شایسته خان مقتدر گردید - و باعانه هزار سوار
بمنصب پنج هزارى پنجهزار سوار نوازش یافت - چون از عبد الله
خان که منبع احسان این دولت خدا داد ازل بنیادست ناسپاسی
و حق نشناسی روز بروز بهطور می پیوست - درینولا او را از
منصب و جاگیر باز داشته یک لک روپیه سالیانه او مقرر
فرمودند *

شانزدهم [ذي الحجه] شیر خان ترین را که چندى منصب
و جاگیر ازو باز گرفته بودند مشمول عنایت گردانیده بمنصب
سابق که در هزارى هزار سوار بود سر افراز ساختند *

بیست و ششم [ذي الحجه] خایل بیگ تهاذه داز غور بند و
ضحاك از اصل و افاضه بمنصب هزارى هفتصد سوار مهابه
گشت *

گذارش نوروز

شب شنبه سلخ ذي الحجه سنه هزار و پنجاه و دو بعد از گذشتن
هفت ساعت و یک دقیقه خورشید جهان افروز بیت الشرف حمل

نگارش یافت و در مدت قریب دوازده سال بسرکاری مکرمت خان و میر عبدالکریم صورت تمامیت گرفته پنجاه یک روپیه است - و سی موضع را از مضافات برگشته حویلی دارالخلافت اکبر آباد و نگر چند که جمش چهل یک دام است بدین تفصیل - موضع دهنولی بزرگ سه یک و بیست هزار دام - و اوهای سه یک دام - رمائنی سه یک دام - ککتهلا دو یک و پنجاه هزار دام - دهمسری دو یک و چهل هزار دام - دکهروتا دو یک دام - سامو دو یک دام - بودهانا یک یک و هفتاد هزار دام - پتهولی یک یک و شست هزار دام - تهیری یک یک و پنجاه هزار دام - اتورا یک یک و پنجاه هزار دام - ملهه پور یک یک و چهل هزار دام - لراونده یک یک و بیست هزار دام - جوینی یک یک و بیست هزار دام - چاروا خرو یک یک دام - اونچا یک یک دام - کرمنه یک یک دام - دینتورا یک یک دام - اتوس ایک یک دام - اوسرا هشتاد هزار دام - مدهرین هشتاد هزار دام - بحیری شست هزار دام - بسهی بزرگ شست هزار دام - مدینه شست هزار دام - دهاندو پور شست هزار دام - شیخ پور پنجاه هزار دام - ستهندی چهل هزار دام - رای پور چهل هزار دام - نور پورا سی هزار دام - و حاصلش موافق دوازده ماه یک یک روپیه - و بجهت فزونی پرداخت بر تقدیر موافقت سال و ماه زیاده ازیں نیز حاصل می شود - با محصول داکین بازارها و سراهای معموره مزبور که دو یک روپیه ست وقف این روضه مذوره مقرر ساخته اند - که اگر احیاناً بمرمت احتیاج افتد - از حاصل این صورتات الاو

١٢٣

بالتون پورا انچی سه صد مهر - و به چوچک بیدگ دویست مهر - انعام
 شد - هزار سوار دیگر از منصب مکرمتخان دو اسپه سه اسپه گزنداده
 اورا بمنصب چار هزاری چار هزار سوار سه هزار دو اسپه سه اسپه
 بر نواختند - گرد هر داس کور را بعنایت خلعت و منصب هزاری
 دات و هشتصد سوار از اصل و اضافه و تفویض خدمت قلعه داری
 دار الخلافه اکبر آباد بشرکت باقیخان نوازش فرموده مرخص
 ساختند - آگاه خان فوجدار نواحی دار الخلافه از اصل و اضافه بمنصب
 هزاری هزار سوار دو اسپه سه اسپه نوازش یافت *

یازدهم [شوال] محسن سعید بیدگ خواهر زاده و داماد
 عبدالرحمن دیوان بیگی با محمد باقی و چار کس دیگر از
 خویشان خود از بلخ آمده به تلثیم ساخت جهانداري سربز
 افراخت - و با اقرباء پنجگانه بعنایت خلعت و انعام پنجهزار روپیه
 کامروا گردید - بخواجه ماه صد مهر - و بهریکی از خواجه بدخشی
 و خواجه عبدالعزیز هزار روپیه عنایت شد - و تبکیان نذر محمد
 خان ملا سلطان محمد دیوان و ملا عبد اللطیف مستوفی سابق
 و ملا عبد الرؤف مستوفی حال و ملا عاشور دیوان بیوتات بتقدیر
 سنه صدیه کشور ستانی ناصیه بخت بر افروخته بعنایت خلعت
 و انعام چار هزار روپیه کام اندوز شدند *

پانزدهم [شوال] عبد الرحمن بمرحمت ماده فیل با زین
 نقره و خواجه عبدالوهاب بمنصب نهصدی دویست سوار - و خواجه
 عبد الخالق بخلعت و خنجر مرصع و منصب نهصدی صد و پنجاه
 سوار - و طاهر شیخ بعنایت شمشیر یراق طلائی و میناکار و منصب

و اضافه بمنصب هزار دپانصدی ذات و هزار و چار صد - وار و موجوداری
پرگذاشتن و اعیان اکبر دگر - را دراز گردید.

بیست و - یوم [رمضان] جلوس میروزی از آب چذاب که از گذار
دریایی بهت تا ساحل آن. چارده زیدم کرده است و یکروز مقام
نموده به چار کوچ رسیده بودند برای جسر سفاین گذاره نمودند.
راجه خیرام باضافه پانصدی ذات بمنصب دوهزاری هزار و پانصد
- وار نوازش یافت.

بیست و پنجم [رمضان] جعفر خان از دار السلطنه لاهور که بضبط
آن می پرداخت باستان کیوان مکان آمده شرف اندرز ملتزم
اقدس گشت - بشوایه عبد الخالق و اسام نذر محمد خان
چار صد مهر - و بهر یکی از شوایه محمد شریف ده پیدی و بالتون
پروانچی در دست مهر - و ده یعقوب بیگ توپچی باشی هزار
روپیه انعام شد - و درین ماه مبارک مبلغ سی هزار روپیه مقرر باریاب
احتیاج بذل فرمودند.

چهارم شوال که گذار آب دیک مضرب خیارم گردون احتشام
بود ثمره شیر و مفاخر و معالی سلطان سلیمان شکوه. نخبه مدین
خلف مدین بود خلافت از دار السلطنه آمده دولت تقدیم قوایم
ارنگ چنانچه اندوخت - و خسرو و بهرام پسران نذر محمد خان
که پیشتر روانه شده بودند نیز باستلام شده - دیده فایز گشتند -
و هر کدام بمرحمت اسب از طویل خاصه با ساز طلا فرق مبهات
برافراخت - و جای ایستادن هر دو برادر در جناب خلافت بجانب
چپ پهلوی هم مدین شد - ظاهر شیخ از بلخ آمده ناصیه طالع

[illegible]

پسر او بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه و میر اسحق پسر سیومش باضافه منصب سرافراز گشتند - و حکم شد که میرخلیل پیشتر به پدنه رفته تا رسیدن اعظم خان بصیانت آن بپردازد - و نور الدوله میر حسام الدین داماد خلیف مزبور نیز بهمراهی او دستوری یافت - و چون از محال تیدول گوهر بحر خلافت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر که یرلیغ طلب آن والاگهر بصدر پیوسته بود هشت کزور دام که در فرزه ماهه آن بیست لک روپیه باشد بخالصه شریفه تعلیق گرفته بود رای کاسیداس را بدیوانی بنگاله مفتخر گردانیده خدمت دیوانی دار الخلافه اکبر آباد از تغیر او بشیخ عبدالکریم تفویض نمودند *

نوزدهم [رمضان] مہین پور خلافت که از اتک بجهت دیدن بیمار خود بدار السلطنه مرخص گشته بودند باحرار سعادت ملازمت مستعد گشتند - بعبدالرحمن ولد نذر محمد خان اسپ از طریقه خاصه با ساز طلا عنایت شد *

بیستم [رمضان] علی اکبر بازرگان به تقبیل آستان عرش مکان تارک بختمندی بر افراخته شش لپ عربی از نظر اکسیر اثر گذرانید - او پسر حاجی کمال صفاهانی است - در سال بیست و یکم جلوس حضرت جنت مکانی بعنوان تجارت یهندوستان آمده در بندر کنبایت اقامت نمود - و جهازی چند ترتیب داده ب تجارت پرداخت - و چون جهازات او به بصره و دیگر بغداد آمد شد دارد - و او به علی پاشا حاکم بصره راه آشنائی کشود چنانچه معبر الماک اپی از نسل غز که حقیقت آن در اول

۱۵۵۴ هـ (۱۹۰۵)
سال ۱۳۰۵

همشیره راجه مانسنگه بود بمرض استسقا از سرای فانی بعالم
جاودانی شتافت. آن محفوفه رحمت الهی در طاق ایوانی از
ایوانهای دور گنبد روضه مقدسه حضرت عرش آشیانی که هنگام
درآمد روضه منوره جانب راحت واقع شده و از خدیو زمان در زندگی
خوبیش برای مدفن خود التماس نموده بود مدفون گشته طاق ایوان
جانب چپ روضه مطهره باستدعای مستوره تنقی رفعت مخدومه
هودج عزت شکر نسا بدگم برای ضریح آن عصمت قباب مقرر شده *
نوزدهم [شعبان] رایات عالم آرا از باغ صفا نهضت نمود *
بیست و ششم [شعبان] ساحت پشاور را که از باغ صفا تا
آنجا سی و یک کبره است و بهشت کوچ طی شد بلمغان ماهچه
آبداب اشراق منور گردانید *

بیست و هفتم [شعبان] مقام شد - چون یرایغ طلب راجه
جیسنگه از دکن باستان جهانداری شرف صدور یافتند بود
کنور راجسنگه پسر کلان او را خلعت و اسب با زرین مطلا داده
بوطن رخصت نمودند - به صالح دستار خوانچی دویست مهر
عنایت کردند - و از پشاور پانزده و نیم کبره راه بچهار کوچ نور دیده
غره رمضان بر ساحل دریای نیلاب محاذی قلعه اتک نزول
اجال فرمودند *

سیوم [رمضان] اردوی کیهان پو از جسر می که بسغابین
ترتیب داده بودند عبور نمود - درین تاریخ محمد محسن
کرمانی که ملازم جانی خان قورچی باشی بود و بعد از قتل او از
ایران آمده در زمرة بندگان بازگاه جهانبانی منخرط گشته بانعام

درگاه را بتقدیرات خویش موافقت بخشید - و بمحض لطف و عنایت
 بی عنایت و فضل و کرم بی نهایت که شامل حال این رهین
 احسان و افضال عطا خانه او است - مطلب عظیم و مقصد جسیمی
 که پیش نهاد همت عالی نهامت و مکنون خاطر قدسی سراسر بود
 صورت انجام و حسن اختتام یافت - و ولایت بلخ و بدخشان با جمیع
 توابع و مضافات که از صرصر فتنه و فساد اوزبکیده خزان بهجت و
 نشاط داشت بوزورد موکب نصرت قرین گولستان دولت و اقبال - و
 بهارستان شوکت و جلال - گشت - و از روز دخول لشکر اقبال بولایت
 بدخشان در عرض یکماه چندین فتوحات بزرگ و تسخیرات سترگ
 که زبان در ادای سپاسش قاصر است و دل از تصور شکرش عاجز
 بآسانی هرچه تمامتر و خوبی هرچه زیاده تر نصیب این سراسر
 بتایش سراپا نیایش گردید - الله تعالی این فتح نمایان را که
 کارنامه روزگار است برین نیازمند درگاه خود مبارک گردانیده
 فتح سمرقند و بخارا نصیب گرداند - آمین یارب العالمین - این نامه
 ممبر عنوان و این صحیفه نشاط بیان که بدانش غرق صبح فیض و
 افضال - و سوادس خال رخسار دولت و اقبال است مصحوب شجاع
 شعار راسخ الاعتقاد ارسلان بیگ که از خانه زادان معتمد
 درگاه آسمان جاه است فرستاده آمد - و چون مشار الیه بجز ابلاغ
 کتاب مستطاب بامری دیگر مامور نیست یقین که پس از
 بی توقف رخصت انصراف خواهد یافت - حدایق آمال
 بتایاری جویدار لطف رحمانی سر سبز و شاداب باد *

دهم شعبان که در جلکای بگرامی دایره بود بمیرا

نظر باز یک بیگان دتقیق بود مثل حوصله خوبش وسیع انگاشتند
و صبر نکرده و انتظار نبرده برف را بچمدهر و خنجر کنده بدست
و سپر برداشتند - و در گرامی خدمت آن رفیع قدر عالی نسب اوائل
ماه جمادی الاولی داخل ملک بدخشان گشتند - و خسرو سلطان
خلف نذر محمد خان که در قلعه قندز که حاکم نشین بدخشان
است بود التجا باین درگاه آسمان جاه که پناه عالمیان است آورد
چنانچه امروز درین حضرت بانواع عنایات و اصناف تلطفات کامیاب
است - پس ازان جوقی از لشکر ظفر اثر اسلام قلعه کهمرن را سرسواری
مفتوح گردانیده قلعه دار آنجا را اسیر ساخته بغوری که در چار
طرفش خندق است عریض و عمیق و آتش همه از چشمه ساز
همین خندق بر جمجمه شتافت - و جبری بران بسته عبیره نمود - و قلعه
ببیرون را بچستی و چالاکي و جلدی و تیز دستی مستخر ساخت -
و چون بتسخیر قلعه درون پرداخت قباد میر آخور که از جانب
نذر محمد خان قلعه دار آنجا بود بمزید اعتماد و اعتبار موصوف
از دید نیرنگی اقبال و تیغ خذلان و نکال بر تقدیر عدم تسلیم
قلعه بهواخواهان بارگاه جاه و جلال امان طلبیده قلعه را تسلیم
دولتخواهان نمود - و در سلک بندگان این آستان فلک نشان منظم
گشت - و بتائید ابدی و عون سرمدی دیگر قلاع و بقاع مملکت
مضطوره نیز بتصرف اولیای دولت قاهره و احاطه سلطنت باهره
در آمد - پادشاهزاده عالیقدر بعد فتح ولایت بدخشان با افواج بحر
امواج نصرت امتزاج بسرعت تمام متوجه بلخ گردید - فرق متفرقه
اوزبکيه تاب مدتات شیران پیشه و غا نیارده از جمیع اطراف و

محرم خلوت سراي لي مع الله - بيدار دل حقيقت آگاه - حضرت
رسالت پناه - صلي الله عليه وعلى آله و صحبه وسلم - نصيب اين
نياز مند درگاه بي نياز شده فرحت افزاي خاطر خطير ثمره شجره
بختياري - شجره ثمره کامگاري - صغوه دودمان صغوي - علاله خاندان
مرتضوي - قره العين ابهت - نور حديقه سلطنت - كوكب مستنير سماء
يسالت - دري برج عظمت - فرزند زاده كامگار نامدار بلند مقدار گرديده
مي آيد - شرح اين مقال - و تفصيل اين اجمال - اين است كه چون
درين هنگام سعادت انتظام چنين بمسامع حقايق مجامع رسيد
كه فرقه طاغيه و فتنه خاطيه اوز بكيد در بلخ و بدخشان سراز گريبان
عصيان بر آورده چشم از باز پرس روز ميعاد و سطوت رب العباد
پوشيده دست باطل پرست از آستين جور و جفا كشيده پا از جاده
انقياد والهي خود بيرون نهاده بر برو تنگ ساخته مضمر اداهاي
ناهنجار و بي اعتداليهاي دور از كار گشته اند - و ضعفاي آن اماكن
و غرباني آن مساكين پامال حوادث دستخوش قايع گرديده - و عرض
و ناموس مسلمين بباد فتنه رفته - و امرق و امان بالكل منعدم گشته
و كار بجائي رسيده كه از سادات كه اهل بيت نبوت و قره العين
زمايت اند و بضعه نبي بطحا - و فلذة بتول زهرا - و محبت اينان
اجر تبليغ اوامرو نواهي و مزد ابلاغ احكام الهي است جمعي كثير
و جمعي غفير بقتل رسيده - تا بديوگران چه رسد - از انجا كه باقتضاء
حميت دين - و حمايت مامت متدين - و ترحم بر حال مسلمين
و زكوة نصاب مكنت - و شكر نعمت قدرت - كه ايند بي همال و دادار
بيمثال بفصل كامل و لطف شامل باين مشمول عنايت خود

[illegible]

سنه ۱۰۵۶ (۵۹۶) دهم سال

نیرنگی اقبال جاودانی - که هم بمقتضای - و اما بنعمه ربک
فحدث - سپاس داری و حق گذاری عنایات ایندپی همگاست - و هم
نشاط افزای دل دوستان خلوص انما - شیمه کریمه این حضرت
آسمان رتبت است - درین هنگام که داد از کرساز و افریدگار کام پرداز
چنین فتوحات سنیه - و عطایات سمیه - که بتفصیل نگاشته آمد
باواید دولت قاهره کرامت فرمود - نهم شعبان ماه که عنان
یکران فیروزی از کابل بدارالسلطنه منعطف گردید ارسلان بیگ
ولد نهران بیگ بلوچ را بعنایت خلعت و جمدهر و شمشیر
پراق طلایی میناکار و اضافت منصب و مرحمت اسپ برنواخته
مصحوب او نامه مذهبی از کیفیت تسخیر مملکت موروثی بلخ
و بدخشان که نقل آن بزبان خامه وقایع نگار گزارش می یابد
با یک قبضه شمشیر مرصع گران ارز با پرداخت جواهر نگار ارسال داشتند
و چون از امول نذر محمد خان که درین فتح سترگ بدهرف
در آمد چیزی که شایسته اتحاف سلاطین باشد نبود چه آلات مرصعه
آن طلائی است تنگتر از حوصله او که بران سنگی چند مانند جواهر
فطریش بی آب و رنگ بکار رفته و همچنین دیگر اشیا بنابران یک
قبضه خنجر مرصع که سابقا از درگاه والا برسم ارمغانی بار ارسال یافته
بود از جمله اموال او انتخاب نموده ضمیمه شمشیر گردانیدند •

نقل نامه والا که ملا می سعد الله خان حسب

الحکم قلمی نموده

شماره
از
تک
ارسال
نام
مصحف
و
نسخ
ایران
تک

1947
 (060)
 - 172 4001

در آمده تا بیست و پنجم اردی بهشت شگفتی داشت *

شانزدهم ماه . مذکور که خداوند انسر و دیهیم بسیر باغات متوجه شدند درختی چند که در باغ جهان آرا شگفته بود و بقدر رو به پژمردگی نهاده بنظر انور در آمد - و چون در یک گروهی بلند کابل پتله است موسوم بجهان نما مشرف بر جلگه دلمشایی نظر را که کولاب بزرگی دارد چنانچه املی حضرت در بعضی شبهای ماهتاب بکشتی سیر می فرمایند - و بر فراز آن پتله جوی آبی و ارغوان زاری است - روز دیگر هفدهم اردی بهشت بسیر آن سرزمین فیض آگین که از بسیاری ارغوان و شگفتگی آن حیرت افزای بینندگان میگردد متوجه گشتند و چون تا این زمان گل ارغوان بنظر خورشید اثر در نیامده بود تماشای آن باعث انبساط گرامی خاطر گشت - سوسن چهارم اردی بهشت و با من کبود ششم آن بشگفتن در آمد - و در این شگفتگی فیض نظر خورشید اثر یافت - و این بغزونی و رنگینی باغات پادشاهی خصوصا جهان آرا جای دیگر نیست - شقایقی که در کابل علمی الخصوص در بساطین سرکار والا بسیار شاداب و بزرگ و رنگین میشود هنگام قدوم میمنت لزوم بشگفتن در آمده تا پنجم خرداد در ترقی یزد - بعد از آن رو به تنزل نهاد - گل رعنا و زینبا بیست و پنجم اردی بهشت شگفته پنجم خرداد بانجام رسید - پنجم خرداد گل سرخ بر آمد - و آخر آن فرورنخت - گل عباسی بیستم امرداد و گل جعفری بیست و پنجم آن رو بتغاز نهاد - و بعضی گلهای دیگر مثل زنبق سفید که مخصوص باغهای پادشاهی است - و گل سلمه که آبرو حضرت جنت مکانی بواسطه

برف و باران محفوظ باشند - و از آنرو که در دارالملک کابل دولتیخانه شایسته نزول مقدس نبود و لهذا حضرت جنت مکانی که دو مرتبه در ایام سلطنت بکابل تشریف فرموده بودند در باغ آهو خانه میگذرانیدین در خاطر خورشید مآثر برآزنده اورنگ جهانبانی حضرت خاقانی پرتو افگنده والا دولتیخانه اساس نهاده آید - و چون حضرت جنت مکانی نخستین بار که بکابل تشریف بردند باغ اورته را باعلی حضرت عنایت فرموده بودند چنانچه خافان زمان در آن ایام عمارتی در باغ مزبور مرتب ساخته و التماس مقدم آن حضرت نموده پیشکشی لایق بنظر آن حضرت در آورده بودند بذایران باغ مذکور را با باغ مهتاب که متصل آنست برای دولت خانه برگزیده و آنرا محل معلی و این را دولتیخانه خاص قرار داده عمارت عالیه طرح افکندند - چنانچه در سال میمنت اتصال نوزدهم که دارالملک کابل مرتبه دوم بقصد کشایش بلیخ و بدخشان مرکز الویه ظفر طراز گشت منازل مذکوره باجمیع عماراتی که در سال دوازدهم حکم شده بود بحسن اختتام رسیده بود - و دولتیخانه کرامت آشیانه بنزول فیض موصول فروغ تازه یافته - پنج لک روپیه صرف جمیع عمارات شده است - دو لک و پنجاه هزار روپیه بر دولتیخانه مقدس - و دو لک و پنجاه هزار روپیه بر عمارات شهر آرا و جهان آرا و چار باغ و دیگر باغات و روضه مقدسه حضرت فردوس مکانی - و چون حصن بیرون کابل بامر حضرت جنت مکانی بگنج و آهک سرانجام یافته و قلعه ارک ختم بود درین نوبت که اعلی حضرت بکابل تشریف فرمودند فرمان شد که قلعه ارک نیز به گنج و آهک

آبشار حوضی از سنگ مرمر - و در میان دیوار پس آبشارها
مجرای طاقچهها از سنگ مرمر تا روزانه در آن کوزههای زرین
مملو بانواع ریاحین بطرح بچینند - و شب هنگام شمعاندنهای طلا
با شموع کافوری بگذارند - و در ته آن نیز حوضی که حاشیه آن از
سنگ مرمر باشد بسازند - که از ایوان آبشاری دیگر در آن بریزد
و مقرر ساختند که از اینجا تا نشیمن میان باغ سه آبشار دیگر
بر روی کار آید که همگی پنج آبشار باشد - و میان افشار و خدیابانها
و نهر دور نشیمن وسط باغ صد فواره تعبیه نمایند - سیوم میان باغ
شهر آرا و جهان آرا عمارتی در کمال زینت که یک ایوان رو بآن
باغ داشته باشد - و دیگری رو باین - از سنگ مرمر جوئی میان آن
جاری - و در باغ جهان آرا بر کنار نهری که از مغرب رو می آید
و شمال سو می رود چنانچه ذکر یافت عمارتی بمشتمل بر یک ایوان
رو به درآمد آب دو حجره طرح انداختند - که آبشاری بعرض سی
و هفت گز مساوی بعرض نهر در برابر داشته باشد - و شمال رویه
آن نیز عمارتی بطرز عمارت شمال شهر آرا حکم شد - و فرمان رفت
که در چار باغ دو ایوان محاذی هم که میان هر دو نهری مسقف
که سقفش در ارتفاع بسقف ایوانها مساوی بود جاری باشد - و
عقب هر کدام طبقاتی خانه بسازند - و توجه عالم آرای عمارت افزا به
ترتیب باغ مرقد اقدس حضرت فردوس مکانی که طول آن پانصد
گز و زمینش پانزده مرتبه است و از ارتفاع مرتبه پمپن از مرتبه
نخستین سی گز مهذول داشتند - و چون بر ضریحه مدینه حضرت
مغفور آیات رضوان مآب خدیجه الزمانی رقیه سلطان بیگم که در

سرزمین بهشت آئین کابل هنگامی که این نزهت گاه را بانوار عدالت آن پادشاه رضوان بارگاه فروغ تازه بود باغ شهر آرا و چار باغ و باغ جلوخانه و اورته باغ و باغ صورت و باغ مهتاب و باغ آهوخانه و سه باغچه اطرافش احداث نموده بودند - و دیوارهای خام گرد این بیستین کشیده حضرت جنت مکانی که بار اول در سر آغاز سلطنت بکابل تشریف فرمودند حکم نمودند که پیوست باغ شهر آرا باغی مهیا سازند - و دران نهری بعرض بیست و هفت ذراع که رود کابل از مغرب سو بآن درآمده رو بشمال برآید از گنج و سنگ ترتیب دهند - و چون بانجام رسید آنرا بجهان آرا موسوم گردانیدند - سریر آرای جهانباغی حضرت صاحب قران ثانی که بعد از جلوس آمد پیوند نخستین بار در دوازدهم سال اورنگ نشینی بکابل تشریف فرمودند باغ آهوخانه را که چنارها دارد بس بلند برورد معلی رشک بهشت برین گردانیدند - و چون عمارات این باغ نواحی آن که در ایام دولت حضرت جنت مکانی ساخته شده شایسته نزول اقدس نبود آنرا به پردگیان مشکوی اقبال مرحمت فرموده تا قریب یک ماه درخیمه گذرانیدند - پس ازان منزل سعید خان بهادر ظفر جنگ که متصل باغ مسطور است و بهترین منازل کابل و در عرض این یک ماه برخی جاهای اصلاح طلبش مرمت یافت و لختی ضروری البنا ساخته آمد بنزول ارفع آسمانی پایه شد و تا روز نهضت الویة فلک گرا از دارالملک کابل بصوب هندوستان بهشت نشان محط دولت و اقبال بود - و چون فرازنده افسر

[illegible]

۱۰۵۴ هـ

(۵۷۵)

قلم سال

سرکار چونپور از تغیر شاه نواز خان بمیرزا حسن صفوی تفویض یافت - وصف شکن پسرش را باضافه پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب دو هزاری هزار سوار سربلندی بخشیدند - و مصحوب او نقاره بمیرزا حسن عنایت نموده فرستادند - خایل الله خان باضافه هزاری ذات بمنصب چار هزاری سه هزار سوار مفتخر گردید چون بموقف عرض اقدس درآمد که علامی سعد الله خان غره شعبان از بلخ براه خنجان که بهمان راه رفته بود روانه آستان خلافت خواهد شد و بایوار و شب گیر بدرگاه معلی می رسد خاقان پنده پرور از وفور عاطفت چار اسپ راهوار مسرج از طویلۀ خاصه بقرا باغ فرستادند - اگر در اسپان سواری اونیدرو نماند برین اسپان خود را بدارگاه کیوان مکن برساند *

پنجم شعبان علامی که در چار روز مراقی و مصاعد منصب المرور این راه طی نموده از بلخ بکابل آمده بود سعادت استلام شده جهانبانی اندوخت و از انجا که بنظم و نسق صوبۀ برهم خورده بلخ از قرار واقع پرداخته و باراء صایبه و افکار ذاقیه سپاه و رعیت آنوالیت را از پراگندگی باز داشته بود و همگی خدمات را مطابق حکم اقدس کما ینبغي بانصرام رسانیده از پیشگاه نوازش بعنایت خلعت خاصه و باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری پنج هزار سوار سرافراز گردید - از سواران منصب رستم خان هزار سوار دیگر دو اسپه سه اسپه گردانیده او را بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار دو هزار سوار دو اسپه سه اسپه برنواختند - درین تاریخ پسران نذر محمد خان را با والد ها و همشیر ها دستوری شد که پیشتر بدار السلطنه لاهور

۱۰۰۴
۱۰۰۴

خانهای مردم متواری شده بودند - هنگامی که بندگان این دولت خدا داد ابد بنیاد بجست وجو پرداختند مخفی از بلخ بدر رفت - و از اجتماع آنکه اوزبکان پسر او را بعد از فرار نذر محمد خان نزد عبد العزیز خان برده اند خود را به پسر رسانید - مادر قتلای محمد پنجمین پسر - و مادر هر سه دختر از ازماء قلماق اند که با دختران خویش بدرگاه معلی آمده اند - والدۀ عبد الرحمن ششمین پسر نینر لویی بود - و اورخت هستی بر بسته - نذر محمد خان زوجه عبد العزیز خان را که دختر عبد الرحیم خواجه جویباری است از بطن خواهر باقی محمد خان و ولی محمد خان با دو دختر عبد العزیز خان که از همین منکوحه متولد شده اند و کوچ نظر بروتی و دختر او را در بلخ پیش خود نگهداشته نزد آنها دستوری نمی داد همین که طنطنۀ وصول افواج قاهره بگوش او رسید سه روز قبل از ورود عسکر منصور بساحت بلخ پیش آنها فرستاد * بنده غره شعبان ماه پادشاه گیتی پناه بکلیگشت محال دامن کنه خور کابل که بغزونی ریاض و وفور اشجار و کثرت اثمار و ربانعی سیر و رعید و روانی انهار بهشت آثار است توجه فرمودند - و از شکر دره عبور نمودند باغ میر یحیی را بنیزول اقتباس سرسبز و شاداب گردانیدند - روز دیگر در اثناء راه نور دین موضع فرزه را هیر فرموده باستالیف که بهر کار ملکه جهان مالکۀ گهیان نواب بیگم صاحب متعلق است و بهترین اماکن کوه دامن - و اقسام انگور فروان دارد - و بیشتر انگوری که به کابل می رسند از این است - تشریف قدوم ارزانی داشتند - و باغ فردوس افت را که چنارهای سر بفلک کشیده

سلطان برادر جانی خان پدر دین محمد خان و از آن دو زن یکی نخست زن امام قلی خان بود پس از و بکاخ محمد یار در آمد در جلیکای ما هرو فرد آورده دولت اندوز ملازمت گشتند - روز دیگر صدر الصدور سید جلال بحکم والا تا خیابان پذیره شده بهرام و عبد الرحمن را با رستم واد خسرو باستان سلاطین مکن آورد - خاقان دریا نوال بهرام را بمرحمت خلعت خاصه با چاروب زر دوزی و جیقه مرصع و خنجر مرصع با پهلکتاره و منصب پنجزاری هزار سوار و در اسب از طویلۃ خاصه با زین طلا و مطلا و ده تقوز پارچه از اقمشه نفیسه و یک لك شاهي که بدست و پنج هزار روپیه باشد نقد و عبد الرحمن را بعنایت خلعت فاخر و جیقه مرصع و خنجر مرصع و اسب با ساز طلا و پنج تقوز پارچه - و رستم پسر خسرو را بخلعت و اسب سرافراز ساختند - و خواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان و بالتون پروانچی خسرو خان بتقبیل عتبه اقبال فرق طالع برافراخته بمرحمت خلعت مباهي گردیدند - و از وفور رافیت پادشاه مهر گستر عبد الرحمن را که خرد ترین برادرانست بمهرین پادشاهزاده بخت بیدار میدادند تا در ظل عاطفت آن والا گهر تربیت یابد و روزیانه او صد روپیه مقرر گردانیدند - و مستورات خان که سه منکوحه او بودند یکی دختر اورازی - دیگر دختر بالتون پروانچی - سیوم مادر خسرو - و سه دختر یکی در سن شانزده - دیگری در سن چارده سیومین یک ساله - و سربهای نذر محمد خان را که همه قلماق اند ثواب عرش قبایب فلک نقاب پرده نشین مرادق عظمت بیگم صاحب باعزاز نزد خود طلبیدند - و انواع عواطف و اقسام مهربانی

۱۰۵۹ م
(۵۷۹)
سال ۵۷۹ م

شانزدهم [رجب] براجا جسونت سنگه اسپ از طویلۀ خامه
با یراق طلا عنایت شد - خلیل الله خان و غضنفر ولد الله و یردی
خان و محمد محسن ولد منصور حاجی از بلخ آمده کامیاب دولت
ملازمت گشتند - چون خلیل الله خان مامور بود که با راجه
بیتهل داس و غیره همراه توابع و اسباب نذر محمد خان بدرگاه
معلی آید و او یلغار کرده پیشتر رسیده بود حکم مقدس صادر شد
که بسرعت هرچه تمامتر مراجعت نموده بان جماعه ملحق گرد
و باستان جهانداري همراه آید - و محمد محسن پسر منصور حاجی
را بعنایت خلعت و کمر خنجر طلا و شمشیر و اسپ با زین نقره
سرامراز گردانیدند - و بامی شاعر که تازه از دار السلطنه آمده قصیده
در تهنیت فتح بلخ و بدخشان بعرض اقدس رسانید هزار روپیه
انعام شد *

بست و یکم [رجب] سعادت خان قلعه دار ترمذ باضافۀ پانصدی
پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و مرحمت نقاره
بر نواخته آمد - عاقل خان را بعنایت اسپ سر برافراخته حکم فرمودند
که مبلغ پانزده لک روپیه و هفتاد هزار اشرفی که مجموع بیست و پنج
لک روپیه باشد بشاه بیگ خان قلعه دار غوری رسانیده بر گردد - و به
بهادر خان و اصالت خان فرمان شد که آنرا مصحوب جمعی
ببلخ طلبیده بایست و پنج لک روپیه که سابقا سید فیروز برده بود
و همه پنجاه لک روپیه می شود در وجه علوفۀ لشکر و دیگر ضروریات
صرف نمایند - رسید مسجد که ببان معین گشته بود با برادران و ابراهیم
حسین ترکمان و بهادر سنگه ولد راجه جگت سنگه و گروهی دیگر

که در خدمت لازم السعاده مشمول عنايات و اصناف تلطفات اند -
و بکمال احترام و فراغت و جمعيت خاطر مقررون هستند -
تحصيل مرضيات - الهی رفیق طریق باد *

میر عزیز باستعجال تمام راهی گشته و آن سوی فراه بجان نثار خان
پیوسته یرلیخ قضاانغان که از پیشگاه عنایت بخان مزبور ارسال یافته بود

رسانید - و چون دریافت که نذر محمد خان بصفاهان شاه (؟) ست

از راه تون و طمس که بصفاهان نزدیکتر است پیش از جان نثار خان
روانه شد - پس ازان که میر مزبور بصفاهان رسید ازان رو که نذر محمد

خان که حقیقت رفتن او از اند خود بجانب ایران و مراجعت نمودن

و آمدن بحوالی میمنه با دیگر مقدمات در محل خود نگارش خواهد

یافت - از فرط سودا در صفاهان نیز توقف ننموده بصوب خراسان

برگشته بود در صد آن شد که از عقب راهی گشته هر جا دریابد

نامه را برساند - فرمان روی ایران او را ازین حرکت باز داشته پیغام

نمود که درین هنگام که نذر محمد خان از شورش دماغ و آشفتگی

طبیعت سر رشته خرد گزینی و عاقبت بینی از دست و اهسته

است رفتن او نزد خان مسطور مصلحت نمی بینم - غالباً از سلوک

پسندیده بوقوع نیاید - اولی آنکه چون آمدن جان نثار خان نزدیک

است چندی توقف نموده روز عید الضحی که ساعت ملازمت

او مقرر ساخته ایم همراه او مارا به بیند - و این معنی را باستان

خلافت معروض داشته تا صدور حکم مقدس منتظر باشد - میر عزیز

بموجب آن کار بند شده حقیقت بدرگاه خواقین پناه عرض داشت

نمود - و تا وون جواب در صفاهان بنشست - بعد ازان که عرضه داشت

۱۰۵۴ شماره (۵۷۵)
 و هم سال

(040)

100

آن خان والاشان نران که بموجب نفرت خاطر و وحشت طبیعت آن
 خان بلند مکان تواند بود و استماع آن برطبع سرزنت سرشت نفوت
 دوست گران آمد سرزده باشد - و طایفه کچ گرای دور از دور بینی
 آن رفیع القدر را برین میدارند که از بلخ برآمده بسمت شبرغان
 روند - ذات اقدس مادرانجا می بایست تا داد قدردانی می شد
 قدر خداوندان قدر ارباب قدر شناختند - و فضل اهل فضل اصحاب فضل
 لیکن ازان خان منیع الشان باقتضای عقل معامله فهم و خرد
 صواب اندیش متوقع این بود که بعد تحقیق ادای ناملایم بی
 ملاقات پادشاهزاده از بلخ بجانب این نیازمند درگاه بی نیاز متوجه
 میگشتند که هم سلامت در گرو آن بود - و هم بهبود کار نران - اما
 سبقت تقدیر را که به مقتضای آن هنوز بقدر مشقت و تعب باقی
 باید چه تدبیر بر هر تقدیر انشاء ما فی الضمیر ناگزیر نشاء سرورت
 شناخته بابر ازان پرداخته میشود - مکنون خاطر مهر ناظر آن بود
 که ساحت ولایت بلخ را که از آشوب حوادث غبار فتنه و فساد
 داشت برفت و روب تدبیرات صایبه و افکار ثاقبه پاک نموده و بی
 راهه روان کافر نعمت حقوق شناس را بجزا رسانیده با نقد وجنسیکه
 که در قلعه بلخ بود بقبضه قدرت آن فتاده خاندان عز و علا در آورده
 مقرر نموده شود که آن عاله مجد و سکارم طوایف باطل کیش
 جفا اندیش تباه کار نکوهیده کردار المانان را که به انکار دادار جان
 آفرین - و اهانت قران میدین - و جحود رسول امین - صلی الله علیه و
 علی آله و صحبه اجمعین - تا باغماض عین از حقوق ولی نعمت
 خود بشیر چه رسد - و قتل هزاران نفس بی گناه و هتک حرمت و

[illegible]

25

10-10-10

• (110)

my hq.

بیست و نهم [جمادی الثانیة] پادشاهزاده و الاتبار مراد بخش
را پسری بوجود آمد - و سلطان محمد یار موسوم گردید *
غره رجب بسید محمود واد خان دوران بهادر نصرت جنگ
برای سرانجام مواد ازدواج با صبیغه عبد الله خان بیست هزار روپیه
فقد عنایت شد *

دمتوری یافتن میر عزیز بصوب ایران نزد نذر محمد خان

چون نذر محمد خان از شاه راه کعبه سداد رو بر تافته بصوب
ایران شدافت چنانچه گزارش پذیرفت خاقان کرم گستر که شکیمت
والای این برگزیده پروردگار بر اقتناء مغاخر و نشر مآثر مفضول است
بمقتضای عموم خیر سگالی و شمول صواب پسینجی خواستند که او را
بر آنچه پیش نهاد همت فلکی ارتفاع از انواع رافت و عطوفت
و دیگر مراتب مروت نسبت باو بود آگاه گردانند - بنابراین میر عزیز
ملازم مهین خلف خلافت را که سابق از قبل آن کامگار بخت بیدار
نزد نذر محمد خان ییلنج رفته بود بعنایت خلعت و انعام چهار
هزار روپیه نوازش فرموده هشتم این ماه او را برسالت پیش وی
فرستادند - و گراسی نامه عاطفت مشحون که حسب الحکم علانی
سعد الله خان انشا نموده و نقل آن درین نسخه مغالی مرقوم
میگردند با مکتوب پادشاهزاده بلند قدر که باشاره والا نکاشته بودند
مصحوب او ارسال داشتند *

[illegible]

۱۸۵
 ()
 ۱۸۵

گردون جاه بمنصب هزارعی ذات و پانصد سوار سر بلند گردید *
 نبذی از احوال خسرو بیگ آنکه او در سن پنج شش
 سالگی باسیری افتاده بود - نذر محمد خان او را خریده در مقام
 تربیت شد - و بهرور ایام خان را از حسن صوری و معنوی
 باو علاقه محبت بهم رسید - و چون اورکنج چنانچه گزارده آمد
 مسخر نذر محمد خان گردید و کدخدایان او یماق ترکمن که
 در حدود اورکنج بودند نزد خان آمدند و خسرو بیگ را شناخته
 گفتند که این از قبیلۀ مناست و پدرش از معتبران این قوم بود - خان
 او را سردار اویماق ترکمن ساخت *

از جوانی آنکه چون رستم خان از دو گروهی خواجه در کوه
 که دران جا فرود آمده بود باند خود راهی گشت خود بالختی
 از همهران قول شد - و راجه بهار سنگه را با مردم او و جمعی
 از تغلکچیان هراول ساخت - و محمد قاسم میر آتش را با مردم
 توپخانه نگاهبانی خزانۀ که برای مواجب بندهای نقدی
 همراه بود گماشت - همین که ازان بیابان بی آب سه چهار کوره
 نور دیده آمد پیاده خبر آورد که المانان اسب صاحب مرا از من
 کشیدند - و یکی از همهران مرا به تیر زخمی ساختند - رستم خان
 محمد قاسم را با بوق اندازان و هاشم بیگ کاشغری و چندی دیگر
 بمداغۀ مقاهیر معین گردانیده کس نزد هراول و چنداول فرستاد
 که پیش و پس ارد و را نیک پاسبانی نموده لختی توقف
 گزینند - درین میان سواری از راجه دیدی سنگه تاخته رسید که
 میان راجه و المانان جنگ در پیوسته بود - و فیروزی نصیب دالوران

(bhs) my head

گرامی پادشاه ممالک ستان خوانده جمعی از المان را که دران
نواحی بودند راندند - و میوه مذکور با پنج ششی از کدخدایان معتبره
همراه جلال الدین محمود دروازی به بلخ شتافته مدارا مهمایی
علامی را دید - علامی این جماعه را بنوازشهای پادشاهانه و عنایت
مناصب شایسته مطمئن خاطر گردانیده رخصت داد که بموطن
رفته در آنچه دولتخواهی و خیر اندیشی این دولت سرمدی باشد
مساعی جمیله بتقدیم رسانند - و نگذارند که اهل شورش و فساد تا
رسیدن قلیچ خان دست ظلم پرست را بجان و مال زیر دستان
دراز کنند *

از وقایع صوب اندخود آنکه بعد از مرجعت بهادر خان
و اصالت خان حسب الطلب پادشاهزاده مراد بخش گروهی از
المانان فتنه انگیز حوالی اندخود را تاخت نموده بودند - و خواجه
کمال ارباب اندخود که کدخدای باغیرت آن ملک بود و از سعادت
منشی و بختمندی در دولتخواهی این درگاه و الاجاه میکوشید
بقصد مدافعه آن جور پرستان با وجود قلت اعوان از حصار برآمده
بدرجه شهادت رسیده بود - درینولا که رستم خان بآن صوب روانه شد
پانزدهم رجب که از کنار پل خطاب کوچ نمود قراولان خبر آوردند
که در پنج گروهی بسیاری از المانان فراهم آمده اند - خان مذکور
بشنفتن این خبر خود بادیگر همراهان قول شده محمد قاسم داروغه
توپخانه را با دو هزار سوار تغنگچی هراول کرده راهی گشت - درین
میان کس خسرو بیگ ترکمن قوش بیگی نذر محمد خان که سردار
ترکمنان بود آمده از جانب او ظاهر ساخت که جمعی از ستم

۱۰۵۹ هـ

(۵۹۷) .

دهم سال

اکنون بنگارش و قایعی که در بدخشان رو داده بود می پردازد -
 از عرضه داشت راجه راجروپ بمسامع حقایق مجامع رسید
 که بیست و یکم جمادی الثانیه راجه مذکور در قندز آگهی
 یافت که جمعی از امان از آب خواجه پاک که خلیجی است
 از دریای جیحون باین سو عبور می نمایند - بمجرد استماع این خبر
 جوقی از راجپوتان معتمد را برسم هرول پیشتر فرستاد - و خاطر
 از استحکام قلعه فراهم آورده با سید اسدالله و سید باقر و احدیان
 و جمعی دیگر متعاقب هرول راهی گشت - امانان زبون کش
 فرصت جو که چندی از نوکران سپاهیان را که برای هیمة و گاه
 به سحر می رفتند هلاک گردانیده بودند - بعد از رسیدن لشکر فیروزی
 فرار نمودند - راجه با همهران تعاقب نموده دوکوه نوردید - درین
 اتنا گروهی دیگر ازان مناکیب که در کوها و تنگناها پنهان بودند
 برآمده بکند اوران اقبال در آویختند - بعد از گرمی هنگام قتال
 جمعی ره گرای نیستی گشتند - و بقیه از بیم تیغ خونخوار دلاوران
 رو بگریز نهادند - پس از تعاقب ابطال لشکر فیروزی گروهی از آب
 خواجه پاگ گذشتند - و فریقی تاب آتش شمشیر نیارده دران آب
 غرق گشتند - و راجه با همهران مظفر و میهنوز برگشت - بعد از دو
 سه روز خبر یافت که امانان بخت بر گردیده هزیمت دیده
 بآستانه انام رفته اند - و جمعی دیگر بآنها پیوسته اراده دارند که
 باز بقندز برآیند - و چون جواسیس سپاه امانان را قریب پنج شش
 هزار سوار نشان میدادند راجه سر رشته تدبیر بدست داشته از قلت
 اعوان خود و کثرت غنیم جنگ صف مصلحت ندید - و بگهیلانی

ملک داری درکار باشد بعلامی ارشاد نموده او را بعزایت خلعت
خاصه و جمدهر مرصع باپهلوتاره و شمشیر خاصه و دو اسب از
طوبیاء خاصه با زین طلا و مطلا سر بلند گردانیده شب پنجشنبه
بیدست و ششم جمادی الثانیه با جمعی از بندگان رخصت فرمودند
و بهادر خان را با و سال شمشیر مرصع مصحوب علامی عز افتخار
بخشیدند - و به سید فیروز برادر زاده سید خانجهان حکم شد که با
چندی از سادات منصبدار بیدست و پنج لک روپیة خزانه برای
علوفه سپاه و مصالح دیگر از راه پنجشیر به بلخ رسانیده بر گردد -
و خان والا مکان بحکم اقدس از راه خنجان که هر چند دشوار گذار
است اما از سبل دیگر نزدیکتر است در عرض یازده روز شتافته
شب دوشنبه هشتم رجب ببلخ رسید - و باختر برج خلافت برای
فسخ عزیمت معادلت که موجب نارضامندی قبله دین و دنیا
بود کلمات نصیحت آمیز هوش انگیز پدید نمود - و چون اثری
بران مترتب نشد تمام بندهای پادشاهی را منع کرد که بخانه
پادشاهزاده نروند - و بهادر خان و امالتخان را تسلیم صوبه داری
بلخ فرمود - و باتفاق اینان شروع در انجام مهمات و تعیین حارسان
قتع و تهبانه داران و انجاز مقاصد آنها نمود - و چون نجابت خان
بعد از گفت و شنید فراوان دل بصوبه داری بدخشان نیارست نهان
قلعج خان را با نظر بهادر و نور الحسن بخشی احدیان با دوهزار
احدی و چندی دیگر که جمعیت شان نزدیک پنج هزار سوار بود
به بدخشان - و رستم خان را با راجه بهار سنگه و راجه دینی سنگه
و چندرمن بندیل و دولت خان ولد الف خان و محمد قلم داروغه

مرمت و استوارى حصار بيرونى و قلعه درونى بلخ از بيدار و ديگر
 عملة هرچه در كار باشد نوكر و اجوره دار از روى تاكيد بكار و بار ارد
 و از خواجها و علما و مشاهير بلخ هر كه سزاوار حضور قوايم سرير
 خلافت باشد و از نوكون خان هر كس به بندگان درگاه عرش اشتباه
 رجوع آورده باشد يا بدست افتاده مانند طاهر بكاول كه از روى
 اخلاص و اعتقاد داخل دولتخواهان گردیده و بالتون پروانچى و
 چوپك بيگ و هردو داماد عبيد الرحمن ديوان بيگى كه يكي از
 انها برادر زاده اوست قندزى بيگ نام با ديگر برادر زاده اش
 عبد الله بيگ پسران عبد الرحيم بيگ كه در ملك بندگان منسلک
 است روانه آستان خواقين مكان گردانیده بدیگران كه در انحاء
 ولايت اند نوشتجات استمالت بفرستد - و از بندگان پادشاهى سواى
 جمعى كه پربلخ طلب آنها صدور يافته كه هر كه خواهش آمدن كند
 به بيم و اميد و وعد و وعيد از اين اراده باز آرد - و هر كه بمنع او
 از اين آرزو در نگذرد يا از خدمتى كه دران صوبه بدو تفويض نمايد
 سر باز زند او را بتغيير منصب و جاگير متنبه گرداند و خدمتگزارى
 و اخلاصمندی و جانسپارى هر كه برو ظاهر شود در باب او اضافه
 منصب و جزان التماس كند - و چون از روائى رويده در آن ملك و
 بر افتادن خانى كه از دير باز مدار بيع و شراى آن ديار بران
 بود اهل بلخ و بدخشان در سواك معاشرت با اهل ماوراءالنهر فى
 الجملة حرج مى كشيدند - از اسبابا كه در اين درگاه راستان و راست
 كاران جز راستى و راست كرى را روز بازار نيست مقرر شد كه
 خانى را كه خواندين توران به همس آغشته سكه زده بودند در دار

یکی از بندگان معتبر معتمد مزاج شناس کردان که همگنان از گفتار و کردار او اعتبار برگرفته از رضا و شکایت او راجی و خایف باشند منحصر دیدند مدار المهای علامی سعد الله خان را با آنکه از وفور رازدانی و شیوا زبانی و کثرت عواطف و عنایات دوری او از پیشگاه حضور او نمیداشتند قرار دادند که بدلیخ بفرستند - و حکم فرمودند که اگر پاشاهزاده ازین اراده بی جا متذمم نگشته باشد او را بیند - و حکومت صوبه بلخ را به بهادر خان و اصالت خان باز گذاشته استیصال اهل تمر و فساد به بهادر خان که بحکامست و حمیت اوصاف دارد و سردار جمعیت دار است - و کارسپاه و خزانه و داد و ستد و پرداخت احوال رعایا و سکن آن دیار باصالتخان که بمزاج آشنای و فهمیدگی و احسن سلوک موصوف است مقرر سازد - تا برهنمائی پادشاه دور بین و شهنشاه صواب گزین در امضای امور ملک داری هرچه باید کرد بموافقت و موافقت یکدیگر بروی کار می آورده باشند - و اگر نجابت خان ولد میرزا شاهرخ که اسلاف او بوسیله نیکو خدمتی این دردمان تاج بخش تخت ستان بحکومت بدخشان کامروا بودند صوبه داری آن ملک را از عنایات عظیمه دانسته بخواهش تمام مستقبل شود این خدمت را بدو تفویض نماید - و اگر از پست فطرتی و بدلی در رفتن بجای آبا و اجداد خود که قابلیت آن ندارد استنادگی کند قلیچ خان را با سپاهنی که درکار داشته باشد بنظم بدخشان و توابع آن و رستم خان را با جمعیت شایسته بحفظ اند خود و مضافات آن معین گرداند و بهای نگاهبانیه هر یکی از قلاع و محال توابع بلخ بصوابدید

چون خدمت و نور بختی چاره اصلاح احوال شایسته باشد

شاه و رعایا

حضرت و بزرگواران و تنبیذ ملک و تنبیذ احوال

ارسال نوشتن و الا نمکین سعد الله خان از پیشگاه

فان یومد * فانیومد

نورین انوشاه ناسرا نخست به تغذیر مذهب و تدوین مملکت ملایان
انحراف خاطر اقدس و بازیان نیر - و پادشاهان را از امر و
رعایا دراز نمودند - و چون اندیشه می کرد معروض رسیده
نورین از دین اترن تنبیذ دست تطاول بهمال
احوال شاه و توقف احشامی که از اطراف و جوانب و بزرگان به
مراجعت نمودند - و اندیشه می کرد معروض رسیده
مردم باج و بدهشاه و حضرت آب و هوای آن و لایق از آن
بارضاع موانع اعظم هندوستان و استحقاق بوطی و فساد از اطوار
همراه نیز از معجزات عوین و موطی و استنباط طایع و جواهر
گروه - و ازین خواستش نی مویع پادشاهان اکثر امرا و مصلحتان
نورین چون طالبند که باج را باینجا معزیه خود معزیه درگاه ایشان
اند چون شرفداران است باینجا باینجا از بزرگان و بزرگان
معنی گشته بود و پس از کارزار در مویع چار باج که میان
از شنیدن نورین شاه نظر معزیه خان از بزرگان اترن و سرفراز
از ضبط احشام آنجا فراهم می آوردند با خلیل الله خان که بعد
حراسی قلع محال مذکور و استحقاق آن توقف مینمودند و خاطر
مردم سال (۵۵۹)

۱۰۵۹ هجری

سال بدیزین آرزوی خویش که فرمان روائی صاحب و ولی نعمت
قدیم دران دیار باشد رسیده اند و صاحب زاده گویان پنهانان شادمانی
بتمنی دریافت ملازمت او روی امید بهماحت بلخ آورده بیايند
و عرصه آن مملکت از وجود بی سود اشرار نابکار و فجار تیره روزگار
اوزبکان تنگ چشم ظاهر و باطن و المانان بی ایمان را پر داخته اید
و رعایا و کشاورزان استمالات یا بند بمل ناپسندیده است - اگر
طایقت بی التفاتی ما که کوه را از جا درازد و آسمان را از گردش
باز دارد در خود می یابد دیگر بار بابر از این ملتمس پردازد - و الا
پیرامون این التماس که سرمایه زیانکاری دین و دینی اوست و
باعث برهم خوردگی کاری که بمحض عنایت الهی صورت یافته
نگردد - و بودن بلخ بخود قرار دهد - و باستصواب امیرالامرا در نظم
و نسق آن دیار - و نگاهبانی سکان آن از اهل تملد و فساد بفرجی
که در جمیع امور طریقۀ انیقۀ عدالت و احسان مرعی
و منظور باشد مساعی جمیله بتقدیم رساند - با وجود گزارش
چنین مقدمات هوش افزا پادشاه زاده از خواب غفلت در
نیامده بار دیگر عرضه داشت نمود که تا یک مرتبه باستقام
سده سنیه کامرانی و عتبه علیه جهانبانی نمرود و مطالب و
مقاصد خود را بحضور معروض ندارد بفرجی درین ملک
نخواهد ماند - و بهادر خان و اصالت خان را که بعد از هزیمت
نذر محمد خان و آواره شدن اوزبکیه از شیرغان باند خود راهی
گشته بودند و بایستی یکماه بلکه بیشتر دران سرزمین برای
بند و بست مهمات شیرغان و چپچکتو و میمنه و اند خود و تعیین

۱۰۵۴ هـ (۵۵۷)
 و هم سال

مراکز گشتند - و به عبدالله بیگ پسر دیگر او نیز منصبی در خور
 عنایت شد •

گذارش التماس بادشاهزاده عالی نسب مراد بخش رخصت مراجعت بدرگاه سلاطین بنده و آنچه بران مترتب شده

هر که بحلیه رای ثابت و رویت • صائب و تثبیت در امور
 ملک و ملت و تانی در شؤون دین و دولت متحلی امت همگی
 افعال او بر نهج سلیم استقامت و طرز قویم سلامت برونی کار می
 آید - و هر که ازین نعوت جلیله بی نصیب افتد هر چند برای
 انصرام سهمات و انجام معاملات محسن و آلام بکشد روی سود و
 بهبود نه بیند - و نتیجه جز ندامت و خجالت بران ترتب نپذیرد
 مصداق این مقال احوال پادشاهزاده مراد بخش است - آن
 والا تبار پس از آن که بتائید ایزدی که همواره پیدشکار این دولت
 ازل بنیاد است - و تیسیر سرمدی که همیشه کار گزار این سلطنت
 ابد میعاد - چنین ملک دشوار کشا بکمر ستیز و آریز بتصرف
 اولیای دولت قاهره در آمد - و بمیاس نیت داد طویب پادشاه
 فلک کاه سکنه آن دیار که پیوسته دستخوش جور اوز بکده و پامال
 ستم المانیه بودند برفاهیت و جمعیت گرائیدند - و چنین فتح بزرگ
 و کشایش سترگ که تا امروز بهیچ یکی از سلاطین هندوستان
 بهشت نشان میسر نشده بل تا حال اصلا لشکری ازین طرف بان سو
 نرفته تا به جنگ و جدال و حرب و قتال و فتح و کشایش چه رسد

سوار - و سواران در جنگ
و سواران را که در جنگ
و سواران را که در جنگ

[illegible][illegible]

و کيفيت فيروزي اولياء اين دولت بلند صولت از عرضه داشت
 بهادر خان و اصالت خان بگرامت اصفاء واقفان پيشگاه سرپر جهانباني
 رسيد - بهادر خان بخلعت خاصه و باضافه هزار سوار دو اسبه سه
 اسبه بمنصب پنجهزاري پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه و بانعام
 دو لک روبينه نقد از خزانه بلخ - و اصالت خان بخلعت خاصه
 باضافه هزار سوار بمنصب چار هزار چار هزار سوار - و مهديس
 داس راتهور بخلعت و به اضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار
 دو هزار و پانصد سوار - و راجه جيرام بخلعت و منصب هزار و
 پانصدي ذات و هزار و دويست سوار از اصل و اضافه - و هرکام
 از روپ سنگه راتهور و رام سنگه راتهور و راو روپسنگه چندراوت و
 حيات ولد علي خان ترين بخلعت و از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدي هزار سوار - و علاول ترين بخلعت و باضافه پانصدي
 ذات بمنصب هزار و پانصدي ششصد سوار - و هر يکي از سيد محمد
 ولد سيد افضل و مهديس داس نايب راجه گنج سنگه بخلعت و از
 اصل و اضافه بمنصب هزار چار صد سوار - و سيد مقبول عالم
 بخلعت و منصب هزار چار صد سوار سرافراز گشتند - و
 عجب سنگه ولد ستر سال و چتر بهوج چوهان و چندر بهان نروکا و
 منگرام سنگه نبيره راجه مانسنگه و نيکنام عم بهادر خان و سيد
 چاون و بلوي چوهان و مقصود بيگ علي داشمندی و سيد محمد
 ولد سيد غلام محمد مهدي و گوبند داس خاندوراني و عنايت
 برادر بهادر خان و نذر بيگ سلدوز باضافه منصب سرافتخار
 برافراختند - و هم قلعه دار غوري قباک مير آخور که قليچ خان و

چون هشتم چهلوی الثانیة حقیقة چند کثرتی و خاشاکش را
 چو دوازدهم شون سرو را روز کار * همه آن کنند کشتی بنیاد بکار
 * بدست *

او نگاشت *
 عتیقة علیا و سداة والا بر تانست - جز نکندت و سفالت در چار روز کار
 همه اسباب هشتادی و در روزی سرانجام مینمودند روی امل او
 که از آن باز که خان بر تانست جمعی که در لباس دوستی و بیکری
 در محاش بنصفیل کزایشی خواهم یافت - محاش این است
 و درنگ از آن خون بصوب سر و راهی گشت - بقیة احوال خان
 بود و جمعی دیگر با خون بر او افتاده بر تانست و بدستنی تی تیوت
 قلی و لد کلبه بیاور که در خدمت حضرت حضرت آشتیانی آمده
 رستنی از آن خون قسم بسم خور و که آنجا بود با اتانیدی او محبت
 و از گفتار خواجه کمال محبتی شد که نذر محبت خان بدست او
 مینمودند و به شیرخان آمده این دو سرور را در کار او دیدند -
 و مدبر خان مدبر کار با گروهی که همراه او بنامه می گذار کدیر
 محبت خان در چرخه می و مینمودند - و خواجه کمال از آن خون
 قیوم روزی می افتاد - بعد از دو سه روز ظاهر بکار که از قبل نذر
 غارت گری با همگی عدال و اطفال اینان بدست می داده بنشکر
 و قیامی استر می شد - و هم تیمار می سال و مویشی گری و آورو از امانی
 قاهره تعاقب می نمودند همانا هم نذر محبت خان با سنجان قلی
 لیکن اگر بیاور خان و امالت خان بقیة احوال خان
 احشام بنشین و تاراج بیاورند برونه برونه برونه برونه برونه برونه
 پوشیده نمائی که اگر چه اسوالی که او را بزرگ و امان از رعایا و

۱۰۵۴ هـ (۵۵۳) قمر سال

تعلق تمام داشت - و هر دو با خان از بلخ برآمده بودند - و خان با پسر خود قتلغ محمد و چندی از اوزبکان و غلامان و خدمتگاران که با او همراهی کردند با فراوان پریشانی بجانب اندخود شتافت - و تردیعنی قطغان و اسد بیگ درمان و جمعی از اوزبکان سبحان قلی را با خود گرفته بجانب چارجو و بخارا گریختند مجاهدان لشکر اقبال تا بنگاه اوزبکان که قریب چار کوه بود رفته چون دریافتند که مذاکب از هراس بجان در هیچ جا عنان باز کشیده توقف نگزیدند در شبرغان فرود آمدند - که تا رسیدن خبر منقح نذر محمد خان و اوزبکان بضبط آن حدود پرداختند - و همین که خبر توقف ایشان دریابند باز به سرعت شتافته کار این بد خاتمت چند را باختتام رسانند - چون اوزبک و المان اموالی را که از رعایا و احشام بترکناز و دست انداز گرد آورده بودند - و باستماع خبر وصول افواج قاهره آنها پیش انداخته راهی شده بعد از هزیمت نیارستند بدر برد - و بدست و پا زدن بسیار عیال گریزانیده مال بجا باز گذاشتند - همگی آن اموال بدست مبارزان لشکر منصور افتاد - و حاجی بی برادر اوراز بی و جمعی اوزبکیه که در چپچکتو و میمنه بودند خبر هزیمت و فرار نذر محمد خان شنیده نیز عنان شکیبائی از دست دادند - و بیشتر اندوخته های خود را گذاشته بجانب چارجو گریختند - و از برکت عدالت و میامن نصفت پادشاه دین پناه بسیاری از رعایای بلخ و بدخشان و هزار جاتی که درین مدت اسیر ستم و کسیر جور این گروه ظلم پزوه بودند از گرفتاری برستگاری رسیدند *

گنج سنگه می بود و رای تالو کپنه سیدکهاوت و مدکرام سده راجاوت و گویند داس خان دو رانی و بلوی چوهان و چندی دیگر را که بی رخصت پادشاهزاده و امیر الاسرا برای اظهار جوهر حماست و حمیت همراهی گزیده بودند - و از سادات سید محمد ولد سید افضل و سید نورالعیان پسر سید سیف خان و سید شهاب بن سید غیرت خان و سید مقبول عالم و غیر اینان و جمعی از قایمیان خویش را با نیک نام عم خود همراه گردانید - و قرار داد که نیک نام با همراهم پیش روی او و راجپوتان در دست راست و سادات در طرف چپ نیک نام صف کشیده می رفته باشند - و حیات ترین و عاقل ترین و جمال خان نوحانی و بهار نوحانی و جمعی دیگر را بطرف یمین خویش مقرر گردانید - و اصالت خان نیز در جانب چپ بهادر خان با انتخابی دیگر از همراهم قول شده راجه چیرام و جگرم ولد هر دیرام گچه واهه و عجب سنگه واد سرسال و چتر بهوج نبیره لکمین - دین چوهان و چندر بهان نروکه و سید چاون و سید محمد ولد سید غلام محمد مهدی و مقصود بیگ علی دامنندی و نذیر بیگ سلدوز را که در فوج او بودند همراه ساخت - و هر دو سردار افواج را توزک نموده برابر یک دیگر راهی گشتند - و اوزنگ و المان که قریب ده هزار کس در شبرغان فراهم آمده بودند پس از آگاهی بر رسیدن افواج فیروزی بیشتر از بیم اسیر شدن عیال و بغارت رفتن اسوال بهاسبانی پرداخته و عیال و اسوال پیش انداخته به اندخود سوزا می گشتند - و که تری زناقت خان نموده آماده پیکار شدند - خان از شنیدن خبر وصول

۱۵۰۴ هـ (۱۹۵۹)

بود باضافه پانصدی ذات بمنصب دوهزاری دویست سوار
مربند گردانیدند - میرزا محمد ارباب سمرقند را بمرحمت
خلعت و اسب و انعام دوهزار روپیه برنواخته برای تسلیه بعضی
رعایا و مسکن بلخ بدان جانب رخصت فرمودند - بغمه پردازان
پنجهزار روپیه انعام شد - بعرض بیگ برادر الله دوست کاشغری
دوهزار روپیه مرحمت نمودند *

نبرد نمودن بهادر خان و اصالت خان به نذر محمد خان و شکست یافته گریختن او بصوب خراسان

چون نذر محمد خان از بخت خفته و خرد آشفته و دیگر
بواعث وحشت و وسواس روی امید از قبله اقبال و وجهه آمال که
ملجاء سلاطین جهان است و مجمع خواقین دوران بر تافته قریب
در بهر روز پنجشنبه بیست و هشتم جمادی الاولی او آخر سال
گذشته عارفار بر خوه پسندیده از بلخ برآمد - و سه بهر روز
مذکور پادشاهزاده و آلاتبار و امیر الاسرا آگاه گشته بهادر خان و
اصالت خان را بهمرهان بتعاقب او روانه گردانیدند - این کار
طلبان اخلاص منشی بسرعت هرچه تمامتر جریده رو بمقصد نهادند
و از شدت گرمی هوا هر روز بهر آخر سوار شده و پی را دیده
تا بهر اول روز دیگری انفصال راه می نوریدند - در هر منزل
لختی از همرهان او گرفتار می گشتند - سیوم روز از گذارش
یکی از غلامان خان که اسیر گشته بود دریافته آمد که تردیعلی

اساس که بر خلاف سلاطین دیگر مواد غفلت و غرور را اسباب
آگاهی حضور ساخته لحظه از درگاه بی نیاز حقیقی غافل نیستند
در برابر این عنایت الهی سجدهات شکر بجا آور دند - و باریافتگان
بارگاه خلافت مراسم مبارکباد بتقدیم رسانیدند - صدای تهنیت این
تائید یزدانی و آوای کوس این تیسیر آسمانی از خاک با فلک
رسیده گوش افروز ادانی و اقصای گشت - و بامر معلی گرامی
جشن این فتح نامی تا هشت روز آرایش داشت - و درین ایام
هشتگانه اسباب عشرت و شادمانی و ابواب کام بخشی و کامرانی
آماده و کشاده بود - اولیاء دولت والا و بندگان اخلاص گرا بعنایت
خلعتها و اضافه مناصب کامیاب گشتند - سخن پردازان معنی
طراز قصاید غرا در گزارش تهنیت و تاریخ بکرامت استماع مسامع
جهاندارى که همواره شاه راه بشایر باد رسانیده - بجوایز گرامند
دامن امید برآموندند - از انجمله این تاریخ نصیرای شیرازیست
بطریق تعمید

* بیت *

شکر لله کز عنایات خداوند جهان
کرد فتح ملک توران شرور مالک رقاب
پادشاه غازی عادل شهنشاه جهان
آنکه کرد او را جهان از جمله شاهان انتخاب
گشت در تسخیر عالم ثانی صاحب قران
ایزد او را کرد در کشور ستانی کامیاب
در دلش غم جهانگیری شبنی گریزندرد
گیرد اقبالش جهان را صبح پیش از آفتاب

آغاز میمنت طراز سال دهم از دوم دور جلوس اقدس .

ستایش گوناگون و نیایش از شمار افزون دادار جهان . پرداز
و کبریم کرساز را که نهم سالی دوم دور جلوس اقبال مانوس بفرزان
خجسته گی انجام یافت . - و روز یکشنبه غره جمادی الثانیه سنه
هزار و پنجاه و شش مطابق بیست و چهارم تیر دهم سال این
دور اقبال بفرخندگی آغاز شد *

سیوم این ماه درون شهر بلخ مرکز آیات ظفر گردید - اولیاء
دولت قاهره بوقت خجسته و هنگام مسعود در مسجدی که
نذر محمد خان خارج دروازه خانه خود بنا نموده است و در آن
همگی اشراف و اهالی مانند طیب خواجه که پسر حسن خواجه
مهین برادر عبد الرحیم خواجه بن خواجه کلان خواجه جوید
است - و عمه نذر محمد خان خواهر دین محمد خار

است - و والد همشار الیه با پسر کلان خود یوسف خوا
در بخارا بوده - و مثل سنگی خواجه ده بیدی و محمد حسن
خواجه ده بیدی که هر دو بکبر سن از دیگر خواجهان در عزت و
اعتبار امتیاز دارند - و خواجه عبد الغفار ولد صالح خواجه برادر
هاشم خواجه ده بیدی - و خواجه عبد الولی معروف بخواجه پارسا
که از اولاد خواجه محمد پارسا است - فراهم بودند - قوایم منبر را

و جوارى او مقرّر ساخته شكر الله عرب را بکوتوالى شهر و ضبط
مکلات و اسواق معين گردانيدند - حاصل کل ولايتى که سابقا به
نذر محمد خان تعلق داشت و الحال بتصرف اوليائى دولت آيد
پيوند درآمده در حين استقلال خان و آبادانى ملک و دست کوتيه
المانان از نهب و غارت با موافقت سال بجمع وجوه نزديک بیک
کزور شاهى که پيش ازين اهل آن ديار بخانى و تذکة گذارش
مى نمودند بود - که قريب بيست و پنج لک روپيه باشد - از انجمله
قريب شصت لک شاهى که نزديک پانزده لک روپيه است حاصل
بلخ و مضافات آن - و قريب چهل لک شاهى که نزديک ده لک
روپيه است محصول بدخشان - و توابع آن بر تقدير عدم موافقت
فصول بيست لک روپيه يا چيزي زياده - و پس ازان که نذر محمد
خان در قرشي غارت زده اوزبک و المانان گشته از انجا سراسيمه ببلخ آمد
و از استيلاي اين کافر نعمتان قلعه نشين شد - و يارای بر آمدنش
از قلعه بلخ نمايد - تا بضبط چه رسد - مملکت از دراز دستى اين
کوته اندیشان جفا پيشه روبرو راني نهاد - و رفته رفته کار بجائى
کشيد که بعد از در آمدن ولايت بتصرف اوليائى دولت بلند منزلت
حاصل آن در نخستين سال بتصرف سابق و در دو يمين بربع رسيد
و محصول ماوراء النهر که بامام قلي خان متعلق بود بهمين قدر -
هر چند هنگام قسمت ملک حصه برادر بزرگ باعتبار وسعت و
حاصل پيش بود اما حاصل بلخ و بدخشان از پرداخت نذر محمد
خان و سعى او در تکثير زراعت و توفير عمارت افزون گرديد - و
محصول ماوراء النهر از نارسائى و بى پروائى والى آن رو بفرزوني

۱۰۵۹ سنه
 (۱۴۱)
 بهر سال

که همراه ایشان مقرر بودند به استعجال تمام روانه گردانید - و راجه
 پیتله داس را بجا سایر راجپوتان از جمله فوج هراول پیش
 خود نگاهداشت - و مهیس داس و روپ سنگه و رام سنگه را تهوران
 و جوقی دیگر از راجپوتان بغزونی کار پژوهی و پیگار طالبی بی رخصت
 همراه این فوج راهی گشتند - و چون پادشاهزاده عالی نسب و
 امیر الامرا از جهت اشتغال بتعین لشکر بقصد تعاقب فرصت گرد
 آوردن اموال نذر محمد خان نداشتند و رستم خان و محمد قاسم
 میر آتش که درون قلعه بودند از آنرو که تانوسندان خبر پادشاهزاده
 و رسیدن جواب روز آخر شده بود - از بیم آنکه مبادا ضبط از قرار
 واقع بفعل نیاید و موجب بازخواست گردد بآن مقید نشدند -
 لختی اموالش بتاراج اوزبکان فرصت جو و سکنه شهر رفت - روز
 دیگر پادشاهزاده والا تبار و امیر الامرا خلیل الله خان را که همان
 روز از غوری آمده بود با سلطنت خان و شیخ سوسی گیلانی و
 محمد مقیم و قاضی نظامی گیرودنی برای گرد آوری اموال
 او فرستادند - دوازده لک روپیه از مرصع آلات و طلا آلات و نقره آلات
 و جز آن و قریب دو هزار و پانصد اسب و مادیان و سه صد شتر
 نر و ماده ضبط در آمد - او از فزونی امساک و ثنات - و
 فراوانی تنگی و خجست - و فرط آز و شره - و کثرت حرص و انوم
 و بی بهرگی از داد و دهش که لازمه سلطنت است - و اخذ
 هرچه هر جا بهر روش یافت - چندان اندوخته بود که هیچ
 یکی از نیاکان و اسلافش را میسر نگشته - اگرچه قدر فراهم آورده
 از قرار واقع معلوم نشده - چه اکثر مخدرات را خود در

مراسم ضیافت بقدم رساند - و اگر نمی تکلفانه همان روز بمنزل
ما تشریف آرند روز دیگر مارا مهمان خود سازند - اگرچه در ظاهر
از هر دو جانب سواي آنچه نگاشته آمد مذکور نشد - اما برخی
نزدیکان نذر محمد خان بعد از احراز سعادت آستان بوس در مشغول
معلى برگزارند - که چون اسحق بیگ نوبت دیگر بخان پیام
رسانید در افتاء مجلس متغیر گشته از فرط انقباض خاطر بطولامی
که فرموده بود حضار مشغول را مشغول داشته خود بشردن آن
نیپرداخت - و مردم او هر چند دور تر بودند و آنچه بر می گزارد
اصغانه می نمودند - لیکن از دیگر گونى احوال او دریافتند که غالباً
از کبر سن متوقع بود که پادشاهزاده والا تبار بمسجد رسیدن یکسر
بمنزل او رفته همان روز مهمان میشدند - و از آنرو که این معنی بفعل
نیامد چه بودن خان در بلخ بدین آئین معلوم دولخواهان نبود -
و حکمی از پیشگاه خلافت حاصل نکرده بودند - و چنان رفتن را
در شهر تازه فتح شده از حزم و احتیاط دور دیدند - خان آزرده خاطر
گردید - بهر حال چون هنگام زوال دولت و زمان انقضاى حکومت او
رسیده بود سر رشته عاقبت بدینی و صواب گزینی از دست واهشته
دل نهان فرار گشت - و عار گذاشتن زن و فرزند بر خود رسانیده
از سرزنش و نگوشتن جهانیان نیندیشید - و خون را مصداق
مستورین این منظوم •

این را که هرگز نخواهد دید روی نیک بختی
گرفتار خودشتن را • زن و فرزند بگذارد بختی
روزگار است گردانید •

محمد خان بانه قبال فرستاده بود بی آنکه در اتخواهان را برآمدن خویش آگاه سازند سر زده داخل معسکر شدند - و متصل دایره اصالت خان رسیده خواجه عبد الولی و خواجه عبد الوهاب وقاضی را نزد مشار الیه فرستادند - خان مزبور گزارش نمود که چنین آمدن لایق نبود بایستی بیرون معسکر توقف گزیده آگهی داد تا پذیره شده بآئین نیکو نزد پادشاهزاده عالمیان آورده می شد - و اصالت خان بخدمت پادشاهزاده والا تبار رفته حقیقت بر گزارد - چون راه دراز نور دیده شده بود و از خیمه هر چه رسیده تمام برپا نشده زمانی در طلب ایقان که در منزل اصالت خان نشسته بودند توقف رفت - پس از آماده شدن خا اصالتخان بآوردن مأمور گردید - و امیرالامرا باشاره آن والا گهر تا در دیوانخانه پذیره شد - و پادشاهزاده گرامی نژاد اعزاز نموده بر سوزنی که دست راست مسند گسترده شده بود نشانید - و مراسم مهربانی بجا آورده بجهت اطمینان خاطر نذر محمد خان و فرزندی اعتماد او بانضال بی امهال خدیو دوران عذایات و عواطف خاقانی و پایه سنجی و قدر دانسی حضرت جهابانسی مبدین ساخته برگزارد - که بخان بگوئید که از پیشگاه خلافت لشکر اقبال بامداد و اعانت آن والا شان رسیده هر نوع مددی که مطلوب است از قوت یفعل خواهد آمد - و بعد فراغ ازین کلمات خلعت و خنجر مرصع و اسب با زین طلا به بهرام و خلعت و خنجر مرصع و اسب با زین مطلا به سیدخان قلی و بهمرهان خلعتها داده رخصت نمود *

" [جمادی الاولی] مطابق بدست و یکم تیر ماه

شدند - و بیدست و پنجم پس از انقضای یک و نیم پهر روز بخلم آمدند - دراب سپاه چون از کابل تا این منزل بیشتر در کوه و بکابل و سنگلاخ و طرق عسیر العبود ره نوردي نموده بود - و در برخی منازل که قضیم و علیق دران نایاب بود خوراک نیافته سختی از زبونی و لاغری سقط گشت - مسافت منازلی که نگاشته شد وسی نگارند بکروه پادشاهی است که هر گروهی پنجهزار ذراع پادشاهی - و پهر ذراعی بعرض انگشت شخص مستوی الخلقه چهل و دو انگشت است - از خلم که سه منزلی بلخ است پادشاهزاده جهانیان و امیرالاسرا عطونت نامه خاقان دران مصحوب اسحق بیگ بخشی صوبه کابل به نذر محمد خان ارسال داشتند - و بیدست و ششم پنج کروه قطع نموده بقوش رباط که راه آن نینز چول و بی آب است - و آب منزل مذکور با کمال قلت گل آلود بود رسیدند - و لشکریان بشدت تمام گذرانیدند - و چون اسحق بیگ بسرعت هرچه تمامتر بلخ شتافته نامه را به نذر محمد خان رسانید او با احترام تمام آنرا گرفته مطالعه نمود - و از فرط نشاط بر زبان راند که اکنون بمیامن عواطف علیا از بیم فتنه این جور سگالان نامیپا حق شناس رهائی یافته زندگانی تازه اند و ختم - تمامی مملکت با رخیص و ثمین ملک الیهین به بندگان عتبه خلافت تعلق دارد - هرگاه پادشاهزاده نصرتمند تشریف آرند قلعه را سده روانه کابل میشوم - پس از ادراک دولت حضور دستوری گرفته بحرمین مکرمین راهی خواهم شد - اسحق بیگ تشمت احوال نذر محمد خان و شورش ملک و شوخی اوزبکانی که در

و اطفاب کامل باین نیازمند درگاه خویش کرامت فرموده - و از
خوابیدن روزگار بمنزید میکند و شوکت امتیاز بخشیده - از دارالسلطنت
لاهور بدارالملک کابل نهضت فرمودیم - چنانچه این بلده طیبه
بیست و دوم ربیع الثاني مطابق هژدهم خرداد ماه مورد اعلام
ظفر انجام و مستقر الویة نصرت آیه گشت - و درة التاج سلطنت
کبری - خلف الصديق خلافت عظمی - فروغ دودمان حشمت و
نامداری - چراغ خاندان شوکت و بختیاری - موبد کسکار - مظفر
بختیار - منصور نامدار - شاهزاده مراد بخش را با لشکر بی کران -
و حشربهی پایان - و سامان بساز - و سرانجام افزون از شمار - که
لایق این دولت خداداد ازل بنیاد است رخصت نمودیم - که
به بدخشان در آمده اگر ازین گروه بی راهه و جمعی را در یابد
بسزا و بأسا رساند - و جزای نکوهیده کردار و ناپسندیده اطوار اینان
در کنار نهد - والا متوجه پیش شده به تنذیه جماعه فساد کیش
و تادیب طبقه تباه اندیش چه از البانان بلخ و بدخشان - و چه از
گروه کافر نعمتدان - که بر مهین پور آن سلاله دودمان چنگیزی
فراهم آمده - و تیشه بر پایی خون زده - غارتگر دین و مالت خود
گشته اند بپزدازد - و هرگونه امدادی که آن در درج دولت
مخواستش کند بانجام آن کامیابی قیام نماید - آن اختیار برج کامداری
وداد را در مرتبه قصوی - و اتحاد را در درجه علیا - تصور نموده
بمبارزه بارجاع مطلب هنگامه آرای یکجہتی - و باطلاع بر
کردند - که پادشاهزاده کسکار بهر نحو
حکومت اندک و ارشاد مقدس کار

سے

غم آگنده اورا از وسوسه‌های بی حاصل و اندیشه‌های لطایل واپس گرفته
با فضائل پادشاهانه که دور و نزدیک را در گرفته است مطمئن گردانند
و پیش از تحریر نامه که نقلش درین نگارین نامه مثبت گشت
از تنگی وقت با رسال سفیر معتمد توجه نفرموده آنرا بر سبیل
تعجیل نزد پادشاهزاده عالی نسب والا تبار فرستادند که
باصتصواب امیر الامرا مصحوب یکی از بندهای پادشاهی که
سزاد از این کار باشد از عسکر فیروزی ببلخ نزد نذر محمد خان
روانه سازد *

نقل نامه

تا سحاب قلم از فیض جویبار عنایت ازلی بابر از مطالب
و اظهار مارب مترشح است - و لوح قرطاس به نگار مقدمات محبت
بار و کلمات صداقت آثار متوشح - ذات فرخنده صفات سلاله خوانین
بلند مکان - علاله خواقین رفیع الشان - نقاد خاندان دولت -
عضاده دوامان شوکت - قره باصره عظمت - غره ناصیه حشمت
بدر سمای رفعت - شمس فلک عزت - مورد الطاف یزدان - ثمره
شجره گلشن چنگیزخان نذر محمد خان - دامت ایام سلامته و
و عزته - از ناشایست زمان محفوظ - و از بایست دوران محفوظ باد -
رقیمه الوداد و صحیفه الاتحادیکه مصحوب نذر بی ارسال یافته بود در
حین که دار السلطنه لاهور از پرتو ماهیچہ رایات ظفر آیات فروغ تازه
داشت - رسید - و بر مضمون خات مشحون آن آگهی پدید آمد -
اما از مطلب خالی بود - زیرا که خبر از کیفیت جریان حال خجسته

۱۰۵۹ هـ (۱۷۲۷)
 نیم سال
 تمامه قیامت بدست آوردند - و مسجد جامع و منازل درون تمامه
 را سوخته تا چهاردهم جمادی الاولی تا نوره نسا و آتش بدست
 بر آوریدند - پس از آن که اواز و دود انواع دودها
 سفاک بنی ناک رسیده راه فرار شوره از دریای قندوز گذشتند -
 و به سمت آستانه اسلام متفرق گشتند - و بتألمات اخیال عدو مال
 هزاران نفوس چه از بقعة القتل و هزاران ظلم اندیش که در زیر
 پهنای شوره و شورش از آن متواری گشته بودند و چه از
 ستم مضامین قندوز که بنوعی کوهسار دوشده از خوف و خست
 مانده بیده بر خون می لرزیدند - از جنگ نکل آن گروه بزرگ
 و ببال رهائی یافته - و از آن که بفرزندی قتل و غارت امانان
 قندوز آتش فر شورو و آست قندوز جمع گشتند و از آن
 و نیکو گشتند که در قندوز جمع گشتند و از آن
 نقدان قوت یوسفی غله را حقه القاب می برداشتند - و شاهزاده
 والا شاد و عالی مردان خان امیر الامرا بنو مرغان اولی اعیان عالی
 منافع بدست و بفرج هزار روزی که یک یک انواع دودها
 از خزانة عامه که با انواع دودها بزرگ و بزرگ
 املاک هزار شوره - تا در قندوز جمع گشتند - و راجه
 را خورش را با سینه اسدالله و برادران از و کوهی از برق اندازان
 بخت میانه قندوز گذشتند و در آن روزی برای سرانجام ناگزیر
 با اولی اعیان با اولی اعیان با اولی اعیان با اولی اعیان
 از خزانة عامه که با انواع دودها بزرگ و بزرگ
 منافع بدست و بفرج هزار روزی که یک یک انواع دودها
 از خزانة عامه که با انواع دودها بزرگ و بزرگ
 املاک هزار شوره - تا در قندوز جمع گشتند - و راجه
 را خورش را با سینه اسدالله و برادران از و کوهی از برق اندازان
 بخت میانه قندوز گذشتند و در آن روزی برای سرانجام ناگزیر
 با اولی اعیان با اولی اعیان با اولی اعیان با اولی اعیان

اصالت خان را با فوج او دستوری داد که پیشتر راهی گشته
 بقندز درآید - و خود با سایر لشکر پانزدهم جمادی الاولی از
 نازین به فیلبدر آمد - روز دیگر - در ده خواجه لقمان منزل شد -
 هفدهم [جمادی الاولی] بشورابه که نه گروهی قندز است
 رسیده روز در شبیه هژدهم مطابق یازدهم تیر ماه ظاهر
 قندز را محط اعلام نصرت اقسام گردانید - و فضای آن بلده
 که از فزونی ضیم و اعتساف اوزبکانه ظلم آئین و المانان
 بی دین بر مکان جور دیده ستم رسیده تنگتر از دل مور و تیره
 تر از دیده کور گشته بود بمیان ورود عساکر جهانکشا و ماهچه
 اعلام عالم آرا منفسج و منور گردید - و در دل مظلومان
 که در هر طرف تنگی بسته بود و آتش سینه مہمومان که در هر
 کناو مشتعل گشته بایباری سحاب هلیجا یعنی غبار عساکر نصرت
 پیرا تسکین یافت - و ارباب ظلم و فساد و اصحاب بغی و عناد
 باصغاء اوای لشکر فیروزی آوارگی دشت ادبار گشتند - شرح
 این مقال آنکه چون خسرو دریافست که شاه محمد قطغان و دیگر
 فتنه گران با گروه المانان از دریای آمویہ گذشته باران تاراج
 قندز روانه شده اند - از انجا بیرون آمده باستان معلی که ملجاء
 خواقین روزگار است راهی گردید - و شاه محمد و سایر مقهوران
 بقندز رسیده دست جور و طغیان به نهب و غارت کشادند - و بسفک
 دماء بسیاری از رعایا و دیگر بی گناهان آن مکان پرداخته
 عیال و اطفال اینان را ماسور گردانیدند - و از امتبعه و اموال
 هرچه ظاهر بود غارت نموده مخبیات را با اقسام تعذیب و

و خود با میرزا نور بسرائی سوخته چنار شدانت - و چون یک گروهی سوخته چنار در سرزمین متعلق بالوس سيقان در راه است که یکی از کتل دندان شکن گذشته بکمره میبرد - و دیگری که مسلک کاروان است بجاگاه و از اینجا بدلیخ می پیوندند - آرد و و زواید سپاه را بطریق باجگاه روانه نموده خود با جوقی برای کتل دندان شکن که بضیق ممر و ملسائی احجار دشوار گذار یکان یکان پیاده و سوار بصعوبت تمام آنرا تواند نور دیده راهی گشت - بامداد روز یکشنبه عاشر جمادی الاولی مطابق سیوم تیر خلیل بیگ با فوج همراه بکتل مذکور بر آمد - حراس قلعه را از وصول مجاهدان نصرت طراز پای ثبات از دست رفت - و بهانه گرفتن مضایق کتل بر دلاوران تبر آرا از خوجم شکور خویشتن تروبعلی قطغان که سر کرده خارسان حصار بود دستوری خواسته بر آمدند - و از هر جانبی بدر رفتند - و با خوجم شکور معدونی ماندند - مبارزان قلعه کشا از کتل پائین آمده مانند برق و باد دروازه حصار رسیدند - و از عدم آگهی بر کمیت قلعه نشینان باستعمال آلات قلعه کشائی پرداختند - حصن گزینان لختی ثبات ورزیده تغنگی چند سر دادند - یک سوار و یک اسب از همراهان خلیل بیگ کشته شد - و چندی مجروح گردیدند - آخر کار از درون حصار فریاد بر آمد که اگر امان دهید و جان بخشی نمائید قلعه را می سپاریم - خلیل بیگ تسلیم زینهار پورهای نمود - و بحسب تقدیر هنگام اففتاح در قلعه تغنگی زیر بغل خوجم شکور رسید و او را با همراهان نزد خلیل بیگ آوردند - خلیل بیگ قلعه را بتصرف در آورده حقیقت غلبه

M

124

